

அறிக்கையிடத்தக்கது

இந்திய உச்ச நீதிமன்றத்தில்

குற்றவியல் அசல் அதிகார வரம்பு

எழுத்து மனு (குற்றவியல்) எண். 68 / 2008

லலிதா குமாரி

.... மனுதாரர் (கள்)

எதிர்

உ.பி. & பிற மாநில அரசு.

....

பதிலளிப்பவர்(கள்)

உடன்

SLP (Crl.) எண். 5986 / 2006

SLP (Crl.) எண். 5200 / 2009

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண். 1410/2011

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண். 1267/2007

மற்றும்

2008 ஆம் ஆண்டின் குற்றப்பத்திரிகை (C) எண். D26722

எழுத்து மனு (குற்றவியல்) எண். 68 / 2008

தீர்ப்பு

பி.சதாசிவம், தலைமை நீதிபதி.

1) கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய முக்கியமான பிரச்சினை

குறிப்பிடப்பட்ட விஷயம் என்னவென்றால், "ஒரு காவல்துறை அதிகாரி

கிடைத்தவுடன் முதல் தகவல் அறிக்கையை (FIR) பதிவு செய்யவும்.

ஒரு அடையாளம் காணக்கூடியவரின் ஆணையம் தொடர்பான ஏதேனும் தகவல்

குற்றவியல் சட்டத்தின் பிரிவு 154 இன் கீழ் குற்றம்

நடைமுறை, 1973 (சுருக்கமாக 'குறியீடு') அல்லது காவல்துறை அதிகாரி

"பூர்வாங்க விசாரணையை" நடத்த அதிகாரம் உள்ளது.

பதிவு செய்வதற்கு முன் அத்தகைய தகவலின் உண்மைத்தன்மையை சோதிக்க

அதேதானா?"

2) தற்போதைய ரிட் மனு, பிரிவு 32 இன் கீழ்

அரசியலமைப்பு, லலிதா குமாரி (மைனர்) என்பவரால் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது.

வெளியீட்டிற்காக அவரது தந்தை ஸ்ரீ போலா காமத் மூலம்

ஹேபியஸ் கார்பஸ் ரிட் அல்லது ஒத்த இயல்புடைய திசை(கள்)

அவரது பாதுகாப்பிற்காக இங்கு பிரதிவாதிகளுக்கு எதிராக

கடத்தப்பட்ட மைனர் மகள். புகார்

மேற்கூறிய ரிட் மனுவில், 11.05.2008 அன்று, ஒரு எழுத்துப்பூர்வ

அதிகாரி முன் மனுதாரரால் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

சம்பந்தப்பட்ட காவல் நிலைய பொறுப்பாளர் யார் எடுக்கவில்லை

அதே தொடர்பான எந்த நடவடிக்கையும். அதன் பிறகு,

காவல் கண்காணிப்பாளர் மாற்றப்பட்டார், முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்யப்பட்டது.

பதிவு செய்யப்பட்டது. மனுதாரரின் கூற்றுப்படி, அதன் பிறகும் கூட,
குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களைக் கைது செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்படவில்லை.
அல்லது மைனர் பெண் குழந்தையின் மீட்புக்காக.

3) இந்த நீதிமன்றத்தின் இரண்டு நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு, லலிதா குமாரி எதிராக.
உத்தரப் பிரதேச அரசு & பிற. (2008) 7 SCC

164, FIR பதிவு செய்வதில் உள்ள வேறுபாட்டைக் கண்டறிந்த பிறகு
நாடு முழுவதும் வழக்குக்கு வழக்கு அடிப்படையில் காவல்துறை அதிகாரிகள்,
இந்திய ஒன்றியம், தலைமைச் செயலாளர்களுக்கு நோட்டீஸ் அனுப்பியது.
அனைத்து மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்கள் மற்றும் இயக்குநர் ஜெனரல்கள்
காவல்துறை / காவல்துறை ஆணையர்கள் நடவடிக்கை எடுத்தால்

உடனடியாக FIR பதிவு செய்ய எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதில்லை மற்றும்
அதன் பிரதிகள் புகார்தாரர்களிடம் ஒப்படைக்கப்படாது,
அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட நீதிபதிகளை தாக்கல் செய்வதன் மூலம் நகர்த்தலாம்

பொருத்தமான வழிகாட்டுதலுக்கான புகார் மனுக்கள்
காவல்துறை உடனடியாக வழக்கைப் பதிவு செய்ய வேண்டும், அதற்காக
குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்களைப் கைது செய்தல், தவறினால்,
அத்தகையவர்கள் மீது அவமதிப்பு நடவடிக்கைகள் தொடங்கப்பட வேண்டும்
போதுமான காரணம் காட்டப்படாவிட்டால், குற்றமிழைத்த காவல்துறை அதிகாரிகள்.

4) மேற்கண்ட வழிமுறைகளின்படி, விஷயம் நடக்கும்போது

லலிதா குமாரி எதிராக அதே பெஞ்ச் விசாரித்தது.

உத்தரப் பிரதேச அரசு & பிற. (2008) 14 SCC

337, திரு. எஸ்.பி. உபாத்யாய், கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர்

மனுதாரர், தனது கூற்றை முன்வைத்தார், அது கிடைத்ததும்

ஒரு காவல் நிலையப் பொறுப்பாளரான காவல் அதிகாரி அளிக்கும் தகவல்.

ஒரு குற்றத்தை வெளிப்படுத்தும் போது, அவர் கட்டாயமாக

சட்டத்தின் பிரிவு 154 இன் கீழ் வழக்குப் பதிவு செய்து வைக்கப்படும்

இந்த நீதிமன்றத்தின் இரண்டு நீதிபதிகள் கொண்ட பெஞ்ச் தீர்ப்புகளை நம்பியிருத்தல்

ஹரியானா மாநிலம் vs. பஜன் லால் 1992 துணை (1) SCC

335, ரமேஷ் குமாரி vs. மாநிலம் (என்.சி.டி ஆஃப் டெல்லி) (2006) 2

SCC 677 மற்றும் பிரகாஷ் சிங் பாதல் vs. பஞ்சாப் மாநிலம்

(2007) 1 SCC 1. மறுபுறம், திரு. சேகர் நஃபாடே,

மகாராஷ்டிரா மாநிலத்திற்கான கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர்

ஒரு காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பாளர் என்று சமர்ப்பித்தார்

தகவல் கிடைத்தவுடன், சட்டத்தின் கீழ் கடமைப்படவில்லை

கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தை வெளிப்படுத்துதல், பதிவு செய்தல்

ஒரு சந்தர்ப்பத்தில், பொருத்தமான விஷயத்தில், விருப்புரிமை அவரிடமே உள்ளது.

வழக்குகள், தொடர்பாக ஏதேனும் ஒரு வகையான ஆரம்ப விசாரணையை நடத்த

கூறப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளின் உண்மைத்தன்மை அல்லது வேறுவிதமாக

அறிக்கை. தனது சமர்ப்பிப்புக்கு ஆதரவாக, அவர்

இந்த நீதிமன்றத்தின் இரண்டு நீதிபதிகள் கொண்ட பெஞ்ச் தீர்ப்புகளை நம்பியிருத்தல்

பி. சிராஜுதீன் எதிராக மெட்ராஸ் மாநிலம் (1970) 1 SCC 595,

சேவி எதிர் தமிழ்நாடு மாநிலம் 1981 துணை SCC 43,

சஷிகாந்த் எதிராக மத்திய புலனாய்வுப் பிரிவு

(2007) 1 SCC 630, மற்றும் ராஜிந்தர் சிங் கடோச் vs.

சண்டிகர் நிர்வாகம் (2007) 10 SCC 69. பார்வையில்

இந்த பிரச்சினையில் இந்த நீதிமன்றத்தின் முரண்பாடான முடிவுகள், கூறப்பட்டது

16.09.2008 தேதியிட்ட உத்தரவின்படி, பெஞ்ச் அதையே குறிப்பிட்டுள்ளது

ஒரு பெரிய பெஞ்ச்.

5) மேற்கண்ட வழிமுறைகளுக்கு இணங்குவதை உறுதிசெய்து,

லலிதா குமாரி தொடர்பான வழக்கு ஒரு பெஞ்சால் விசாரிக்கப்பட்டது.

லலிதா குமாரி எதிராக அரசு வழக்கில் மூன்று நீதிபதிகள்

உத்தரப் பிரதேசம் & பிற. (2012) 4 SCC 1 இதில், இது

யூனியன் சார்பாக பல்வேறு வழக்கறிஞர்களின் வாதங்களைக் கேட்ட பிறகு நீதிமன்றம்

இந்தியா, மாநிலங்கள் மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்கள் மற்றும் விளம்பரத்திற்குப் பிறகும்

முரண்பட்ட அனைத்து முடிவுகளுக்கும் விரிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டது,

அரசியலமைப்பு அமர்வில் வழக்கை விசாரித்து, கீழ்க்கண்டவாறு முடிக்க வேண்டும்:-

"97. கடந்த பல தசாப்தங்களாக இந்த நீதிமன்றம் வழங்கிய பல்வேறு தீர்ப்புகளை நாங்கள் கவனமாக பகுப்பாய்வு செய்துள்ளோம். முக்கிய பிரச்சினையில் இந்த நீதிமன்றத்தின் மாறுபட்ட நீதித்துறை கருத்துக்களை நாங்கள் தெளிவாகக் காண்கிறோம்: பிரிவு 154 CrPC இன் கீழ், ஒரு போலீஸ் அதிகாரி ஒரு கைது செய்யக்கூடிய குற்றம் நிகழும்போது FIR பதிவு செய்யக் கடமைப்பட்டுள்ளாரா அல்லது FIR பதிவு செய்வதற்கு முன்பு ஏதேனும் ஒரு வகையான ஆரம்ப விசாரணையை நடத்த அவருக்கு (காவல்துறை அதிகாரிக்கு) விருப்பம், விருப்புரிமை அல்லது அட்சரேகை உள்ளதா என்பது.

98. இந்திய ஒன்றியம் மற்றும் பல்வேறு மாநிலங்களுக்காக ஆஜரான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர்கள் இந்த நீதிமன்றத்தின் முன்பும் கூட முற்றிலும் மாறுபட்ட கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். சந்தோஷ் குமார் மற்றும் சுரேஷ் குப்தாவின் மேற்கூறிய வழக்குகளில் மருத்துவ மருத்துவர்களின் விஷயத்தில் இந்த நீதிமன்றம் ஒரு சிறப்புப் பிரிவை உருவாக்கியது, அங்கு முன்னர் ஆரம்ப விசாரணை முன்வைக்கப்பட்டது.

எஃப்.ஐ.ஆர் பதிவு செய்வதற்கு முன்பு சிபிஐ கையேடு ஒருவித ஆரம்ப விசாரணையையும் கருதுகிறது என்றும் சில வழக்கறிஞர்கள் வாதிட்டனர்.

99. இந்த வழக்குகளில் பரிசீலிக்க எழுந்துள்ள பிரச்சினை மிகவும் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இந்த நீதிமன்றத்தால் தீர்மானிக்கப்படும் ஏராளமான வழக்குகளில் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருப்பதால், சம்பந்தப்பட்ட அனைவரின் - நீதிமன்றங்கள், புலனாய்வு நிறுவனங்கள் மற்றும் குடிமக்கள் - நலனுக்காக சட்டத்தின் தெளிவான விளக்கத்தையும் இந்த நீதிமன்றத்தின் ஒரு பெரிய அமர்வின் தீர்ப்பையும் கொண்டிருப்பது மிகவும் முக்கியமானதாகிவிட்டது.

100. இதன் விளைவாக, இந்த விஷயங்களை இந்த நீதிமன்றத்தின் குறைந்தது ஐந்து நீதிபதிகள் கொண்ட அரசியலமைப்பு அமர்விற்கு அதிகாரப்பூர்வ தீர்ப்புக்காக பரிந்துரைக்குமாறு மாண்புமிகு தலைமை நீதிபதியை நாங்கள் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

6) எனவே, இந்த அரசியலமைப்பின் முன் உள்ள ஒரே கேள்வி

பிரிவு 154 இன் விளக்கத்துடன் பெஞ்ச் தொடர்புடையது

குறியீடு மற்றும் தற்செயலாக பிரிவுகள் 156 மற்றும் 157 ஐ பரிசீலிக்க வேண்டும் மேலும்.

7) மூத்த வழக்கறிஞர் திரு. எஸ்.பி. உபாத்யாயாவின் பேச்சைக் கேட்டேன்

மனுதாரர் திரு. கே.வி. விஸ்வநாதன், கூடுதல் தகவல்களைக் கற்றுக்கொண்டார்.

இந்திய ஒன்றியத்திற்கான சொலிசிட்டர் ஜெனரல், திரு. சித்தார்த்

லூத்ரா, மாநிலத்திற்கான கற்றறிந்த கூடுதல் சொலிசிட்டர் ஜெனரல்

சத்தீஸ்கர், திரு. சேகர் நபாடே, திரு. ஆர்.கே. டாஷ், திருமதி.

மாநில மூத்த வழக்கறிஞர் விபா தத்தா மகிஜா

மகாராஷ்டிரா, உ.பி. மற்றும் ம.பி. முறையே திரு. ஜி.

குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் சிவபாலமுருகன், டாக்டர்.

சிபிஐயின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் அசோக் தமீஜா, திரு. கல்யாண்

மேற்கு மாநிலத்திற்கான மூத்த வழக்கறிஞர் பந்தோபோத்யா

வங்காளத்தில், டாக்டர் மணீஷ் சிங்வி, மாநிலத்திற்காக AAG கற்றார்

ராஜஸ்தான் மற்றும் திரு. சுதர்சன் சிங் ராவத்.

8) இதற்கு முன் எழுப்பப்பட்ட முக்கிய பிரச்சினைக்கு பதிலளிக்கும் பொருட்டு

பெஞ்ச், பின்வரும் பிரிவுகளைப் பார்ப்பது பயனுள்ளதாக இருக்கும்

குறியீடு:-

“154. கைது செய்யக்கூடிய வழக்குகளில் தகவல்.— (1) ஒரு கைது செய்யக்கூடிய குற்றம் தொடர்பான ஒவ்வொரு தகவலும், ஒரு காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பாளருக்கு வாய்மொழியாக வழங்கப்பட்டால், அவரால் அல்லது அவரது வழிகாட்டுதலின் கீழ் எழுத்துப்பூர்வமாகக் குறைக்கப்பட்டு, தகவல் அளிப்பவருக்கு வாசிக்கப்படும்; மேலும், எழுத்துப்பூர்வமாகவோ அல்லது மேற்கூறியபடி எழுத்துப்பூர்வமாகவோ கொடுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு தகவலும், அதைக் கொடுக்கும் நபரால் கையொப்பமிடப்படும், மேலும் அதன் சாராம்சம் மாநில அரசு இதற்காக பரிந்துரைக்கக்கூடிய வடிவத்தில் அத்தகைய அதிகாரியால் வைக்கப்படும் ஒரு புத்தகத்தில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

(2) துணைப்பிரிவு (1) இன் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள தகவலின் நகல், தகவல் அளிப்பவருக்கு உடனடியாக இலவசமாக வழங்கப்படும்.

(3) துணைப்பிரிவு (1) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தகவலைப் பதிவு செய்ய காவல் நிலையப் பொறுப்பாளரின் மறுப்பால் பாதிக்கப்பட்ட எந்தவொரு நபரும், அத்தகைய தகவலின் சாராம்சத்தை எழுத்து மூலமாகவும், தபால் மூலமாகவும் சம்பந்தப்பட்ட காவல் கண்காணிப்பாளருக்கு அனுப்பலாம். அத்தகைய தகவல் ஒரு அறியத்தக்க குற்றத்தின் செயலை வெளிப்படுத்துகிறது என்று அவர் திருப்தி அடைந்தால், இந்த குறியீட்டால் வழங்கப்பட்ட முறையில், வழக்கை தானே விசாரிக்கலாம் அல்லது அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்த எந்தவொரு காவல் அதிகாரியாலும் விசாரணை நடத்த உத்தரவிடலாம். மேலும், அந்த குற்றம் தொடர்பாக காவல் நிலையப் பொறுப்பாளரின் அனைத்து அதிகாரங்களும் அந்த அதிகாரிக்கு இருக்கும்.

156. கைது செய்யக்கூடிய வழக்கை விசாரிக்க காவல்துறை அதிகாரியின் அதிகாரம். (1) ஒரு காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பில் உள்ள எந்தவொரு அதிகாரியும், ஒரு நீதிபதியின் உத்தரவு இல்லாமல், அத்தகைய நிலையத்தின் எல்லைக்குள் உள்ள உள்ளூர் பகுதியின் மீது அதிகார வரம்பைக் கொண்ட நீதிமன்றம், அத்தியாயம் XIII இன் விதிகளின் கீழ் விசாரிக்க அல்லது விசாரிக்க அதிகாரம் கொண்ட எந்தவொரு கைது செய்யக்கூடிய வழக்கையும் விசாரிக்கலாம்.

(2) அத்தகைய எந்தவொரு வழக்கிலும் ஒரு காவல்துறை அதிகாரியின் நடவடிக்கை இல்லை.

இந்த பிரிவின் கீழ் விசாரிக்க அத்தகைய அதிகாரிக்கு அதிகாரம் இல்லாத வழக்கு என்ற அடிப்படையில் எந்த நிலையிலும் கேள்விக்குள்ளாக்கப்பட வேண்டும்.

(3) பிரிவு 190 இன் கீழ் அதிகாரம் பெற்ற எந்தவொரு மாஜிஸ்திரேட்டும் மேலே குறிப்பிட்டது போன்ற விசாரணைக்கு உத்தரவிடலாம்.

157. விசாரணைக்கான நடைமுறை: (1) பெறப்பட்ட தகவலிலிருந்தோ அல்லது வேறுவிதமாகவோ, ஒரு காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பாளரான ஒரு அதிகாரி, பிரிவு 156 இன் கீழ் விசாரிக்க அதிகாரம் பெற்ற ஒரு குற்றத்தைச் செய்ததாக சந்தேகிக்க காரணம் இருந்தால், அவர் உடனடியாக ஒரு காவல் அறிக்கையின் பேரில் அத்தகைய குற்றத்தை விசாரிக்க அதிகாரம் பெற்ற ஒரு மாஜிஸ்திரேட்டுக்கு அறிக்கையை அனுப்ப வேண்டும், மேலும் அவர் நேரில் செல்ல வேண்டும், அல்லது மாநில அரசு பொது அல்லது சிறப்பு உத்தரவின் மூலம் இந்த சார்பாக பரிந்துரைக்கும் அந்தஸ்தை விடக் குறைவான பதவியில் இல்லாத தனது துணை அதிகாரிகளில் ஒருவரை வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளை விசாரிக்க சம்பவ இடத்திற்குச் செல்லவும், தேவைப்பட்டால், குற்றவாளியைக் கண்டுபிடித்து கைது செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவும் அனுப்ப வேண்டும்:

வழங்கப்பட்டால்-

(அ) அத்தகைய குற்றம் தொடர்பான தகவல், பெயர் குறிப்பிட்டு, எந்தவொரு நபருக்கும் எதிராக வழங்கப்பட்டு, அந்த வழக்கு தீவிரமானதாக இல்லாதபோது, காவல் நிலையப் பொறுப்பில் உள்ள அதிகாரி நேரில் விசாரணை நடத்தவோ அல்லது ஒரு துணை அதிகாரியை அந்த இடத்திலேயே விசாரணை நடத்தவோ தேவையில்லை;

(ஆ) ஒரு காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பாளருக்கு விசாரணையில் ஈடுபடுவதற்கு போதுமான காரணம் இல்லை என்று தோன்றினால், அவர் வழக்கை விசாரிக்கக்கூடாது.

மேலும், பாலியல் வன்கொடுமை குற்றம் தொடர்பாக, பாதிக்கப்பட்டவரின் வாக்குமூலத்தைப் பதிவு செய்வது பாதிக்கப்பட்டவரின் இல்லத்திலோ அல்லது அவர் விரும்பும் இடத்திலோ, முடிந்தவரை ஒரு பெண் காவல்துறை அதிகாரியால், அவரது பெற்றோர் அல்லது பாதுகாவலர் அல்லது நெருங்கிய உறவினர்கள் அல்லது உள்ளூர் சமூகப் பணியாளர் முன்னிலையில் நடத்தப்பட வேண்டும்.

(2) துணைப்பிரிவு (1)-ன் பிரிவு (a) மற்றும் (b)-ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு வழக்குகளிலும், காவல் நிலையப் பொறுப்பாளர், அந்த துணைப்பிரிவின் தேவைகளை முழுமையாகப் பின்பற்றாததற்கான காரணங்களை தனது அறிக்கையில் குறிப்பிட வேண்டும், மேலும், அந்த பிரிவு (b)-ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வழக்கில், அந்த அதிகாரி, மாநில அரசாங்கத்தால் பரிந்துரைக்கப்படும் வகையில், தகவல் அளிப்பவருக்கு, ஏதேனும் இருந்தால், அவர் வழக்கை விசாரிக்கவோ அல்லது விசாரிக்கவோ மாட்டார் என்ற உண்மையை உடனடியாகத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

சர்ச்சைகள்:

9) முதலாவதாக, திரு. எஸ்.பி. உபாத்யாய், கற்றறிந்த மூத்தவர்.

ஆலோசகர், குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நிபந்தனைகளை விளக்கும்போது

பிரிவு 154(1) கட்டாயமானது என்று பிரிவு 154 சமர்ப்பித்தது.

'செய்யும்' என்ற வார்த்தையின் பயன்பாடு சட்டப்பூர்வத்தைக் குறிக்கிறது என்பதால்

சட்டமன்றத்தின் நோக்கம். அவர் இருப்பதாகவும் வாதிட்டார்

பதிவு செய்வதைத் தவிர வேறு எந்த விருப்புரிமையும் காவல்துறை அதிகாரிக்கு விடப்படவில்லை.

FIR. மேற்கண்ட கருத்திற்கு ஆதரவாக, அவர்

பின்வரும் முடிவுகள், அதாவது, பி. பிரேமானந்த் மற்றும் பிறர் எதிராக .

மோகன் கொய்கல் மற்றும் பிறர் (2011) 4 SCC 266, M/s

ஹிராலால் ரத்தன்லால் முதலியன எதிர் உ.பி. மாநிலம் மற்றும் அன்.

முதலியன முதலியன (1973) 1 SCC 216 மற்றும் கோவிந்த்லால் சகன்லால்

படேல் எதிர் வேளாண் விளைபொருள் சந்தைக் குழு,

கோத்ரா மற்றும் பிற்சேர்க்கைகள். (1975) 2 SCC 482.

10) திரு. உபாத்யாய், நமது கவனத்தை மேலும் ஈர்ப்பதன் மூலம்

குறியீட்டின் பிரிவு 154(1) இல் பயன்படுத்தப்படும் மொழி, வாதிடப்பட்டது

அது 'தகவல்' என்பதை மட்டும் குறிப்பிடுகிறது, முன்னொட்டு இல்லாமல்

'நியாயமான' அல்லது 'நம்பகமான' வார்த்தைகள். உறுதிப்படுத்துவதற்காக

இந்தக் கூற்றுக்கு, அவர் பின்வரும் முடிவுகளை நம்பியிருந்தார், அதாவது,

பஜன் லால் (சுப்ரா), கணேஷ் பவன் படேல் மற்றும்

இன்னொருவர் vs. மகாராஷ்டிரா மாநிலம் (1978) 4 SCC 371,

அலெக் பதம்சி மற்றும் பிறர் எதிராக இந்திய ஒன்றியம் மற்றும்

மற்றவை (2007) 6 SCC 171, ரமேஷ் குமாரி (மேலே),

ராம் லால் நரங் எதிர் மாநிலம் (டெல்லி நிர்வாகம்)

(1979) 2 SCC 322 மற்றும் லல்லன் சவுத்ரி மற்றும் பிறர் எதிராக.

பீகார் மாநிலம் மற்றும் மற்றொரு மாநிலம் (2006) 12 SCC 229.

மேலும், பல்வேறு பாதகமான தாக்கங்களையும் அவர் வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்.

காவல்துறை அதிகாரிகள் முதற்கட்ட விசாரணை நடத்த அனுமதிப்பது.

FIR பதிவு செய்வதற்கு முன்.

11) திரு. கே.வி. விஸ்வநாதன், கற்றறிந்த கூடுதல் வழக்கறிஞர்

இந்திய ஒன்றியத்தின் சார்பாக ஆஜரான ஜெனரல் சமர்ப்பித்தார்

தகவல் பெறப்படும் அனைத்து நிகழ்வுகளிலும்

சட்டத் தொகுப்பின் பிரிவு 154 இன் படி, காவல்துறையினர் கட்டாயமாக

உடனடியாக அதைப் பராமரிக்கப்படும் பதிவேட்டில் உள்ளிடவும்

கூறப்பட்ட நோக்கம், அது ஒரு ஆணையிடுதலுடன் தொடர்புடையதாக இருந்தால்

கைது செய்யக்கூடிய குற்றம். அறியப்பட்ட ASG இன் படி, காவல்துறை

அதிகாரிகளுக்கு எந்த விருப்புரிமையோ அல்லது அதிகாரமோ இல்லை, எதுவாக இருந்தாலும்,

முடிவெடுப்பதற்கு முன் அத்தகைய தகவலின் உண்மைத்தன்மையை உறுதிப்படுத்தவும்

அதைப் பதிவு செய்ய. ஒரு போலீஸ் அதிகாரி,

பிரிவு 156 மற்றும் 157 இன் கீழ் யார் சம்பவ இடத்திற்குச் செல்கிறார்கள்

ரகசிய தகவலின் அடிப்படையில் அல்லது

மூலத் தகவல், அல்லது வதந்தி போன்றவை உடனடியாக,

ஒரு ஆணையம் தொடர்பான தகவல்களைச் சேகரிப்பது குறித்து
கைது செய்யக்கூடிய குற்றம், காவல்துறைக்கு ஒரு அறிக்கை (ருக்கா) அனுப்பவும்.
எஃப்.ஐ.ஆராக பதிவு செய்யக்கூடிய வகையில், அவர் ஒரு ஸ்டேஷனையும்
தொடர்பான குறியீட்டின் திட்டத்தை எடுத்துக்காட்டினார்
எஃப்.ஐ.ஆர் பதிவு செய்தல், கைது செய்தல், பல்வேறு பாதுகாப்புகள் வழங்கப்படுகின்றன
குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மற்றும் விசாரணையை முடிக்க காவல்துறையின் அதிகாரம்.
அவரது கூற்றுக்கு ஆதரவாக, அவர் பல்வேறு முடிவுகளை நம்பியிருந்தார்
இந்த நீதிமன்றம் அதாவது, பஜன் லால் (சுப்ரா), ரமேஷ் குமாரி
(மேலே) மற்றும் அலெக் பதம்சி (மேலே). அவரும்
முரண்பாட்டில் உள்ள தனித்துவமான தீர்ப்புகள் குறித்து விவாதித்தார்.
கட்டாய முன்மொழிவுடன், அதாவது, உத்தரப் பிரதேச மாநிலம்
பிரதேஷ் எதிராக பகவந்த் கிஷோர் ஜோஷி (1964) 3 SCR 71,
பி.சிராஜுதீன் (மேற்பரப்பு), செவி (சுப்ரா), சஷிகாந்த்
(சுப்ரா), ராஜிந்தர் சிங் கடோச் (சுப்ரா), ஜேக்கப்
மேத்யூ vs. பஞ்சாப் மாநிலம் & ஆம்ப்; (2005) 6 SCC 1. அவர்
ஏதேனும் தகவல் இருந்தால், என்று கூறி தனது வாதங்களை முடித்தார்.
ஒரு குற்றத்தை வெளிப்படுத்துவது ஒரு அதிகாரி முன் கொண்டு வரப்படுகிறது -
தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பு
சட்டத்தின் பிரிவு 154(1), கூறப்பட்ட காவல்துறை அதிகாரிக்கு இல்லை
அதன் பொருளை உள்ளிடுவதைத் தவிர வேறு வழி
பரிந்துரைக்கப்பட்ட படிவம், அதாவது, ஒரு வழக்கைப் பதிவு செய்ய

அத்தகைய தகவல்களின் அடிப்படையில். மேலும், அவர் வலியுறுத்தினார்

தாக்கல் செய்வதற்கு எதிரான குறியீட்டின் கீழ் வழங்கப்பட்ட பல்வேறு பாதுகாப்புகள்

ஒரு பொய் வழக்கு.

12) டாக்டர் அசோக் தமீஜா, சிபிஐயின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர்,

"வேண்டும்" என்ற வார்த்தையின் பயன்பாடு பிரிவின் கீழ் இருக்க வேண்டும் என்று சமர்ப்பித்தது.

குறியீட்டின் 154(1) தெளிவாகக் கட்டளையிடுகிறது என்றால்

ஒரு காவல் அதிகாரிக்கு வழங்கப்பட்ட தகவல் தொடர்புடையது

கைது செய்யக்கூடிய குற்றம் செய்தால், அது கட்டாயமாகும்.

அவர் குற்றத்தைப் பதிவு செய்ய வேண்டும். கற்றுக்கொண்டபடி

ஆலோசகர், இதுபோன்ற சூழ்நிலைகளில், வேறு வழியில்லை அல்லது

காவல்துறைக்கு வழங்கப்பட்ட விருப்புரிமை. அவர் மேலும் வாதிட்டார்.

"செய்யும்" என்ற சொல் ஒரு ஆணையை தெளிவாகக் குறிக்கிறது மற்றும் அது

சட்டப்பூர்வ நோக்கத்தை சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி சுட்டிக்காட்டுகிறது. என்ன

அவரைப் பொறுத்தவரை, தேவையானது தகவல் மட்டுமே

காவல்துறைக்குக் கொடுக்கப்பட்டால், ஒரு கமிஷனை வெளியிட வேண்டும்

கைது செய்யக்கூடிய குற்றம். பிரிவு 154 என்றும் அவர் வாதிட்டார்.

இந்த நெறிமுறை "தகவல்" என்ற வார்த்தையை எளிமையாகப் பயன்படுத்துகிறது மற்றும் செய்கிறது

"நம்பகமான தகவல்" போன்ற தகுதிவாய்ந்த வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்த வேண்டாம்.

அல்லது "நியாயமான புகார்". எனவே, இதன் நோக்கம்

பாராளுமன்றம் மொழியிலிருந்து சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி தெளிவாக உள்ளது

கமிஷன் தொடர்பான வெறும் தகவல் என்று பயன்படுத்தப்பட்டது

ஒரு கைது செய்யக்கூடிய குற்றமாக FIR பதிவு செய்ய போதுமானது. அவர்

பஜன் லால் (சுப்ரா), ரமேஷ் குமாரி ஆகியோரையும் நம்பியிருந்தார்

(சுப்ரா), அலெக் பதம்சீ (சுப்ரா), லல்லன்

சௌத்ரி (சுப்ரா), காவல் கண்காணிப்பாளர், சிபிஐ எதிராக.

தபன் குமார் சிங் (2003) 6 SCC 175, M/s ஹிராலால்

ரத்தன்லால் (சுப்ரா), பி. பிரேமானந்த் (மேற்பரப்பு), குப்

சந்த் vs. ராஜஸ்தான் மாநிலம் AIR 1967 SC 1074, P.

சிராஜுதீன் (மேற்பரப்பு), ராஜீந்தர் சிங் கடோச் (மேற்பரப்பு),

பகவந்த் கிஷோர் ஜோஷி (மேற்கு மாநிலம்),

வங்காளம் எதிராக ஜனநாயகப் பாதுகாப்புக் குழு

உரிமைகள், மேற்கு வங்கம் (2010) 3 SCC 571. அவர் மேலும் சுட்டிக்காட்டினார்

தாக்கல் செய்வதற்கு எதிரான குறியீட்டில் வழங்கப்பட்டுள்ள பல்வேறு பாதுகாப்புகளை

ஒரு பொய் வழக்கு. இறுதியில், அவர் அதை மீண்டும் வலியுறுத்தி முடித்தார்

பிரிவு 154 இன் கீழ் FIR பதிவு செய்வது கட்டாயமாகும்.

தகவல் ஒரு ஆணையத்தை வெளிப்படுத்தினால், குறியீடு

கைது செய்யக்கூடிய குற்றம் மற்றும் ஆரம்ப விசாரணை இல்லாதது

அத்தகைய சூழ்நிலையில் அனுமதிக்கப்படுகிறது. மேலும், அவர் தெளிவுபடுத்தினார்

சிபிஐ நடத்திய முதற்கட்ட விசாரணை, கீழ்

சிபிஐ குற்றச் சட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்பட்டுள்ள சில சூழ்நிலைகள்

கையேடு, சிறப்பு காரணமாக வேறுபட்ட அடித்தளத்தில் நிற்கிறது

டெல்லியில் உள்ள சிபிஐ தொடர்பான விதிகள்

சிறப்பு காவல் நிறுவனச் சட்டம், 1946, இது பாதுகாக்கப்படுகிறது

குறியீட்டின் பிரிவுகள் 4(2) மற்றும் 5 இன் கீழ்.

13) திரு. கல்யாண் பந்தோபாத்யாய், கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர்

மேற்கு வங்க மாநிலத்தின் சார்பாக ஆஜரான,

தொடர்பான ஏதேனும் தகவல் இருந்தால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது

ஒரு குற்றவியல் குற்றம் பெறப்பட்டால், அது

ஒரு காவல் நிலையப் பொறுப்பாளரின் கடமை பதிவு செய்வது.

அதே தகவலும் அத்தகைய தகவலின் நகலும் வழங்கப்படும்

உடனடியாக, இலவசமாக, பிரிவின் கீழ் தகவல் அளிப்பவருக்கு

சட்டத்தின் 154(2). அவரைப் பொறுத்தவரை, ஒரு காவல்துறை அதிகாரி

தகவலைப் பதிவு செய்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

முதல் நிகழ்வில் ஒரு குற்றவியல் குற்றத்துடன் தொடர்புடையது. அவர்

மேலும், பின்பற்ற வேண்டிய பல்வேறு அடுத்தடுத்த படிகளையும் எடுத்துரைத்தது.

எஃப்.ஐ.ஆர் பதிவு செய்ததன் படி காவல்துறை அதிகாரியால்.

சட்டத்தின் பிரிவு 154 இன் நோக்கம் குறித்து, அவர்

எச்.என் . ரிஷ்புத் மற்றும் இந்தர் சிங் vs. ஸ்டேட் ஆஃப்

டெல்லி ஏஐஆர் 1955 எஸ்சி 196, பஜன் லால் (சுப்ரா), எஸ்என்

சர்மா vs. பிபென் குமார் திவாரி (1970) 1 SCC 653,

யூனியன் ஆஃப் இந்தியா எதிராக பிரகாஷ் பி. ஹிந்துஜா (2003) 6 SCC

195, ஷேக் ஹசிப் என்ற தபாரக் எதிராக பீகார் மாநிலம்

(1972) 4 SCC 773, சஷிகாந்த் (மேற்பரப்பு), அசோக் குமார்

டோடி எதிராக கிஷ்வர் ஜஹான் மற்றும் பிறர் (2011) 3 SCC 758,

பத்மா சுந்தர ராவ் (இறந்தவர்) மற்றும் பிறர் vs. மாநிலம்

தமிழ்நாடு மற்றும் பிற (2002) 3 SCC 533, பி. சிராஜுதீன்

(சுப்ரா), ராஜிந்தர் சிங் கடோச் (சுப்ரா), பகவந்த்

கிஷோர் ஜோஷி (சுப்ரா) மற்றும் மன்னாலால் காடிக் எதிராக . தி

மாநில AIR 1967 கால் 478.

14) டாக்டர் மனிஷ் சிங்வி, கற்றறிந்த கூடுதல் வழக்கறிஞர்

ராஜஸ்தான் மாநிலத்திற்கான பொது, பிரிவு என்று சமர்ப்பித்தது

சட்டத்தின் 154(1) கட்டாயப் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று கட்டளையிடுகிறது

FIR. அவர் பல்வேறு பாதுகாப்பு அம்சங்களையும் எடுத்துரைத்தார்.

தவறான FIR பதிவு செய்வதற்கான விதிகள். அவர் மேலும் சுட்டிக்காட்டினார்

ஒரே விதிவிலக்கு கீழ் எழும் வழக்குகளுடன் தொடர்புடையது

ஊழல் தடுப்புச் சட்டத்தின்படி, அந்த வழக்குகளில், தண்டனை என்பது

நீதிபதிகள் கவனத்திற்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு முன் அவசியம்

மற்றும் பொது ஊழியர்களுக்கு ஒருவித சலுகை வழங்கப்படுகிறது

எரிச்சலூட்டும் வழக்குகள் பதிவு செய்ய முடியாதபடி பாதுகாப்பு

அவர்களை துன்புறுத்துங்கள்.

15) திரு. ஜி. சிவபாலமுருகன், கல்வி கற்ற வழக்கறிஞர்

2011 ஆம் ஆண்டின் குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண். 1410 இல் மேல்முறையீட்டாளர், பின்னர்

முந்தைய வரலாற்றைக் கண்காணித்தல், அதாவது, தொடர்புடைய விதிகள்

1861, 1872, 1882 ஆம் ஆண்டுகளின் குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் மற்றும்

1898 ஆம் ஆண்டு கட்டாய FIR பதிவு ஏன் என்பதை வலியுறுத்தியது

கட்டாயமாகும். அவர் பரிந்துரைகளையும் எடுத்துரைத்தார்.

41வது சட்ட ஆணையத்தின் அறிக்கை மற்றும் அதன் சேர்க்கை

குற்றவியல் சட்டம் (திருத்தம்) சட்டம், 2013 இன் பிரிவு 13

03.02.2013 முதல் அமலுக்கு வருகிறது.

16) திரு. ஆர்.கே. தாஷ், மூத்த வழக்கறிஞர்,

உத்தரபிரதேச மாநிலம், ஆரம்பத்தில் தனது

சரிபார்க்க அதை வலியுறுத்துவதன் மூலம் வாதங்கள்

அப்பாவி மக்களுக்கு தேவையற்ற துன்புறுத்தல்

நேர்மையற்ற புகார்தாரர்களின் உத்தரவின் பேரில், இது விரும்பத்தக்கது a

குற்றச்சாட்டுகள் குறித்த முதற்கட்ட விசாரணைக்கு முன்னதாக இருக்க வேண்டும்.

FIR பதிவு செய்யப்பட்ட பிறகு, ஆனால் பின்னர்

குறியீட்டின் முக்கிய அம்சங்களைக் கருத்தில் கொண்டு, பல்வேறு

பிரிவுகள் 2(4) (h), 156(1), 202(1), 164, போன்ற விதிகள்

உ.பி. காவல்துறை விதிமுறைகளிலிருந்து பல்வேறு விதிகள்,

கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர், எந்த வழக்கிலும் இல்லை என்று வாதிட்டார்.

எஃப்.ஐ.ஆர் பதிவு செய்வது அதன் சரிபார்ப்பு வரை ஒத்திவைக்கப்பட வேண்டும்.

உண்மை அல்லது வேறுவிதமாக ஒரு தகவல் தொடர்பான விஷயத்தில்

கைது செய்யக்கூடிய குற்றம். இதைத் தவிர, அவர் மேலும் நம்பியிருந்தார்

இந்த நீதிமன்றத்தின் பல்வேறு தீர்ப்புகள் குறித்து,

மொஹிந்த்ரோ vs. பஞ்சாப் மாநிலம் (2001) 9 SCC 581,

ரமேஷ் குமாரி (சுப்ரா), பஜன் லால் (சுப்ரா), பிரகாஷ்

சிங் பாதல் (மேலே), முன்னா லால் vs. மாநிலம்

இமாச்சல பிரதேசம் 1992 CrI. LJ 1558, கிரிதாரி லால்

கனக் எதிராக மாநிலம் மற்றும் பிறர் 2002 CrI. LJ 2113 மற்றும்

காட்டேரி மொய்தீன் குட்டி ஹாஜி எதிராக கேரள மாநிலம் 2002

(2) குற்றங்கள் 143. இறுதியாக, அவர் எப்போது என்று முடித்தார்

அத்தியாயம் XII இல் திட்டமிடப்பட்டுள்ளபடி, சட்டப்பூர்வ விதிகள்

குறியீடு, தெளிவானது மற்றும் தெளிவற்றது, அது சட்டப்பூர்வமாக இருக்காது

காவல்துறையினர் ஒரு பூர்வாங்க நடவடிக்கை எடுக்க அனுமதிக்கப்படுகிறது.

எஃப்.ஆர் பதிவு செய்வதற்கு முன் குற்றச்சாட்டுகள் குறித்து விசாரணை நடத்துதல்

குறியீட்டின் பிரிவு 154.

17) திரு. சித்தார்த் லூத்ரா, கற்றறிந்த கூடுதல் வழக்கறிஞர்

சத்தீஸ்கர் மாநிலத்திற்காக ஆஜரான ஜெனரல்,

நோக்கத்தை வலியுறுத்தி தனது வாதங்களைத் தொடங்கினார்

அரசியலமைப்பு அமர்வு முன் குறிப்பு. பின்னர்,

அவர் பல்வேறு தீர்ப்புகளை விரிவாகக் கூறினார், அவை ஒரு

தகவல் கிடைத்ததும் விசாரணை அதிகாரிக்கு

பிரிவு 154 இன் கீழ் கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தைச் செய்தல்

இந்த விதித் தொகுப்பு, முன் முதற்கட்ட விசாரணை நடத்த அதிகாரம் கொண்டது

எஃப்.ஆர் பதிவு, அதாவது பகவந்த் கிஷோர் ஜோஷி

(supra), P. சிராஜுதீன் (supra), Sevi (supra) மற்றும்

ராஜீந்தர் சிங் கடோச் (மேலே). அதே நேரத்தில், அவரும்

பஜன் போன்ற பின்வரும் முடிவுகளை எங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தோம்.

லால் (சுப்ரா), ரமேஷ் குமாரி (சுப்ரா), பிரகாஷ் சிங்

பாதல் (மேலே), மற்றும் அலெக் பதம்சி (மேலே), இது

ஒரு காவல்துறை அதிகாரி FIR பதிவு செய்ய கடமைப்பட்டவர் என்று கூறியது,

ஒரு ஆணையத்தின் தகவல்களை வெளிப்படுத்தும் தகவல் கிடைத்தவுடன்

கைது செய்யக்கூடிய குற்றம் மற்றும் ஆரம்ப விசாரணை அதிகாரம்

பிரிவு 154 இன் கட்டளையின் கீழ் இல்லை. கற்றுக்கொண்டது

பிரிவு 154 இன் ஒப்பீட்டு பகுப்பாய்வை ASG முன்வைத்துள்ளது

1898 மற்றும் 1973 ஆம் ஆண்டுகளின் குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம். அவர்

மேலும் ஒவ்வொரு செயல்பாடும் a இல் நிகழும் என்பதையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது

காவல் நிலையம் [பிரிவு 2(கள்)] ஒரு டைரியில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

காவல் நிலையத்தில் பராமரிக்கப்படுகிறது, இது என்று அழைக்கப்படலாம்

பொது நாட்குறிப்பு, நிலைய நாட்குறிப்பு அல்லது தினசரி நாட்குறிப்பு. அவர்

பொது நாட்குறிப்பின் பொருத்தத்தை அடிக்கோட்டுக் காட்டியது,

தபன் குமார் சிங் போன்ற பல்வேறு நீதித்துறை தீர்ப்புகள்

(supra), Re: சுப்பரத்தினம் & Ors. ஏஐஆர் 1949 மெட்ராஸ்

663. அவர் மேலும் சுட்டிக்காட்டினார், தற்போது, முழுவதும்

திருமணம், வணிகம், மருத்துவம் ஆகியவற்றில் நாடு

அலட்சியம் மற்றும் ஊழல் தொடர்பான குற்றங்கள் உள்ளன,

விசாரணை அல்லது முதற்கட்ட விசாரணை நடத்துவதற்கான ஏற்பாடுகள்

காவல்துறையினரால், FIR பதிவு செய்யாமல்/முன்பு

சட்டத்தின் பிரிவு 154. அவர் எங்கள் கவனத்திற்கும் கொண்டு வந்தார்

பஞ்சாப் மாநிலங்களில் நிலவும் பல்வேறு காவல் விதிகள்,

ராஜஸ்தான், உ.பி., மத்திய பிரதேசம், கொல்கத்தா, பம்பாய், முதலியன

எஃப்.ஐ.ஆர் பதிவு செய்வதற்கு முன் விசாரணை நடத்துவதற்காக.

மேலும், அவர் இதிலிருந்து ஒரு அனுமானத்தையும் எடுக்க முயன்றார்

சிபிஐயின் குற்றவியல் கையேடு, ஒரு முதற்கட்ட விசாரணையை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

வழக்குப் பதிவு செய்வதற்கு முன் விசாரணை அனுமதிக்கப்படுகிறது மற்றும்

சட்டத்தின் பார்வையில் சட்டபூர்வமானது. மேலே உள்ளவற்றை விளம்பரப்படுத்துதல்

சர்ச்சைகள், அவர் முதற்கட்டமாக வாதிட்டு முடித்தார்

எஃப்.ஐ.ஆர் பதிவு செய்வதற்கு முன் விசாரணை நடத்தப்பட வேண்டும்.

அனுமதிக்கப்படுகிறது. மேலும், அவர் அதிகாரத்தை வலியுறுத்தினார்

காவல்துறையினரால் விசாரணை அல்லது முதற்கட்ட விசாரணை நடத்துதல்,

FIR பதிவு செய்வதற்கு முந்தையது நீக்கும்

FIR பதிவு செய்வது செயல்முறையை தவறாகப் பயன்படுத்துதல், ஏனெனில்

பல்வேறு முக்கியமான விஷயங்களுக்கு ஒரு நபருக்கு எதிரான தடையாக

வேலை அல்லது பாஸ்போர்ட்டுக்கு விண்ணப்பிப்பது போன்ற நடவடிக்கைகள்.

மேலும், இந்த நீதிமன்றத்தை சட்டமாக்குமாறு ஏ.எஸ்.ஜி. கேட்டுக்கொண்டார்.

வழிகாட்டுதல்கள் குறிப்பிட்ட வகை வழக்குகளில்

ஆரம்ப விசாரணை நடத்தப்பட வேண்டும்.

18) திரு. சேகர் நஃபாடே, கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர்

மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தின் சார்பாக ஆஜரான,

வழக்கமாக ஸ்டேஷன் ஹவுஸ் அதிகாரி (SHO) என்று சமர்ப்பித்தார்.

புகார் கிடைத்தவுடன் எஃப்.ஐ.ஆர் பதிவு செய்ய வேண்டும்.

ஒரு குற்றவியல் குற்றத்தின் கூறுகள், ஆனால் சிலவற்றில்

சூழ்நிலைகள், சரியான தன்மை குறித்து சந்தேகம் ஏற்பட்டால் அல்லது

தகவலின் நம்பகத்தன்மை, அவருக்கு இருக்க வேண்டும்

ஆரம்ப விசாரணையை நடத்துவதற்கும் அதன் பிறகு விசாரணை நடத்துவதற்கும் விருப்புரிமை,

அவர் ஒரு முதல் பார்வை வழக்கு இருப்பதாக திருப்தி அடைந்தால்

விசாரணை, FIR பதிவு செய்தல். கட்டாயக் கடமை

அவர் மீது FIR பதிவு செய்யக் கூடாது. படி

அவரைப் பொறுத்தவரை, இந்த விளக்கம் இரண்டு தீவிரங்களை ஒத்திசைக்கும்

நிலைகள், அதாவது, அந்த தருணம் என்ற முன்மொழிவு

கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தின் கூறுகளை வெளிப்படுத்தும் புகார் என்பது

பதிவு செய்யப்பட்டால், காவல்துறை அதிகாரி எந்த வழக்கும் இல்லாமல் FIR பதிவு செய்ய வேண்டும்.

எதுவாக இருந்தாலும் ஆய்வு என்பது ஒரு தீவிரமான கருத்தாகும் மற்றும் அது

அரசியலமைப்பின் 21வது பிரிவின் கட்டளைக்கு முரணானது

இந்தியாவும் இதேபோல், மற்றொரு தீவிரக் கண்ணோட்டம் என்னவென்றால்,

காவல்துறை அதிகாரி இந்த வழக்கை முழுமையாக விசாரிக்க வேண்டும்.

எஃப்.ஐ.ஆர் பதிவு செய்வதற்கு முன். அதன்படி, அவர் அதை சுட்டிக்காட்டினார்

இரண்டையும் நிராகரித்து, ஒரு நடுத்தர பாதையைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

அவர் பின்வரும் தீர்ப்புகளையும் சமர்ப்பித்தார், அதாவது பஜன்

லால் (சுப்ரா), ரமேஷ் குமாரி (சுப்ரா), பிரகாஷ் சிங்

பாதல் (மேலே), மற்றும் அலெக் பதம்சி (மேலே) இதில்

கமிஷன் மீது புகார் இருந்தால்,

காவல் நிலையத்தில் ஒரு கைது செய்யக்கூடிய குற்றம் பெறப்பட்டால், பின்னர்

SHO-வுக்கு வேறு வழியில்லை, FIR பதிவு செய்வதைத் தவிர

சட்டத்தின் பிரிவு 154. கற்றறிந்த மூத்த அதிகாரியின் கூற்றுப்படி

வழக்கறிஞர், இந்த தீர்ப்புகள் மறுபரிசீலனை செய்யப்பட வேண்டும், ஏனெனில் அவை

மற்ற விதிகள் தொடர்பாக பிரிவு 154 ஐ விளக்கியுள்ளனர்.

குறியீட்டின் தாக்கத்தைக் கருத்தில் கொள்ளத் தவறிவிட்டனர் மற்றும்

குறியீட்டின் பிரிவு 154 இல் பிரிவு 21.

19) அதனுடன், அவர் பின்வரும் முடிவுகளை சுட்டிக்காட்டினார்,

அதாவது, ராஜிந்தர் சிங் கடோச் (மேற்படி), பி. சிராஜுதீன்

(சுப்ரா), பகவந்த் கிஷோர் ஜோஷி (சுப்ரா) மற்றும் செவி

(மேலே), இது FIR பதிவு செய்வதற்கு முன் அதைக் கூறுகிறது

சட்டத் தொகுப்பின் பிரிவு 154, இது காவல்துறை அதிகாரிக்கு திறந்திருக்கும்

இருக்கிறதா என்பதை உறுதிப்படுத்த ஒரு ஆரம்ப விசாரணையை நடத்துங்கள்

முதல் பார்வையில் கைது செய்யக்கூடிய குற்றம் தொடர்பான வழக்கு அல்லது

இல்லை. கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞரின் கூற்றுப்படி, பிரிவு 154 இன்

இந்த விதித் தொகுப்பு சட்டப்பூர்வ விதிகளின் சங்கிலியின் ஒரு பகுதியாகும்.

விசாரணை மற்றும், எனவே, திட்டம் தொடர்பானது

பிரிவுகள் 41, 157, 167, 169 போன்றவற்றின் விதிகள்,

பிரிவு 154 இன் விளக்கத்தைப் பொறுத்தது. கூடுதலாக,

நேரடி விளக்கம் அளிப்பது என்று அவர் வலியுறுத்தினார்

எஃப்.ஐ.ஆர் பதிவை ஒரு இயந்திரச் செயலாகக் குறைக்கவும்.

அதே நேரத்தில், பிரிவு 21 இன் தாக்கத்தை அவர் அடிக்கோடிட்டுக் காட்டினார்

மேனகா காந்தியைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் சட்டத்தின் பிரிவு 154

எதிர் இந்திய ஒன்றியம் (1978) 1 SCC 248, இதில் இந்த நீதிமன்றம்

தொடர்பான பல விதிகளுக்கு பிரிவு 21 ஐப் பயன்படுத்தியுள்ளது

குற்றவியல் சட்டம். இந்த நீதிமன்றம் மேலும் கூறியுள்ளது

பிரிவு 21 இல் உள்ள "சட்டம்" என்ற வெளிப்பாடு அவசியம்

நியாயமான சட்டத்தை முன்வைக்கிறது, அது வெறுமனே அல்ல.

அதன் நியாயத்தன்மையைப் பொருட்படுத்தாமல் சட்டப்பூர்வ விதிகள் அல்லது

இல்லையெனில். கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர் அதை வாதிட்டார்

சட்டத்தின் பிரிவு 21, பிரிவு 154 இன் விதிகளின் அடிப்படையில்

FIR பதிவு செய்வதற்கு முன்,

காவல்துறை அதிகாரி ஒரு முதன்மையான நிபந்தனை இருப்பதாக திருப்தி அடைய வேண்டும்.

விசாரணைக்கு முக வழக்கு. அவர் அதையும் வலியுறுத்தினார்

பிரிவு 154 காவல்துறை அதிகாரியின் மறைமுகமான அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளது

அவர் உண்மையானவராக இருந்தால், தீவிரமான குற்றச்சாட்டுகளை முன்வைத்து முதற்கட்ட விசாரணை நடத்தவும்.

கொடுக்கப்பட்ட தகவலின் நம்பகத்தன்மை குறித்த சந்தேகங்கள்

குற்றவியல் சட்ட (திருத்த) சட்டத்தை சுட்டிக்காட்டி,

2013, குறிப்பாக, பிரிவு 166A, திரு. நஃபாடே வாதிட்டார்

மற்ற கைது செய்யக்கூடிய குற்றங்களைப் பொறுத்தவரை (அவற்றைத் தவிர)

பிரிவு 166A இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள) கவலைப்பட்டால், காவல்துறைக்கு ஒரு

ஏதேனும் இருந்தால் ஆரம்ப விசாரணை நடத்த விருப்புரிமை

தகவலின் சரியான தன்மை குறித்து சந்தேகம்.

20) மருத்துவ அலட்சியம் தொடர்பான குற்றச்சாட்டுகள் இருந்தால்

மருத்துவர்களின் தரப்பில், எங்கள் வரைதல் மூலம் இது சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது

இந்த நீதிமன்றத்தின் சில தீர்ப்புகளுக்கு கவனம் செலுத்துங்கள், அதாவது,

தபன் குமார் சிங் (மேற்படி), ஜேக்கப் மேத்யூ (மேற்பரப்பு)

முதலியன, எந்தவொரு மருத்துவ நிபுணரும் வழக்குத் தொடரப்படக்கூடாது.

புகாரில் உள்ள குற்றச்சாட்டுகளின் அடிப்படையில் மட்டுமே. By

பல்வேறு முடிவுகளை சுட்டிக்காட்டி, திரு. நஃபாடே வலியுறுத்தினார்

பொருத்தமான சந்தர்ப்பங்களில், அது ஒரு காவல்துறைக்கு சரியானதாக இருக்கும்

ஒரு புலனாய்வுக் குற்றத்திற்கான புகாரைப் பெற்ற அதிகாரி,

குறைந்தபட்சம் முதல் பார்வை குற்றச்சாட்டுகளையாவது திருப்திப்படுத்த

புகாரில் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு எதிராக சுமத்தப்பட்டுள்ள குற்றச்சாட்டுகள் நம்பகமானவை.

ஒரு சட்டத்தின் எந்த ஒரு விதியும் முடியாது என்றும் அவர் வாதிட்டார்

தனித்தனியாகப் படித்து விளக்கப்பட வேண்டும், ஆனால் சட்டம் கண்டிப்பாக

முழுவதுமாகப் படிக்க வேண்டும். அதன்படி, அவர் பிரார்த்தனை செய்தார்

பிரிவுகள் 41, 57, 156, 157, 159, 167, 190 இன் விதிகள்,

குறியீட்டின் 200 மற்றும் 202 ஐ ஒன்றாகப் படிக்க வேண்டும். அவர் மேலும்

குறியீட்டின் பிரிவு 154(3) எதையும் செயல்படுத்துகிறது என்று சுட்டிக்காட்டினார்

FIR ஆகப் பதிவு செய்யப்படாத புகார்தாரர்

காவல் நிலையப் பொறுப்பாளர் அணுக வேண்டிய

அவரைப் பெறுவதற்காக உயர் காவல்துறை அதிகாரி

புகார் FIR ஆக பதிவு செய்யப்பட்டு, அத்தகைய வழக்கில்,

உயர் போலீஸ் அதிகாரிக்கு எஃப்.ஐ.ஆர் பதிவு செய்யும் அனைத்து அதிகாரங்களும் உள்ளன.

மேலும் இந்த விஷயத்தில் விசாரணையை இயக்குதல். கூடுதலாக

பாதிக்கப்பட்ட நபருக்குக் கிடைக்கும் தீர்வு

உயர் போலீஸ் அதிகாரியை அணுகினால், அவர் அதை நகர்த்தவும் முடியும்.

சம்பந்தப்பட்ட நீதிபதிக்கு கீழ் புகார் அளித்து

அதன் பிரிவு 190. அவர் மேலும் வலியுறுத்தியது என்னவென்றால்,

சட்டமன்றம் போதுமான தீர்வுகளை வழங்கியுள்ளது.

எஃப்.ஐ.ஆர் பதிவு செய்து விசாரணை நடத்த மறுப்பதற்கு எதிராக

கைது செய்யக்கூடிய குற்றங்கள், சட்டமன்ற நோக்கத்தைக் குறிக்கின்றன, அதாவது

காவல்துறை அதிகாரி வெறும் FIR பதிவு செய்யக் கடமைப்படவில்லை.

ஏனெனில் ஒரு குற்றவியல் குற்றத்தின் கூறுகள்

புகாரில் வெளிப்படுத்தப்பட்டவை, அவருக்கு சந்தேகம் இருந்தால்

புகாரின் உண்மைத்தன்மை. அவர் மேலும் சுட்டிக்காட்டினார்

சட்டத்தில் பயன்படுத்தப்படும் "செய்யும்" என்ற வார்த்தை எப்போதும் அர்த்தம் அல்ல

இந்த விஷயத்தில் எந்த விருப்புரிமையும் இல்லாதது.

முன்மொழிவில், இந்த நீதிமன்றம்

விதியை விட நோக்கமான விளக்க விதியை விரும்பினார்

அவர் தலைவரை நம்பியிருந்த நேரடி விளக்கம்

சுரங்கத் தேர்வு வாரியம் மற்றும் தலைமை ஆய்வாளர்

மைன்ஸ் அண்ட் அனதர் vs. ராம்ஜி (1977) 2 SCC 256, லலித்

மோகன் பாண்டே vs. பூரன் சிங் (2004) 6 SCC 626,

பிரதிவா போஸ் எதிராக குமார் ரூபேந்திர தேப் ராய்கட் (1964)

4 SCR 69. அது சாத்தியமற்றது என்று அவர் மேலும் சுட்டிக்காட்டினார்

குறியீட்டின் பிரிவு 154 இன் விதிகளை ஒரு

நேரடி ஜாக்கெட் சூத்திரம். அவர் சட்டகத்திற்காகவும் பிரார்த்தனை செய்தார்

பதிவு செய்தல் அல்லது பதிவு செய்யாதது தொடர்பான சில வழிகாட்டுதல்கள்

இறுதியாக, அவர் சுட்டிக்காட்டினார் தேவை

பிரிவு 21, நடைமுறை நியாயமாகவும் நியாயமாகவும் இருக்க வேண்டும் என்பதாகும்.

அவரைப் பொறுத்தவரை, காவல் அதிகாரிக்கு சந்தேகம் இருந்தால்

விஷயம் என்னவென்றால், அவருக்கு விருப்புரிமை இருப்பது கட்டாயமாகும்

இந்த விஷயத்தில் முதற்கட்ட விசாரணை நடத்துவது. அவர் இருந்தால்

அத்தகைய முதற்கட்ட விசாரணையை நடத்துவதிலிருந்து தடைசெய்யப்பட்ட,

பின்னர் நடைமுறை தன்னிச்சையின் தீமையால் பாதிக்கப்படும்

மற்றும் நியாயமற்ற தன்மை. இவ்வாறு, அவர் தனது வாதங்களை முடித்தார்

குறியீட்டின் பிரிவு 154 இருக்க வேண்டும் என்று வாதிடுவதன் மூலம்

பிரிவு 21 இன் வெளிச்சத்தில் விளக்கப்பட்டது.

21) திருமதி விபா தத்தா மகிஜா, மூத்த வழக்கறிஞர்

மத்தியப் பிரதேச மாநிலத்தின் சார்பாக ஆஜரான வழக்கறிஞர்,

பிரிவு 154 மற்றும் பிற விதிகளின் எளிய வாசிப்பு

குறியீடு அது கட்டாயமாக இருக்காது என்பதைக் காட்டுகிறது, ஆனால் அது

காவல்துறை அதிகாரியின் தரப்பில் முற்றிலும் கட்டாயமானது

எந்தவொரு நடவடிக்கைகளையும் எடுப்பதற்கு அல்லது நடத்துவதற்கு முன் ஒரு FIR ஐ பதிவு செய்யவும்

ஒரு குற்ற விசாரணை. அவர் மேலும் கூறினார்.

முதல் தகவலைப் பெற்ற பிறகு,

குற்றம் மற்றும் அந்த அறிக்கை பதிவு செய்யப்படுவதற்கு முன்பு

(வாய்வழியாகவோ அல்லது எழுதப்பட்டதாகவோ) முதல் தகவல் புத்தகத்தில்

பல்வேறு மாநிலங்களின் கீழ் காவல் நிலையத்தில் பராமரிக்கப்படுகிறது

அரசாங்க விதிமுறைகள், சில ஆரம்ப விசாரணைகள் அல்லது

சட்டப்பூர்வ சட்டத்தின் கீழ் விசாரணை நடவடிக்கைகள் அனுமதிக்கப்படுகின்றன.

நியாயமானதாகவும், நியாயப்படுத்தக்கூடியதாகவும் இருக்கும் அளவிற்கு குறியீட்டின் கட்டமைப்பு

கண்டிப்பாக வழங்கப்பட்ட சட்டப்பூர்வ விருப்புரிமையின் சாளரத்திற்குள்

இருந்ததா என்பதைக் கண்டறியும் நோக்கத்திற்காக

ஒரு குற்றத்தை செய்ததா இல்லையா. எனவே, ஒரு

விசாரணை, இறுதி அறிக்கையாக முடிவடைகிறது.

குறியீட்டின் பிரிவு 173 ஐ கேள்விக்குள்ளாக்க முடியாது.

மேலும் ஒரு பகுதியின் காரணமாக ரத்து செய்யப்பட வேண்டும்

விசாரணை, விசாரணை அல்லது விசாரணையின் போது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள்

முதல் தகவலைப் பெற்ற பிறகு நடத்தப்படுகின்றன ஆனால்

அதைப் பதிவு செய்வதற்கு முன்பு, அது கண்டறியப்படாவிட்டால்

விசாரணை நியாயமற்றது, சட்டவிரோதமானது, தவறானது என்று கூறப்பட்டது மற்றும்

குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் உரிமைக்கு பெரும் பாரபட்சத்தை ஏற்படுத்தியது

நியாயமான விசாரணை. மேற்கண்ட வாதங்களுக்கு ஆதரவாக,

அவர் குறியீட்டின் முந்தைய விதிகளையும் தற்போதைய விதிகளையும் கண்டறிந்தார்

சட்டரீதியான கட்டமைப்பு, அதாவது, குற்றவியல் சட்டம் (திருத்தம்) சட்டம்,

இந்த நீதிமன்றத்தின் பல்வேறு தீர்ப்புகளைக் குறிப்பிடும் வகையில் 2013 இல் வெளியிடப்பட்டது.

குறியீட்டின் பிரிவு 154 எந்த உரிமையையும் விட்டுவிடவில்லை என்று அவள் முடிவு செய்தாள்

சந்தேகத்திற்குரிய பகுதி, ஒரு கைது செய்யக்கூடிய குற்றம் வெளிப்படுத்தப்படும் இடத்தில்,

பதிவு செய்வதற்கு காவல்துறையினருக்கு எந்த விருப்புரிமையும் இல்லை அல்லது

கூறப்பட்ட தகவலைப் பதிவு செய்யக்கூடாது, இருப்பினும், அது வேறுபடலாம்

வழக்குக்கு வழக்கு.

22) அரசியலமைப்பு அமர்வு முன் உள்ள பிரச்சினைகள்

நீதிமன்றம் இரண்டு முக்கிய முரண்பாடான கவலைப் பகுதிகளிலிருந்து எழுகிறது,

அதாவது,

JUDGMENT

(i) உடனடியாக FIR பதிவு செய்யாதது வழிவகுக்கிறதா?

காவல்துறையினரின் சூழ்ச்சிக்கு வாய்ப்பளிக்கும், இது பாதிக்கிறது

பாதிக்கப்பட்டவர்/புகார் அளிப்பவரின் உரிமை

குற்றச்சாட்டுகள் மீது உடனடியாக விசாரணை செய்யப்பட்ட புகார்

உருவாக்கப்படுகிறது; மற்றும்

(ii) புகார்/தகவல் உள்ள சந்தர்ப்பங்களில்

ஒரு ஆணையத்தை தெளிவாக வெளிப்படுத்தவில்லை

கைது செய்யக்கூடிய குற்றம் ஆனால் FIR கட்டாயமானது

பதிவுசெய்யப்பட்டால் அது ஒருவரின் உரிமைகளை மீறுகிறதா?

குற்றம் சாட்டப்பட்டது.

விவாதம்:

23) குற்றவியல் சட்டத்தில் FIR ஒரு பொருத்தமான ஆவணமாகும்.

நமது நாட்டின் நடைமுறை மற்றும் அதன் முக்கிய நோக்கம்

குற்றவியல் சட்டத்தை அமைப்பதே தகவலளிப்பவரின் பார்வையாகும்

இயக்கம் மற்றும் விசாரணையின் பார்வையில் இருந்து

குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் பற்றிய தகவல்களை அதிகாரிகள் பெற வேண்டும்.

குற்றச் செயல்கள், அதனால் பொருத்தமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடியும்.

குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடித்து சட்டத்தின் முன் நிறுத்த வேண்டும்.

24) வரலாற்று அனுபவம் இருவரிடமிருந்தும் வழக்குகளை எழுப்பியுள்ளது

பாதிக்கப்பட்டவர்/தகவல் அளிப்பவரின் குறைகள் உள்ள பக்கங்கள்

செல்லுபடியாகும் FIR-களைப் பதிவு செய்யாதது மற்றும்

தேவையில்லாமல் துன்புறுத்தப்பட்டு விசாரிக்கப்பட்டதாக குற்றம் சாட்டப்பட்டது.

பொய்யான குற்றச்சாட்டுகள் சரியானவை என்று கண்டறியப்பட்டுள்ளன.

25) முதல் வகை வழக்குகளின் உதாரணம் இதில் காணப்படுகிறது

மகாராஷ்டிரா மாநிலம் எதிராக சரங்தர்சிங்

ஷிவ்தாசிங் சவான் & அன்ர். (2011) 1 SCC 577 இதில்

உத்தரவை எதிர்த்து ஒரு ரிட் மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டது.

புல்தானா மாவட்ட ஆட்சியர் வேண்டாம் என்று உத்தரவு பிறப்பிக்கிறார்

திரு. கோகுல்சந்த் சனந்தா மீது ஏதேனும் குற்றத்தைப் பதிவு செய்யவும்,

மாவட்ட பணத் தடுப்புத் துறையிடமிருந்து அனுமதி பெறாமல்

கடன் குழு மற்றும் மாவட்ட அரசு வழக்கறிஞர்.

பதிவிலிருந்து, 74 வழக்குகளில், மட்டும் என்பது தெரியவந்தது

ஏழு வழக்குகளில், சட்டவிரோதமானதாகக் கூறி குற்றப்பத்திரிகைகள் தாக்கல் செய்யப்பட்டன.

பணக்கடன் வழங்குதல். இந்த நீதிமன்றம் அறிவுறுத்தல்களின் பேரில் அதைக் கண்டறிந்தது

முதலமைச்சரால் மாவட்ட ஆட்சியரிடம் வழங்கப்பட்டது, அங்கு

ஏழை விவசாயிகளின் FIR பதிவு செய்யப்படவில்லை. இவற்றில்

சூழ்நிலைகளைப் பொறுத்தவரை, இந்த நீதிமன்றம் கூறப்பட்ட வழிமுறைகளை

தீவிர வைரஸை ரத்து செய்து அதை ரத்து செய்தார். வழக்குகள் என்று வாதிடப்படுகிறது

மேலே உள்ளதைப் போல பிரிவு 154 இன் கட்டாயத் தன்மையைக் காட்டுகிறது,

வேறுவிதமாக நடத்தப்பட்டால், அது கடுமையான அநீதிக்கு வழிவகுக்கும்.

26) அலெக் பதம்சியில் (மேலே), கையாளும் போது

நீதிமன்றங்களின் அதிகாரங்களுக்குள் உள்ளதா என்பது பிரச்சினை

முதல் தகவல் பதிவு செய்ய காவல்துறைக்கு வழிகாட்டும் ஒரு ரிட்.

குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் என்று கூறப்படும் ஒரு வழக்கில் அறிக்கை

சமூக நல்லிணக்கத்தை சீர்குலைக்கும் வகையில் பேச்சுக்களை நிகழ்த்தியிருந்தார்,

இந்த நீதிமன்றம் "காவல்துறை அதிகாரிகள் பதிவு செய்ய வேண்டும்" என்று தீர்ப்பளித்தது.

உண்மைகள் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படும் போதெல்லாம் FIR காட்டுவது என்னவென்றால்

காவல்துறையினர் குற்றம் சாட்டப்பட்டால், அது குற்றமாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

அதிகாரிகள் அவ்வாறு செய்யத் தவறினால், ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய வழிமுறைகள் பின்வருமாறு

"பிரிவு 190 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி, குறியீட்டின் பிரிவு 200 உடன் படிக்கப்படுகிறது."

எனவே, குறியீட்டே மறுப்புக்கான பல காசோலைகளை வழங்குகிறது

பிரிவு 154 இன் கீழ் காவல் அதிகாரிகளின் தரப்பில்

குறியீடு.

27) இருப்பினும், மறுபுறம், பல உள்ளன

சில நிகழ்வுகள் இருப்பதைக் காட்டும் வழக்குகள்

எஃப்.ஐ.ஆர் பதிவு செய்து, வழக்கு தொடர காவல்துறையின் அதிகாரம்

விசாரணை தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது, அங்கு ஒரு அறியக்கூடிய இடத்தில்

உள்ளடக்கங்களிலிருந்து குற்றம் ஏற்படாது

புகார். இந்த சூழலில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க வழக்கு

பிரீத்தி குப்தா vs. ஜார்கண்ட் மாநிலம் (2010) 7 SCC 667

தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுவது குறித்து இந்த நீதிமன்றம் தனது கவலையை வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

இந்திய தண்டனைச் சட்டம், 1860 இன் பிரிவு 498-A இன் (சுருக்கமாக

'ஐபிசி') தொடர்பாக அதிக எண்ணிக்கையிலான அற்பமானவை

அறிக்கைகள் தாக்கல் செய்யப்பட்டன. இந்த நீதிமன்றம் தனது விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தியது

சட்டமன்றம் தகவல்களைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்

பொதுக் கருத்து மற்றும் நடைமுறை யதார்த்தங்களை உருவாக்குதல்

சட்டத்தில் தேவையான மாற்றங்கள்.

28) மேற்கூறிய தீர்ப்பின் விளைவாக 243வது அறிக்கை வெளியிடப்பட்டது.

ஆகஸ்ட் 30 அன்று சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இந்திய சட்ட ஆணையத்தின் ,

2012. சட்ட ஆணையம், அதன் அறிக்கையில், முடிவு செய்தது

பிரிவு 498-A இன் கீழ் குற்றம் சாட்டப்படலாம் என்றாலும்

இருப்பினும், கூட்டுச் சேர்க்கக்கூடியது, தவறாகப் பயன்படுத்தப்பட்டதன் அளவு

அனுபவ தரவுகளால் நிறுவப்பட்டது, இதனால், ஒரு இருக்க முடியாது

அதன் செயல்திறனை மறுப்பதற்கான அடிப்படை. சட்டம்

இந்தக் கேள்விக்கான சட்டம்

FIR பதிவு செய்வதை ஒரு காலத்திற்கு ஒத்திவைக்க முடியுமா?

நியாயமான நேரம் நிச்சயமற்ற நிலையில் உள்ளது மற்றும் இருக்க முடியும்

இந்த நீதிமன்றம் ஓய்வெடுத்த பிறகுதான் பதிகமாக்கப்பட்டது

தற்போதைய சர்ச்சை.

29) இதன் வெளிச்சத்தில் ஒரு முடிவுக்கு வருவதற்காக

இந்தக் கருத்து குறித்து மாறுபட்ட கருத்துக்கள் மற்றும் மேலே உள்ளவற்றுக்கு பதிலளிக்கவும்.

சர்ச்சைகள், வரலாற்று ரீதியான ஒரு பார்வையைப் பெறுவது பொருத்தமானது

பிரிவின் பின்னணி மற்றும் தொடர்புடைய விதிகள்

முந்தைய சட்டங்களில் இருந்த

குற்றவியல் நடைமுறை.

குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம், 1861

“139. ஒரு காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பாளருக்கு அனுப்பப்படும் ஒவ்வொரு புகாரும் அல்லது தகவலும் எழுத்துப்பூர்வமாகக் குறைக்கப்பட்டு, அதன் உள்ளடக்கம் உள்ளூர் அரசாங்கத்தால் பரிந்துரைக்கப்படும் வடிவத்தில், அத்தகைய அதிகாரியால் பராமரிக்கப்படும் ஒரு நாட்குறிப்பில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்.”

குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம், 1872

"112. ஒரு காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பாளருக்கு அனுப்பப்படும் ஒவ்வொரு புகாரும் எழுத்துப்பூர்வமாக சுருக்கப்பட்டு, அதை உருவாக்கும் நபரால் கையொப்பமிடப்பட வேண்டும், சீல் வைக்கப்பட வேண்டும் அல்லது குறிக்கப்பட வேண்டும்; மேலும் அதன் உள்ளடக்கம் உள்ளூர் அரசாங்கத்தால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட படிவத்தில் அத்தகைய அதிகாரியால் வைக்கப்படும் ஒரு புத்தகத்தில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்."

குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம், 1882

"154. ஒரு காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பாளருக்கு வாய்மொழியாக வழங்கப்பட்டால், கைது செய்யக்கூடிய குற்றம் தொடர்பான ஒவ்வொரு தகவலும் அவரால் அல்லது அவரது வழிகாட்டுதலின் கீழ் எழுத்துப்பூர்வமாகக் குறைக்கப்பட்டு, தகவல் அளிப்பவருக்கு வாசிக்கப்படும்; மேலும், எழுத்துப்பூர்வமாக வழங்கப்பட்டாலும் அல்லது மேற்கூறியபடி எழுத்துப்பூர்வமாகக் குறைக்கப்பட்டாலும், அத்தகைய ஒவ்வொரு தகவலும் அதைக் கொடுக்கும் நபரால் கையொப்பமிடப்படும், மேலும் அதன் சாராம்சம் அரசாங்கம் இதற்காக பரிந்துரைக்கும் வடிவத்தில் வைக்கப்படும் ஒரு புத்தகத்தில் பதிவு செய்யப்படும்."

குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம், 1898

"154. ஒரு காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பாளருக்கு வாய்மொழியாக வழங்கப்பட்டால், அடையாளம் காணக்கூடிய குற்றம் தொடர்பான ஒவ்வொரு தகவலும் அவரால் அல்லது அவரது வழிகாட்டுதலின் கீழ் எழுத்துப்பூர்வமாகக் குறைக்கப்பட்டு, தகவல் அளிப்பவருக்கு வாசிக்கப்படும்; மேலும், எழுத்துப்பூர்வமாக வழங்கப்பட்டாலும் அல்லது மேற்கூறியபடி எழுத்துப்பூர்வமாகக் குறைக்கப்பட்டாலும், அத்தகைய ஒவ்வொரு தகவலும் அதைக் கொடுக்கும் நபரால் கையொப்பமிடப்படும், மேலும் அதன் சாராம்சம் அரசாங்கம் இதற்காக பரிந்துரைக்கக்கூடிய வடிவத்தில் அத்தகைய அதிகாரியால் வைக்கப்படும் ஒரு புத்தகத்தில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்."

குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம், 1973

"154. கைது செய்யக்கூடிய வழக்குகளில் தகவல்: 1) ஒரு காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பாளருக்கு வாய்மொழியாகக் கொடுக்கப்படும் கைது செய்யக்கூடிய குற்றம் தொடர்பான ஒவ்வொரு தகவலும், அவரால் அல்லது அவரது வழிகாட்டுதலின் கீழ் எழுத்துப்பூர்வமாகக் குறைக்கப்பட்டு, தகவல் அளிப்பவருக்கு வாசிக்கப்படும்; மேலும், எழுத்துப்பூர்வமாகவோ அல்லது மேற்கூறியபடி எழுத்துப்பூர்வமாகவோ கொடுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு தகவலும், அதைக் கொடுக்கும் நபரால் கையொப்பமிடப்படும், மேலும் அதன் சாராம்சம் ஒரு ஆவணத்தில் உள்ளிடப்படும்."

மாநில அரசு இதற்காக பரிந்துரைக்கக்கூடிய வடிவத்தில் அத்தகைய அதிகாரியால் வைத்திருக்க வேண்டிய புத்தகம்.

[பிரிவுகள் 326A, 326B இன் கீழ் குற்றம் சாட்டப்பட்ட பெண்ணால் தகவல் வழங்கப்பட்டால்,
354, 354A, 354B, 354C, 354D, 376, 376A, 376B, 376C,

இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் 376D, 376E அல்லது பிரிவு 509 இன் கீழ் ஒரு பாலியல் வன்கொடுமை செய்யப்பட்டதாகவோ அல்லது முயற்சிக்கப்பட்டதாகவோ கூறப்பட்டால், அத்தகைய தகவல்கள் ஒரு பெண் காவல்துறை அதிகாரி அல்லது எந்த பெண் அதிகாரியாலும் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்:-

மேலும் வழங்கப்பட்டவை:-

(அ) பிரிவுகள் 354, 354A, 354B, 354C, 354D இன் கீழ் குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபருக்கு,

இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் 376, 376A, 376B, 376C, 376D, 376E அல்லது பிரிவு 509 இன் கீழ் குற்றம் சாட்டப்பட்டதாகவோ அல்லது முயற்சிக்கப்பட்டதாகவோ கூறப்பட்டால், தற்காலிகமாகவோ அல்லது நிரந்தரமாகவோ மனரீதியாகவோ அல்லது உடல் ரீதியாகவோ ஊனமுற்றதாக இருந்தால், அத்தகைய தகவலை ஒரு காவல் அதிகாரி, அத்தகைய குற்றத்தைப் புகாரளிக்க முயலும் நபரின் இல்லத்தில் அல்லது அத்தகைய நபரின் விருப்பப்படி வசதியான இடத்தில், ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளர் அல்லது சிறப்பு கல்வியாளர் முன்னிலையில், வழக்கு இருக்கலாம், பதிவு செய்ய வேண்டும்;

(ஆ) அத்தகைய தகவல்களைப் பதிவு செய்வது வீடியோவில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்;

(இ) பிரிவு 164 இன் துணைப்பிரிவு (5A) இன் பிரிவு (a) இன் கீழ், நீதித்துறை நடுவரால் பதிவு செய்யப்பட்ட நபரின் வாக்குமூலத்தை காவல் அதிகாரி விரைவில் பெற வேண்டும்.]

(03.02.2013 முதல் 'குற்றவியல் சட்டம் (திருத்தம்) சட்டம், 2013' இன் பிரிவு 13 ஆல் செருகப்பட்டது)

(2) துணைப்பிரிவு (1) இன் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள தகவலின் நகல், தகவல் அளிப்பவருக்கு உடனடியாக இலவசமாக வழங்கப்படும்.

(3) துணைப்பிரிவு (1) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தகவலைப் பதிவு செய்ய காவல் நிலையப் பொறுப்பாளரின் மறுப்பால் பாதிக்கப்பட்ட எந்தவொரு நபரும், அத்தகைய தகவலின் சாராம்சத்தை எழுத்து மூலமாகவும், தபால் மூலமாகவும் சம்பந்தப்பட்ட காவல் கண்காணிப்பாளருக்கு அனுப்பலாம், அத்தகைய தகவல் ஒரு அறியக்கூடிய குற்றத்தின் செயலை வெளிப்படுத்துகிறது என்று அவர் திருப்தி அடைந்தால், இந்த குறியீட்டால் வழங்கப்பட்ட முறையில், வழக்கை தானே விசாரிக்கலாம் அல்லது அவருக்குக் கீழ்ப்பட்ட எந்தவொரு காவல் அதிகாரியாலும் விசாரணை நடத்த உத்தரவிடலாம், மேலும் அத்தகைய அதிகாரி காவல் நிலையப் பொறுப்பாளரின் அனைத்து அதிகாரங்களையும் கொண்டிருப்பார்.

அந்த குற்றத்துடன் தொடர்புடையது.

மேலே கூறப்பட்ட விதிகளைப் பார்ப்பது வெளிப்படுத்துவது என்னவென்றால் பழைய குறியீடுகள் மற்றும் புதிய குறியீடு இரண்டிலும் சட்டமன்ற நோக்கம் கைது செய்யக்கூடிய வழக்கில் கட்டாய FIR பதிவு எந்தவொரு முதற்கட்ட விசாரணையும் நடத்தாமல் குற்றம்.

30) தற்போதைய 1973 ஆம் ஆண்டு குறியீட்டின் முன்னோடி 1898 ஆம் ஆண்டின் குறியீட்டில் கணிசமான மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன விசாரணை செய்வதற்கான காவல்துறையின் அதிகாரங்கள் மற்றும் நடைமுறை. காவல்துறையின் அதிகாரங்களின் தொடக்கப் புள்ளி மாற்றப்பட்டது. ஒரு காவல் நிலையப் பொறுப்பாளரின் அதிகாரத்திலிருந்து உத்தரவு இல்லாமல் ஒரு கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தை விசாரிக்க ஒரு நீதிபதியின், முதல் தகவலைக் குறைப்பதற்கு கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தைச் செய்வது தொடர்பாக, வாய்மொழியாகவோ அல்லது எழுத்து மூலமாகவோ, எழுத்து மூலமாகவோ, புத்தகமாகவோ பெறப்பட்டது. மாகாண அரசாங்கத்தால் தனித்தனியாக பரிந்துரைக்கப்பட்டது அத்தகைய முதல் தகவலைப் பதிவு செய்தல்.

31) இதன் மூலம், ஒரு குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம் ஏற்பட்டது 1898 ஆம் ஆண்டு குறியீட்டின் இடம் தொடர்பானது பிரிவு 154, அதாவது, தேவையை விதிக்கும் விதி ஒரு கமிஷன் தொடர்பான முதல் தகவலைப் பதிவு செய்தல் பிரிவுக்கு முந்தைய சிறப்புப் புத்தகத்தில் கைது செய்யக்கூடிய குற்றம்

156, அதாவது, காவல்துறை அதிகாரிக்கு அதிகாரம் அளிக்கும் விதி ஒரு குற்றத்தை விசாரிக்கவும். எனவே, இதன் நோக்கம் அத்தகைய ஏற்பாடுகள் இடம் தெளிவாக இருந்தது, அதாவது முதல் தகவலின் பதிவு இருக்க வேண்டும் என்பதை உறுதிப்படுத்தவும் காவல்துறையினரின் எந்தவொரு விசாரணையின் தொடக்கப் புள்ளி. விசாரணை இல்லாததால், விசாரணையின் தேவைக்கான ஆர்வம் நீதிபதியிடமிருந்து அனுமதி பெறுவதற்கான பாதுகாப்பு விசாரணையைத் தொடங்க, கூறப்பட்ட நடைமுறை முதல் தகவலை அவர்களின் புத்தகங்களில் பதிவு செய்தல், தகவல் அளிப்பவரின் கையொப்பம்/முத்திரை, ஒரு அதிகப்படியானவற்றுக்கு எதிராக "மிகவும் மதிப்புமிக்க பாதுகாப்பு", தவறான நம்பிக்கை மற்றும் சட்டவிரோத விசாரணை அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்துதல் காவல்துறை.

32) சட்ட விதி ஒப்பந்தத்தின் XII அத்தியாயத்தில் உள்ள விதிகள் காவல்துறையினருக்கு தகவல் மற்றும் அவர்களின் அதிகாரங்களுடன் விசாரணை செய்யவும். மேற்கூறிய அத்தியாயம் நடைமுறையை அமைக்கிறது விசாரணையின் போது பின்பற்றப்பட வேண்டும். நோக்கம் கூறப்பட்ட அத்தியாயத்தில் பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடைமுறையால் அடையப்பட்டது குற்றவியல் சட்டத்தை செயல்படுத்துவதும், அனைவருக்கும் வழங்குவதும் ஆகும். நடைமுறை பாதுகாப்புகள், இதனால் விசாரணை நியாயமானது மற்றும் தவறானது அல்ல, மேலும் இல்லை

விசாரணையின் போது சேகரிக்கப்பட்ட ஆதாரங்களை சேதப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பு
விசாரணை.

33) கூடுதலாக, திரு. சேகர் நஃபாடே, கற்றறிந்த மூத்தவர்

ஐபிசியில் பிரிவு 166A ஐச் செருக வேண்டும் என்று வழக்கறிஞர் வாதிட்டார்.

அனைவருக்கும் FIR பதிவு கட்டாயமில்லை என்பதைக் குறிக்கிறது.

மேற்கூறிய பிரிவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவை தவிர வேறு குற்றங்கள்.

குற்றவியல் சட்டம் (திருத்தம்) சட்டம் 2013 இன் படி, பிரிவு 166A

இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தில் பின்வருமாறு சேர்க்கப்பட்டுள்ளது:-

“பிரிவு 166A—பொது ஊழியராக இருப்பவர்.—

(அ) ஒரு குற்றம் அல்லது வேறு எந்த விஷயத்தின் விசாரணை நோக்கத்திற்காக
எந்தவொரு நபரையும் எந்த இடத்திலும் ஆஜராகுமாறு கட்டாயப்படுத்துவதைத்
தடைசெய்யும் சட்டத்தின் எந்தவொரு திசையையும் தெரிந்தே மீறினால், அல்லது

(ஆ) எந்தவொரு நபரின் பாரபட்சத்திற்கும் தெரிந்தே, அவர் அத்தகைய
விசாரணையை நடத்தும் முறையை ஒழுங்குபடுத்தும் சட்டத்தின் வேறு எந்த
திசையையும் மீறுகிறார், அல்லது

(இ) குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம், 1973 இன் பிரிவு 154 இன் துணைப் பிரிவு (1)
இன் கீழ், பிரிவு 326A, பிரிவு 326B, பிரிவு 354, பிரிவு 354B, பிரிவு 370, பிரிவு 370A,
பிரிவு 376, பிரிவு 376A, பிரிவு 376B, பிரிவு 376C, பிரிவு 376D, பிரிவு 376E, பிரிவு 509
இன் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றமாக அவருக்கு வழங்கப்பட்ட எந்த தகவலையும்
பதிவு செய்யத் தவறினால், ஆறு மாதங்களுக்குக் குறையாத ஆனால் இரண்டு
ஆண்டுகள் வரை நீட்டிக்கக்கூடிய கடுமையான சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்படும்.
மேலும் அபராதமும் விதிக்கப்படும்.

பிரிவு 166A(c) ஒரு பொது ஊழியர் (காவல்துறை) என்றால்

அதிகாரி) தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட எந்தத் தகவலையும் பதிவு செய்யத் தவறினால்

அறியக்கூடியவை தொடர்பான குறியீட்டின் பிரிவு 154(1)

பிரிவுகள் 326A, 326B, 354 இன் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றங்கள்,

354B, 370, 370A, 376, 376A 376B, 376C, 376D, 376E அல்லது

பிரிவு 509, அவர் கடுமையாக தண்டிக்கப்படுவார்

ஆறு ஆண்டுகளுக்குக் குறையாத சிறைத்தண்டனை

மாதங்கள் ஆனால் இரண்டு ஆண்டுகள் வரை நீட்டிக்கப்படலாம், மேலும் அது

அபராதம் விதிக்கப்படலாம். எனவே, கற்றறிந்த வழக்கறிஞரின் நிலைப்பாடு என்னவென்றால்

இந்த விதி, FIR பதிவு செய்வது என்பதை தெளிவாகக் குறிக்கிறது.

கட்டாயம் மற்றும் காவல்துறை அதிகாரிக்கு எந்த விருப்புரிமையும் இல்லை

மேற்கூறிய பிரிவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள குற்றங்கள் தொடர்பான விஷயம்.

எனவே, அவரைப் பொறுத்தவரை, சட்டமன்றம் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறது

மற்ற கைது செய்யக்கூடிய குற்றங்களைப் பொறுத்தவரை, காவல்துறை

இருந்தால், முதற்கட்ட விசாரணை நடத்த விருப்புரிமை உள்ளது

தகவலின் சரியான தன்மை குறித்து சந்தேகம்.

34) இருப்பினும், வாதம் அதைப் போலவே வற்புறுத்தக்கூடியது

தோன்றுகிறது, ஆனாலும், அத்தகைய அனுமானத்தால் முடியுமா என்று நாங்கள் சந்தேகிக்கிறோம்

தெளிவற்ற வார்த்தைகளுக்கு முரணாக வரையப்பட வேண்டும்

எனவே, பிரிவு செருகப்பட்டது

குற்றவியல் சட்டம் (திருத்தம்) சட்டம் 2013 இன் படி, ஐபிசியில் 166A,

விதிக்கு இசைவாகப் படிக்கப்பட வேண்டும், ஆனால் அல்ல.

அதற்கு மாறாக. பிரிவு 166A இன் செருகல்

சமீபத்திய துரதிர்ஷ்டவசமான சம்பவங்களின் வெளிச்சத்தில்,

பெண்கள். சட்டமன்றம் முன்வைத்ததன் நோக்கம்

இந்தத் திருத்தம் ஏற்கனவே உள்ளதை இறுக்குவதாகும்

பெண்களுக்கு மேம்பட்ட பாதுகாப்புகளை வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகள்.

எனவே, அதிகரித்து வருவதைக் கவனித்த சட்டமன்றம்,

நம் நாட்டில் பெண்களுக்கு எதிரான குற்றங்கள், நினைத்தேன்

காவல்துறை அதிகாரிகளை அவர்களின் செயல்களுக்காக வெளிப்படையாக தண்டிப்பது பொருத்தமானது.

இந்த வழக்குகளில் FIR பதிவு செய்யத் தவறியது. வேறு அர்த்தம் இல்லை.

இதைச் செருகுவதற்கு இதை ஒதுக்கலாம்.

35) இந்தப் பின்னணியுடன், சமர்ப்பிப்புகளைப் பற்றி விவாதிப்போம்

ஆதரவாகவும் எதிராகவும் பல்வேறு தீர்ப்புகள் வழங்கப்பட்டதன் பின்னணியில்

குறிப்பிடப்பட்ட பிரச்சினை.

பிரிவு 154 இன் விளக்கம்:

36) இது தொடர்பாக முதலில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது

மற்றும் ஒரு சட்டத்தின் விளக்கத்தின் முதன்மையான கொள்கை

ஒவ்வொரு விளக்க முறையும் நேரடி விதியாகும்

விளக்கம். நாம் ஆரம்பத்திலேயே பார்க்க வேண்டியது எல்லாம்

விதி என்ன சொல்கிறது? இதன் விளைவாக, மொழி

பிரிவு 154 இல் பயன்படுத்தப்படுவது,

சட்டமன்ற நோக்கம். பிரிவு 154(1) இன் எளிய வாசிப்பு

குறியீடு வழங்கும் எந்தவொரு தகவலும் தொடர்புடையது

வாய்மொழியாகக் கூறப்பட்டால், கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தைச் செய்தல்

ஒரு காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பாளர் பதவி குறைக்கப்பட வேண்டும்

அவரால் அல்லது அவரது வழிகாட்டுதலின் கீழ் எழுதப்பட்டது. இல்லை

குறியீட்டின் பிரிவு 154(1) இன் மொழியில் தெளிவின்மை.

37) இந்த சூழ்நிலையில், பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமானது.

மெசேஜ் ஹிராலால் ரத்தன்லால் வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் அவதானிப்புகள்

(மேலே) அவை பின்வருமாறு:

"22... ஒரு சட்டப்பூர்வ விதியை விளக்குவதில், கட்டுமானத்தின் முதல் மற்றும் முக்கிய விதி இலக்கிய கட்டுமானம் ஆகும். ஆரம்பத்திலேயே நாம் பார்க்க வேண்டியது அந்த விதி என்ன சொல்கிறது என்பதைத்தான்? விதி தெளிவற்றதாக இருந்தால், அந்த விதியிலிருந்து, சட்டமன்ற நோக்கம் தெளிவாக இருந்தால், சட்டங்களை உருவாக்குவதற்கான பிற விதிகளை நாம் உதவிக்கு அழைக்க வேண்டியதில்லை. சட்டங்களை உருவாக்குவதற்கான பிற விதிகள் சட்டங்களை உருவாக்குவதற்கான நோக்கங்கள் தெளிவாக இல்லாதபோது மட்டுமே உதவிக்கு அழைக்கப்படுகின்றன..."

மேற்கண்ட முடிவை இந்த நீதிமன்றம் பி வழக்கில் பின்பற்றியது.

பிரேமானந்த் (மேலே) மற்றும் மேற்கூறியவற்றைக் குறிப்பிட்ட பிறகு

ஹிராலால் ரத்தன்லால் (மேலே) வழக்கில் அவதானிப்புகள் ,

இந்த நீதிமன்றம் பின்வருமாறு கவனித்தது:

"9. இது தொடர்பாக, ஒவ்வொரு விளக்க முறையிலும் ஒரு சட்டத்தின் விளக்கத்திற்கான முதல் மற்றும் முக்கிய கொள்கை நேரடி விளக்க விதி என்பதை குறிப்பிடலாம். ஒரு சட்டத்தின் எளிய சொற்கள் தெளிவற்றதாகவோ அல்லது புரிந்துகொள்ளக்கூடிய முடிவுகளைத் தராதபோது அல்லது நேரடிப் படிப்பது சட்டத்தின் நோக்கத்தையே ரத்து செய்யும் போது மட்டுமே, குறும்பு விதி, நோக்கமான விளக்கம் போன்ற பிற விளக்க விதிகளை நாட முடியும்.

ஒரு சட்டத்தின் சொற்கள் முற்றிலும் தெளிவாகவும், தெளிவற்றதாகவும் இருக்கும் இடங்களில், நேரடி விதியைத் தவிர வேறு விளக்கக் கொள்கைகளை நாட முடியாது, ஸ்வேடிஷ் மொழியில் காண்க:

போட்டி AB v. SEBI (2004) 11 SCC 641.

எனவே, பிரிவு 154(1) இன் மொழி,

வேறு எந்த கட்டுமானமும் இல்லை, ஆனால் நேரடி கட்டுமானம்.

38) பிரிவு 154 இன் சட்டமன்ற நோக்கம் தெளிவாக உள்ளது

பஜன் லால் (மேலே) இல் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது , அது பின்வருமாறு:-

"30. பிரிவு 154(1) இல் கூறப்பட்டுள்ள சட்டப்பூர்வ ஆணை என்னவென்றால், "அறியத்தக்க குற்றம்" (குறியீட்டின் பிரிவு 2(c) இன் கீழ் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளபடி) தொடர்பான ஒவ்வொரு தகவலும் வாய்மொழியாக (எழுத்துப்பூர்வமாகக் குறைக்கப்பட வேண்டும்) அல்லது "ஒரு காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பாளருக்கு" (குறியீட்டின் பிரிவு 2(o) இன் அர்த்தத்திற்குள்) எழுத்துப்பூர்வமாக வழங்கப்பட்டு, தகவல் அளிப்பவர் கையொப்பமிட்டால், அது மாநில அரசு பரிந்துரைக்கும் வடிவத்தில் அத்தகைய அதிகாரியால் வைக்கப்படும் ஒரு புத்தகத்தில் உள்ளிடப்பட வேண்டும், எந்தப் படிவம் பொதுவாக "முதல் தகவல் அறிக்கை" என்று அழைக்கப்படுகிறது, மேலும் அந்த படிவத்தில் தகவலை உள்ளிடுவது குற்றம் அல்லது வழக்கின் பதிவு என்று அழைக்கப்படுகிறது.

31. குற்றவியல் சட்டத்தின் பிரிவு 154(1) இன் கட்டளைக்கு இணங்க, அடையாளம் காணக்கூடிய குற்றத்தை வெளிப்படுத்தும் தகவலின் அடிப்படையில் ஒரு குற்றம் அல்லது வழக்கைப் பதிவு செய்யும் கட்டத்தில், சம்பந்தப்பட்ட காவல்துறை அதிகாரி, தகவல் அளிப்பவரால் வழங்கப்பட்ட தகவல் நம்பகமானதா மற்றும் உண்மையானதா அல்லது வேறுவிதமாக உள்ளதா என்பது குறித்து விசாரணையைத் தொடங்க முடியாது. மேலும், தகவல் நம்பகமானதாகவோ அல்லது நம்பகமானதாகவோ இல்லை என்ற காரணத்திற்காக வழக்குப் பதிவு செய்ய மறுக்க முடியாது. மறுபுறம், ஒரு காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பாளரான அதிகாரி, சட்டப்பூர்வமாக ஒரு வழக்கைப் பதிவு செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார், பின்னர் குற்றச் சட்டத்தின் பிரிவு 156 இன் கீழ் விசாரிக்க அவருக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்ட ஒரு குற்றத்தைச் சந்தேகிக்க காரணம் இருந்தால் விசாரணையைத் தொடர வேண்டும், இது பிரிவு 157 இன் விதிமுறைக்கு உட்பட்டது. (இந்தத் தீர்ப்பின் அடுத்த பகுதியில், குற்றச் சட்டத்தின் பிரிவு 156 மற்றும் 157 இன் வரம்பிற்குள், ஒரு அறியக்கூடிய குற்றத்தின் விசாரணைத் துறையில் ஒரு காவல்துறை அதிகாரியின் அதிகாரம் குறித்து விரிவான விவாதம் நடத்த நாங்கள் முன்மொழிந்துள்ளதால், தற்போதைய சூழலில் அந்தப் பிரிவுகளைக் கையாள நாங்கள் முன்மொழியவில்லை.) ஒரு காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பாளரான ஒருவர் தனக்கு வழங்கப்பட்ட அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்த மறுத்து, வழக்குப் பதிவு செய்ய மறுத்தால்

கைது செய்யக்கூடிய குற்றம் தொடர்பான தகவல் தெரிவிக்கப்பட்டு, அதன் மூலம் அவர் மீது விதிக்கப்பட்ட சட்டப்பூர்வ கடமையை மீறினால், அத்தகைய மறுப்பால் பாதிக்கப்பட்ட நபர், தகவலின் உள்ளடக்கத்தை எழுத்து மூலமாகவும் தபால் மூலமாகவும் சம்பந்தப்பட்ட காவல் கண்காணிப்பாளருக்கு அனுப்பலாம். அவருக்கு அனுப்பப்பட்ட தகவல் கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தை வெளிப்படுத்துகிறது என்று அவர் திருப்தி அடைந்தால், வழக்கை தானே விசாரிக்க வேண்டும் அல்லது சட்டத்தின் பிரிவு 154 இன் துணைப்பிரிவு (3) ஆல் வழங்கப்பட்ட முறையில் அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்த எந்தவொரு காவல் அதிகாரியாலும் விசாரணை நடத்த உத்தரவிட வேண்டும்.

32. சட்டத்தின் பிரிவு 154(1) இல், சட்டமன்றம் அதன் கூட்டு ஞானத்தில் "தகவல்" என்ற சொற்றொடரை கவனமாகவும் எச்சரிக்கையாகவும் பயன்படுத்தியுள்ளது, இது குறியீட்டின் பிரிவு 41(1)(a) அல்லது (g) இல் உள்ளதைப் போலவே தகுதி பெறாமல் உள்ளது, இதில் "நியாயமான புகார்" மற்றும் "நம்பகமான தகவல்" என்ற சொற்றொடர்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. வெளிப்படையாக, சட்டத்தின் பிரிவு 41(1)(a) மற்றும் (g) இல் உள்ளதைப் போலல்லாமல், பிரிவு 154(1) இல் உள்ள "தகவல்" என்ற வார்த்தையின் தகுதி இல்லாதது, காவல்துறை அதிகாரி ஒரு அறியக்கூடிய குற்றச் செயல் தொடர்பான தகவலைப் பதிவு செய்ய மறுக்கக்கூடாது என்பதற்காகவும், தகவலின் நியாயத்தன்மை அல்லது நம்பகத்தன்மையில் அவர் திருப்தி அடையவில்லை என்ற அடிப்படையில் அதன் மீது வழக்குப் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகவும் இருக்கலாம். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், கூறப்பட்ட தகவலின் 'நியாயத்தன்மை' அல்லது 'நம்பகத்தன்மை' என்பது ஒரு வழக்கைப் பதிவு செய்வதற்கு ஒரு முன்நிபந்தனை அல்ல. தற்போதைய பிரிவு 154 ஐ முந்தைய குறியீடுகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், அந்த வார்த்தையைத் தகுதிப்படுத்தாமல் "தகவல்" என்ற வார்த்தையை மட்டும் பயன்படுத்துவது பொருத்தமானது என்று சட்டமன்றம் வேண்டுமென்றே நினைத்தது என்பதைக் குறிக்கும். இந்திய சட்டமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1861 ஆம் ஆண்டு குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் (1861 ஆம் ஆண்டு சட்டம் 25) பிரிவு 139, ஒரு காவல் நிலையப் பொறுப்பாளருக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்ட 'ஒவ்வொரு புகாரும் அல்லது தகவலும்' எழுத்துப்பூர்வமாகக் குறைக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறுகிறது. இந்த விதி பின்னர் 1872 ஆம் ஆண்டு குறியீட்டின் (1872 ஆம் ஆண்டு சட்டம் 10) பிரிவு 112 ஆல் திருத்தப்பட்டது, அதன் பின்னர் ஒரு காவல் நிலையப் பொறுப்பாளருக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்ட 'ஒவ்வொரு புகாரும்' எழுத்துப்பூர்வமாகக் குறைக்கப்படும் என்று வாசிக்கப்பட்டது. 1861 மற்றும் 1872 ஆம் ஆண்டுகளின் முந்தைய இரண்டு சட்டத் தொகுப்புகளில் இடம்பெற்ற 'புகார்' என்ற சொல் நீக்கப்பட்டது, அந்த இடத்தில் 'தகவல்' என்ற சொல் 1882 மற்றும் 1898 ஆம் ஆண்டு சட்டத் தொகுப்புகளில் பயன்படுத்தப்பட்டது. இந்த வார்த்தை தற்போது 1973 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் (1974 ஆம் ஆண்டு சட்டம் 2) பிரிவு 154, 155, 157 மற்றும் 190(c) பிரிவுகளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அனைத்து சட்டத் தொகுப்புகளையும் ஒட்டுமொத்தமாகப் படித்தால், முதல் தகவல் அறிக்கையைப் பதிவு செய்வதற்குத் தேவையான நிபந்தனை என்னவென்றால், தகவல் இருக்க வேண்டும், மேலும் அந்தத் தகவல் ஒரு அறியக்கூடிய குற்றத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது.

33. எனவே, ஏதேனும் இருந்தால் அது தெளிவாகத் தெரிகிறது

கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தை வெளிப்படுத்தும் தகவல், சட்டத்தின் பிரிவு 154(1) இன் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் காவல் நிலையப் பொறுப்பாளர் முன் வைக்கப்படும்போது, குறிப்பிட்ட காவல் அதிகாரிக்கு அதன் உள்ளடக்கத்தை பரிந்துரைக்கப்பட்ட படிவத்தில் உள்ளிடுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை, அதாவது, அத்தகைய தகவலின் அடிப்படையில் வழக்குப் பதிவு செய்வதைத் தவிர.

39) இதன் விளைவாக, நிபந்தனைக்கு புறம்பானது

சட்டத்தின் பிரிவு 154 இன் கீழ் ஒரு FIR பதிவு செய்வது என்பது

தகவல் இருக்க வேண்டும், அந்த தகவல் இருக்க வேண்டும்

ஒரு குற்றத்தை வெளிப்படுத்துதல்.

ஏதேனும் தகவல் இருந்தால்

ஒரு கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தை வெளிப்படுத்துவது ஒரு அதிகாரி முன் கொண்டு வரப்படுகிறது.

தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பு

பிரிவு 154(1), கூறப்பட்ட காவல் அதிகாரிக்கு வேறு வழியில்லை.

பரிந்துரைக்கப்பட்டவற்றில் அதன் பொருளை உள்ளிடுவதைத் தவிர

படிவம், அதாவது, அத்தகைய அடிப்படையில் ஒரு வழக்கைப் பதிவு செய்ய

தகவல். குறியீட்டின் பிரிவு 154 இன் விதி என்னவென்றால்

கட்டாயமானது மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரி கடமைப்பட்டவர்

வெளிப்படுத்தும் தகவலின் அடிப்படையில் வழக்கைப் பதிவு செய்யவும் a

கைது செய்யக்கூடிய குற்றம். எனவே, பிரிவின் எளிய வார்த்தைகள்

குறியீட்டின் 154(1) க்கு அவற்றின் நேரடி அர்த்தம் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

'செய்ய வேண்டும்'

40) பிரிவு 154(1) இல் "செய்யும்" என்ற வார்த்தையின் பயன்பாடு

சட்ட விதிகள் சட்டமியற்றும் நோக்கத்தை தெளிவாகக் காட்டுகின்றன

தகவல் கொடுக்கப்பட்டால் எஃப்.ஐ.ஆர் பதிவு செய்வது கட்டாயம்

காவல்துறை ஒரு புலனாய்வு அதிகாரியின் ஆணையத்தை வெளிப்படுத்துகிறது குற்றம்.

41) குப் சந்த் (மேலே) வழக்கில், இந்த நீதிமன்றம் இவ்வாறு குறிப்பிட்டது

கீழ்:

"7... "வேண்டும்" என்ற சொல் அதன் சாதாரண முக்கியத்துவத்தில் கட்டாயமாகும், மேலும் நீதிமன்றம் பொதுவாக அந்த வார்த்தைக்கு அந்த விளக்கத்தை வழங்கும், அத்தகைய விளக்கம் சில அபத்தமான அல்லது சிரமமான விளைவுகளுக்கு வழிவகுத்தால் அல்லது சட்டமன்றத்தின் நோக்கத்துடன் வேறுபடாவிட்டால், சட்டத்தின் பிற பகுதிகளிலிருந்து சேகரிக்கப்பட வேண்டும். கூறப்பட்ட வெளிப்பாட்டின் கட்டுமானம் ஒரு குறிப்பிட்ட சட்டத்தின் விதிகள், வெளிப்பாடு தோன்றும் சூழல், திசை வழங்கப்படும் நோக்கம், திசையை மீறுவதால் ஏற்படும் விளைவுகள் மற்றும் இதுபோன்ற பிற பரிசீலனைகளைப் பொறுத்தது..."

42) பயன்படுத்துவதன் நோக்கம் என்ன என்பதைக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமானது

குறியீட்டின் பிரிவு 154(1) இன் சூழலில் "செய்யும்" என்ற சொல்

அனைத்து அறியக்கூடிய தகவல்களும் தொடர்பான அனைத்து தகவல்களும் உறுதி செய்ய

குற்றங்கள் காவல்துறையினரால் உடனடியாகப் பதிவு செய்யப்படுகின்றன மற்றும்

சட்ட விதிகளின்படி விசாரிக்கப்பட்டது.

43) குற்றங்களை விசாரித்தல் மற்றும் வழக்குத் தொடுத்தல்

குற்றவாளிகள் அரசின் கடமைகள்.

குற்றங்கள்", பதிவு செய்ய வேண்டிய கடமை காவல்துறையினருக்கு விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

வேறுவிதமாகத் தவிர, எஃப்.ஐ.ஆர் மற்றும் விசாரணை நடத்துதல்

குறிப்பாக குறியீட்டின் பிரிவு 157 இன் கீழ் அனுமதிக்கப்படுகிறது. ஒரு

விருப்புரிமை, விருப்பம் அல்லது அட்சரேகை காவல்துறைக்கு அனுமதிக்கப்படுகிறது.

எஃப்.ஐ.ஆர் பதிவு செய்யும் விஷயத்தில், அது கடுமையானதாக இருக்கலாம்

பொது ஒழுங்கு நிலைமையில் ஏற்படும் விளைவுகள் மற்றும்

பாதிக்கப்பட்டவர்களின் உரிமைகளை மோசமாக பாதிக்கும், இதில் அடங்கும்

அவர்களின் அடிப்படை சமத்துவ உரிமையை மீறுகிறது.

44) எனவே, "செய்யும்" என்ற வார்த்தையின் சூழல்

குறியீட்டின் பிரிவு 154(1) இல் தோன்றும், இதன் நோக்கம்

அது ஏதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டது மற்றும் அதன் விளைவுகள்

பதிவு செய்வதற்கான திசையை மீறியதிலிருந்து பின்தொடரவும்

FIR-கள், இந்த காரணிகள் அனைத்தும் "செய்யும்" என்ற வார்த்தையை தெளிவாகக் காட்டுகின்றன.

பிரிவு 154(1) இல் பயன்படுத்தப்படும் விதிமுறைகளுக்கு அதன் இயல்பான தன்மையை வழங்க வேண்டும்.

"கட்டாய" தன்மை கொண்டவராக இருப்பதன் அர்த்தம். தி

குறியீட்டின் பிரிவு 154(1) இன் விதிகள், வெளிச்சத்தில் படிக்கப்படுகின்றன

சட்டப்பூர்வ திட்டத்தின், எதையும் வழங்குவதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டாம்

காவல் நிலையப் பொறுப்பாளர் மீதான விருப்புரிமை

முன்னதாக ஒரு முதற்கட்ட விசாரணையை மேற்கொள்வது

ஒரு FIR பதிவு. சட்டத்தின் நிலையான நிலைப்பாடு என்னவென்றால்,

விதி தெளிவற்றது மற்றும் சட்டமன்ற நோக்கம்

தெளிவாக, நீதிமன்றம் வேறு எந்த விதிகளையும் இதில் சேர்க்க வேண்டியதில்லை

கட்டுமானம்.

45) மேற்கூறியவற்றின் அடிப்படையில், 'செய்யும்' என்ற வார்த்தையின் பயன்பாடு

சட்டத்தின் திட்டத்துடன் இணைந்து முடிவுக்கு வழிவகுக்கிறது

சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒரு தகவல் தொடர்பானதாக இருந்தால் அதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர்

ஒரு குற்றத்தை நிரூபிக்க அனுமதி வழங்கப்பட்டால், அது

பொறுப்பான அதிகாரியால் கட்டாயமாக பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்

காவல் நிலையம். 'செய்யும்' என்பதை 'மே' என்று வாசிப்பது, வாதிடுவது போல

சில ஆலோசகர்களால், திட்டத்திற்கு எதிரானதாக இருக்கும்

குறியீடு. குறியீட்டின் பிரிவு 154 கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும்

'செய்யும்' என்ற வார்த்தைக்கு அதன் இயல்பான அர்த்தம் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

பொருள். விளக்கத்தின் தங்க விதியை ஒரு

பிரிவின் மொழியாக இருக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுமே செல்லவும்

தெளிவற்றது மற்றும்/அல்லது அபத்தத்திற்கு வழிவகுக்கிறது.

46) மேற்கூறியவற்றின் அடிப்படையில், பிரிவு

குறியீட்டின் 154(1) இதில் எந்த தெளிவின்மையையும் கொண்டிருக்கவில்லை

தெளிவான வார்த்தைகளில் உள்ளது. அதைக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமானது.

குறியீட்டின் பிரிவு 39 ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு சட்டப்பூர்வ கடமையை விதிக்கிறது

சில குற்றங்கள் குறித்து தகவல் தெரிவிக்கும் நபர்

இதில் பிரிவு 121 முதல் 126 வரையிலான குற்றங்களும் அடங்கும்,

ஐபிசியின் 302, 64-A, 382, 392 போன்றவை.

அது இருக்கும்

அது ஒவ்வொருவரின் கடமை என்று கூறுவது பொருத்தமற்றது

ஒரு குற்றம் நடந்ததைப் பற்றி குடிமகன் தெரிவிக்க வேண்டும், ஆனால் அது

ஒரு காவல் நிலையப் பொறுப்பாளர் கட்டாயம் அல்ல

அறிக்கையைப் பதிவு செய்யவும். பிரிவில் 'செய்யும்' என்ற வார்த்தை இடம்பெறுகிறது.

குறியீட்டின் 39 க்கு அதே பொருள் கொடுக்கப்பட வேண்டும்

குறியீட்டின் பிரிவு 154(1) இல் 'செய்யும்' என்ற சொல் வருகிறது.

'புத்தகம்'/'டைரி'

47) கற்றறிந்த ASG ஆஜராவதன் மூலம் அது திருப்தி அடைகிறது

சத்தீஸ்கர் மாநிலம் முதன்முதலில் பதிவு செய்யப்பட்டது

'புத்தகத்தில்' பிரிவு 154 இன் கீழ் உள்ள தகவல்கள் பின்வருமாறு

பொது நாட்குறிப்பு/நிலைய நாட்குறிப்பு/தினசரி நாட்குறிப்பில் உள்ள பதிவிற்கு,

இது காவல் நிலையத்தில் பராமரிக்கப்படுகிறது. எனவே, படி

கற்றறிந்த ASG-க்கு, முதல் தகவல் என்பது ஒரு ஆவணம்

பொது நாட்குறிப்பில் முதலில், பின்னர் ஏதேனும் ஆரம்பநிலை இருந்தால்

விசாரணை தேவை என்றால் காவல் அதிகாரியும் அதையே நடத்தலாம்.

அதன் பிறகு அந்தத் தகவல் FIR ஆகப் பதிவு செய்யப்படும்.

48) இந்த விளக்கம் முற்றிலும் ஆதாரமற்றது. முதல்

தகவல் அறிக்கை என்பது உண்மையில் "தகவல்" ஆகும், அது

முதலில் பெறப்பட்டது, இது கொடுக்கப்பட்டுள்ளது

எழுதுதல் அல்லது எழுதுதலாகக் குறைக்கப்பட்டது. அது "பொருள்" அல்ல.

அதில், பரிந்துரைக்கப்பட்ட நாட்குறிப்பில் உள்ளிடப்பட வேண்டும்

மாநில அரசு. 'பொது நாட்குறிப்பு' என்ற சொல் (இதனால்

சில மாநிலங்களில் 'ஸ்டேஷன் டைரி' அல்லது 'டெய்லி டைரி' என)

குறியீட்டின் பிரிவு 154 இன் கீழ் அல்ல, ஆனால் கீழ் பராமரிக்கப்படுகிறது

1861 ஆம் ஆண்டு காவல் சட்டத்தின் பிரிவு 44 இன் விதிகள்

இது பொருந்தும் மாநிலங்கள், அல்லது அந்தந்த மாநிலங்களின் கீழ்

ஒரு மாநிலத்திற்குப் பொருந்தக்கூடிய காவல் சட்டத்தின் (சட்டங்களின்) விதிகள் அல்லது

ஒரு மாநிலத்தின் காவல்துறை கையேட்டின் கீழ், சூழ்நிலைக்கேற்ப.

1861 ஆம் ஆண்டு காவல் சட்டத்தின் பிரிவு 44 கீழே மீண்டும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது:-

"44. காவல் அதிகாரிகள் நாட்குறிப்பை வைத்திருக்க வேண்டும்.— ஒரு காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பில் உள்ள ஒவ்வொரு அதிகாரியும், அவ்வப்போது மாநில அரசால் பரிந்துரைக்கப்படும் வடிவத்தில் ஒரு பொது நாட்குறிப்பை வைத்திருப்பதும், அதில் அனைத்து புகார்கள் மற்றும் குற்றச்சாட்டுகள், கைது செய்யப்பட்ட அனைத்து நபர்களின் பெயர்கள், புகார்தாரர்களின் பெயர்கள், அவர்கள் மீது சுமத்தப்பட்ட குற்றங்கள், அவர்களின் வசம் இருந்தோ அல்லது வேறுவிதமாகவோ எடுக்கப்பட்ட ஆயுதங்கள் அல்லது சொத்துக்கள் மற்றும் விசாரிக்கப்பட்ட சாட்சிகளின் பெயர்களைப் பதிவு செய்வதும் கடமையாகும். மாவட்ட நீதிபதி அத்தகைய நாட்குறிப்பை ஆய்வு செய்ய அழைக்க சுதந்திரம் உள்ளவர்."

49) 1861 ஆம் ஆண்டில்,

மேற்கூறிய காவல் சட்டம், 1861 இயற்றப்பட்டபோது, சட்டத் தொகுப்பு

குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம், 1861-ம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. பிரிவு 139

அந்தச் சட்டத்தின் கீழ் FIR பதிவு மற்றும் இந்தப் பிரிவு

"டைரி" என்ற வார்த்தையையும் குறிப்பிடுகிறது, இதிலிருந்து காணலாம்

இந்தப் பிரிவின் மொழி, கீழே மீண்டும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது:-

"139. ஒரு காவல் நிலையப் பொறுப்பாளருக்கு அனுப்பப்படும் ஒவ்வொரு புகாரும் அல்லது தகவலும் எழுத்துப்பூர்வமாகக் குறைக்கப்பட்டு, அதன் சாராம்சம் உள்ளூர் அரசாங்கத்தால் பரிந்துரைக்கப்படும் வடிவத்தில் அத்தகைய அதிகாரியால் பராமரிக்கப்படும் ஒரு நாட்குறிப்பில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்."

இவ்வாறு, காவல் சட்டம், 1861 மற்றும் குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம்,

1861, இரண்டும் ஒரே ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்டன, பயன்படுத்தப்பட்டன

அதே வார்த்தை "டைரி".

50) இருப்பினும், 1872 ஆம் ஆண்டில், ஒரு புதிய குறியீடு உருவாக்கப்பட்டது

நிறைவேற்றப்பட்டது, இது குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் என்று அழைக்கப்பட்டது,

1872. குறியீட்டின் பிரிவு 112 பிரச்சினையைக் கையாண்டது

FIR பதிவு செய்யப்பட்டு கீழே மீண்டும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது:-

"112. ஒரு காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பாளருக்கு அனுப்பப்படும் ஒவ்வொரு புகாரும் எழுத்துப்பூர்வமாக சுருக்கப்பட்டு, அதைச் செய்யும் நபரால் கையொப்பமிடப்பட வேண்டும், சீல் வைக்கப்பட வேண்டும் அல்லது குறிக்கப்பட வேண்டும்; மேலும் அதன் உள்ளடக்கம் உள்ளூர் அரசாங்கத்தால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட படிவத்தில் அத்தகைய அதிகாரியால் வைக்கப்படும் ஒரு புத்தகத்தில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்."

51) எனவே, குற்றவியல் சட்டத்தில் இது தெளிவாகிறது

நடைமுறை, 1872, ஒரு புறப்பாடு செய்யப்பட்டது மற்றும் வார்த்தை

'டைரி' என்பதற்குப் பதிலாக 'புத்தகம்' பயன்படுத்தப்பட்டது. 'புத்தகம்' என்ற சொல்

தெளிவாகக் குறிப்பிடப்பட்ட FIR புத்தகத்தின் கீழ் பராமரிக்கப்பட வேண்டும்

எஃப்.ஐ.ஆர் பதிவு செய்வதற்கான குறியீடு.

52) எஃப்.ஐ.ஆர் பதிவு செய்யப்பட வேண்டுமா என்ற கேள்வி

FIR புத்தகத்திலோ அல்லது பொது நாட்குறிப்பிலோ, இனி res integra இல்லை.

இந்தப் பிரச்சினை ஏற்கனவே இதன் மூலம் அதிகாரப்பூர்வமாக முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது

நீதிமன்றம்.

53) மது பாலா vs. சுரேஷ் குமார் (1997) 8 SCC போட்டியில்

476, இந்த நீதிமன்றம் FIR பதிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்று தீர்ப்பளித்துள்ளது

200 பேர் கொண்ட ஒரு புத்தகமாக இருக்க வேண்டிய FIR பதிவு

பக்கங்கள், தகவலின் சாராம்சம் என்பது உண்மைதான்

தினசரி நாட்குறிப்பிலும் (அல்லது பொது) குறிப்பிடப்பட வேண்டும்

டெரி). ஆனால், அடிப்படைத் தேவை FIR ஐப் பதிவு செய்வது

FIR புத்தகம் அல்லது பதிவேடு. பஜன் லால் (மேலே) கூட,

இந்த நீதிமன்றம் FIR-ஐ ஒரு புத்தகத்தில் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று தீர்ப்பளித்தது.

பொதுவாக முதல் தகவல் என்று அழைக்கப்படும் படிவம்

அறிக்கை.

54) எனவே FIR பதிவு செய்யப்படுவது எந்தக் கட்டத்தில் செய்யப்பட வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது?

FIR புத்தகம் அல்லது FIR பதிவு என்று அழைக்கப்படும் ஒரு புத்தகம். நிச்சயமாக, இல்

கூடுதலாக, FIR இன் சாராம்சம் அல்லது FIR இன் சாராம்சம்

பொதுச் சட்டத்திலும் ஒரே நேரத்தில் குறிப்பிடப்படலாம்

சம்பந்தப்பட்ட காவல் சட்டம் அல்லது விதிகளில் கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட நாட்குறிப்பு,

வழக்கு, தொடர்புடைய மாநில விதிகளின் கீழ் இருக்கலாம்.

55) பொது நாட்குறிப்பு என்பது அனைத்து முக்கியமான விஷயங்களின் பதிவாகும்.

காவல் நிலையத்தில் நடைபெறும் பரிவர்த்தனைகள்/நிகழ்வுகள்,

காவல் துறையினரின் புறப்பாடு மற்றும் வருகை, ஒப்படைத்தல் உட்பட

பொறுப்பேற்றல் அல்லது பொறுப்பேற்றல், ஒருவரை கைது செய்தல், விவரங்கள்

சட்டம் ஒழுங்கு கடமைகள், மூத்த அதிகாரிகளின் வருகை போன்றவை இதில் உள்ளன

பதிவு செய்யப்படும் ஒவ்வொரு FIR-இன் சாராம்சம் அல்லது உள்ளடக்கம்

காவல் நிலையத்தில் என்பது பொது நாட்குறிப்பிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஏனெனில் எஃப்.ஐ.ஆர் பதிவு செய்வதும் மிகவும் கடினமானது.

காவல் நிலையத்தில் நடந்த முக்கியமான நிகழ்வு. பொது நாட்குறிப்பிலிருந்து

என்பது நாளுக்கு நாள் காலவரிசைப்படி பராமரிக்கப்படும் ஒரு பதிவாகும்.

நாள் அடிப்படையில் (ஒவ்வொரு நாளும், புதிய எண் 1 இல் தொடங்கி),

பொது நாட்குறிப்பு குறிப்பும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

FIR புத்தகத்தில் ஒரே நேரத்தில், FIR எண்

இவை இரண்டும் பொது நாட்குறிப்புப் பதிவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

ஒரே நேரத்தில் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

56) எஃப்.ஐ.ஆர் புத்தகம் பராமரிக்கப்படுகிறது என்பதை சுட்டிக்காட்டுவது பொருத்தமானது

அதன் எண்ணிக்கை ஆண்டுதோறும் வழங்கப்படுகிறது. இதன் பொருள்

ஒவ்வொரு FIR-க்கும் ஒரு தனித்துவமான வருடாந்திர எண் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இது கொடுக்கப்பட்டுள்ள வழக்கு எண்களைப் போலவே உள்ளது

நீதிமன்றங்கள். இந்தக் காரணத்தினால், கண்டிப்பாகக் கடைப்பிடிக்க முடியும்

FIR பதிவு செய்வதைக் கட்டுப்படுத்துதல் மற்றும் கண்காணித்தல்

மேற்பார்வை காவல் அதிகாரிகள் மற்றும் நீதிமன்றங்களால், எங்கிருந்தாலும்

அவசியம். ஒவ்வொரு FIR இன் நகலும் மேலதிகாரிக்கு அனுப்பப்படும்.

அதிகாரிகள் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட நீதித்துறை நடுவருக்கு.

57) மறுபுறம், பொது நாட்குறிப்பில் ஒரு பெரிய

ஒவ்வொரு நாளின் நடவடிக்கைகளின் பிற விவரங்களின் எண்ணிக்கை.

பொது நாட்குறிப்பின் நகல் நீதித்துறை நடுவருக்கு அனுப்பப்படவில்லை.

காவல் நிலையத்தின் மீது அதிகார வரம்பைக் கொண்டுள்ளது, இருப்பினும் அதன் நகல்

ஒரு உயர் போலீஸ் அதிகாரிக்கு அனுப்பப்படுகிறது. எனவே, அது சாத்தியமில்லை

பதிவுசெய்யப்பட்ட ஒவ்வொரு FIR-ஐயும் கடுமையான கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்க வேண்டும்.

உயர் போலீஸ் அதிகாரிகளின் பொது நாட்குறிப்பு மற்றும்/அல்லது

ஏராளமான பிற விவரங்களைக் கருத்தில் கொண்டு நீதிமன்றம்

அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது மற்றும் எண்கள் ஒவ்வொரு நாளும் மாறுகின்றன.

58) புகார்தாரரின் கையொப்பம் இதில் பெறப்படுகிறது

போலீசில் புகார் அளிக்கப்படும்போது எஃப்.ஐ.ஆர் பதிவு செய்யவும்.

நிலையம். மறுபுறம், அத்தகைய தேவை இல்லை

பொது வழக்கில் புகார்தாரரின் கையொப்பத்தைப் பெறுவது பற்றியது.

மேலும், சில நேரங்களில், கொடுக்கப்பட்ட புகார்

அதிக எண்ணிக்கையிலான பக்கங்களைக் கொண்டது, அப்படியானால் அது மட்டுமே

பதிவு செய்யப்பட வேண்டிய புகாரின் சாராம்சம்

பொது நாட்குறிப்பு, முழு புகார் அல்ல. இது பொருந்தாது.

பொதுவாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளவை என்ற பரிந்துரையுடன்

நாட்குறிப்பு வேண்டும் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும் செய்ய இரு தி

பிரிவு 154 இன் தேவையை நிறைவேற்றுவதல்/இணங்குதல்

FIR பதிவு செய்வது. உண்மையில், வழக்கமான நடைமுறை என்னவென்றால்

முழுமையான புகாரை FIR புத்தகத்தில் பதிவு செய்யவும் (அல்லது அதை இணைக்கவும்)

(FIR படிவத்துடன்) ஆனால் ஒன்று அல்லது இரண்டு பதிவுகளை மட்டுமே பதிவு செய்யவும்.

பொது நாட்குறிப்பில் உள்ள பத்திகள் (தகவலின் சுருக்கம்).

59) மேற்கூறியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு,

பொதுப் பட்டியலின் 2வது பதிவு கீழ் குறியீடு இயற்றப்பட்டது.

அரசியலமைப்பின் ஏழாவது அட்டவணை, இது

கீழே மறுபதிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது:-

"2. குற்றவியல் நடைமுறை, இந்த அரசியலமைப்பின் தொடக்கத்தில் குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள அனைத்து விஷயங்களும் உட்பட."

மறுபுறம், காவல் சட்டம், 1861 (அல்லது இதே போன்ற பிற சட்டங்கள்

அந்தந்த மாநிலங்களில்) உள்ளீடு 2 இன் கீழ் இயற்றப்பட்டன

அரசியலமைப்பின் ஏழாவது அட்டவணையின் மாநிலப் பட்டியல்,

இது கீழே மீண்டும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது:-

"2. பட்டியல் I இன் நுழைவு 2A இன் விதிகளுக்கு உட்பட்டு காவல்துறை (ரயில்வே மற்றும் கிராம காவல்துறை உட்பட)."

60) இப்போது, இந்த சூழ்நிலையில், கட்டுரையைப் பார்ப்பது பொருத்தமானது

அரசியலமைப்பின் 254(1), இது விதிகளை வகுக்கிறது

இயற்றிய சட்டங்களுக்கு இடையிலான முரண்பாடுகள் தொடர்பானது

பாராளுமன்றம் மற்றும் மாநில சட்டமன்றங்கள். பிரிவு 254(1) என்பது

பின்வருமாறு மறுஉருவாக்கம் செய்யப்பட்டது:-

"254. நாடாளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட சட்டங்களுக்கும் மாநில சட்டமன்றங்களால் இயற்றப்பட்ட சட்டங்களுக்கும் இடையிலான முரண்பாடு

(1) ஒரு சட்டமன்றத்தால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டத்தின் ஏதேனும் ஏற்பாடு இருந்தால் இயற்றப்பட்ட சட்டத்தின் எந்தவொரு விதியையும் அரசு வெறுக்கிறது நாடாளுமன்றம் இயற்ற அதிகாரம் பெற்ற நாடாளுமன்றம், அல்லது

பொதுப் பட்டியலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விஷயங்களில் ஒன்று தொடர்பாக ஏற்கனவே உள்ள சட்டத்தின் எந்தவொரு விதிக்கும், பிரிவு (2) இன் விதிகளுக்கு உட்பட்டு, பாராளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட சட்டம், அந்த மாநில சட்டமன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட சட்டத்திற்கு முன்போ அல்லது பின்போ நிறைவேற்றப்பட்டாலும், அல்லது, சூழ்நிலைக்கேற்ப, ஏற்கனவே உள்ள சட்டம் மேலோங்கும், மேலும் மாநில சட்டமன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட சட்டம், அதன் அவமதிப்பு அளவிற்கு, செல்லாது.

இவ்வாறு, பிரிவு 254(1) இன் ஆணையிலிருந்து இது தெளிவாகிறது

அரசியலமைப்பின்படி, இவற்றுக்கு இடையில் ஏதேனும் முரண்பாடு இருந்தால்

கோட் மற்றும் போலீஸ் சட்டம், 1861 இன் விதிகள், தி

குறியீட்டின் விதிகள் மேலோங்கும் மற்றும் விதிகள்

காவல்துறை சட்டம் எந்த அளவிற்கு செல்லாது என்று

வெறுப்பு.

61) விதிகளில் ஏதேனும் முரண்பாடு இருந்தால்,

சட்டத்தின் பிரிவு 154 மற்றும் காவல் சட்டத்தின் பிரிவு 44,

1861, FIR பதிவு செய்யப்பட வேண்டுமா என்பது குறித்து

FIR புத்தகத்தில் அல்லது பொது நாட்குறிப்பில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது, தி

குறியீட்டின் பிரிவு 154 இன் விதிகள் மேலோங்கும் மற்றும்

1861 ஆம் ஆண்டு காவல் சட்டத்தின் பிரிவு 44 இன் விதிகள் (அல்லது அதைப் போன்றவை)

தொடர்புடைய காவல் சட்டத்தின் விதிகள் அல்லது

பிற தொடர்புடைய மாநிலங்களில் உள்ள விதிகள்) செல்லாததாக இருக்கும்

வெறுப்பின் அளவு. எனவே, FIR பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்

சட்டத்தின் பிரிவு 154 இன் கீழ் கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட FIR புத்தகம்,

மேலும் தகவல் முதலில் இருக்கும் என்று கூறுவது சரியல்ல.

பொது நாட்குறிப்பில் பதிவு செய்யப்பட்டு, முதற்கட்ட ஆய்வுக்குப் பிறகு மட்டுமே

விசாரணை தேவைப்பட்டால், தகவல் இவ்வாறு பதிவு செய்யப்படும்

எஃப்.ஐ.ஆர்.

62) இருப்பினும், தபன் குமார் சிங்கில் உள்ள இந்த நீதிமன்றம்

(மேலே), ஒரு GD உள்ளீடு முதலில் கருதப்படலாம் என்று கூறப்பட்டது

பொருத்தமான சூழ்நிலையில் தகவல், அது வெளிப்படுத்தும் இடத்தில்

கைது செய்யக்கூடிய குற்றச் செயல். இது கீழ்க்கண்டவாறு தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது:

"15. மேல்முறையீட்டாளர்கள் எங்கள் முன் இந்தக் கண்டுபிடிப்பின் சரியான தன்மையையே தாக்குகின்றனர். GD பதிவில் பதிவுசெய்யப்பட்ட தகவல்கள் ஒரு கைது செய்யத்தக்க குற்றத்தின் செயல்பாட்டை வெளிப்படுத்துகின்றன என்று அவர்கள் வாதிடுகின்றனர். GD பதிவைப் பதிவுசெய்த பிறகு ஒரு ஆரம்ப விசாரணை மட்டுமே செய்யப்பட்டது என்ற அவர்களின் வாதம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாவிட்டாலும், GD பதிவு ஒரு முதல் தகவல் அறிக்கையாகக் கருதப்படலாம் என்ற அடிப்படையில் விசாரணையின் சட்டப்பூர்வத்தன்மையைத் தக்கவைக்க அவர்களுக்கு இன்னும் உரிமை உண்டு, ஏனெனில் அது ஒரு கைது செய்யத்தக்க குற்றத்தின் செயல்பாட்டை வெளிப்படுத்தியது.

16. ஒரு GD பதிவு ஒரு பொருத்தமான வழக்கில் முதல் தகவல் அறிக்கையாகக் கருதப்படலாம் என்ற சட்ட நிலைப்பாட்டை எங்களுக்கு முன் இருந்த தரப்பினர் மறுக்கவில்லை, ஏனெனில் அது ஒரு கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தின் செயல்பாட்டை வெளிப்படுத்துகிறது. மேல்முறையீட்டாளர்களின் வாதம் உறுதிசெய்யப்பட்டால், உயர் நீதிமன்றத்தின் உத்தரவை ரத்து செய்ய வேண்டும், ஏனெனில் சட்டத்தில் ஒரு கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தின் செயல்பாட்டை வெளிப்படுத்தும் முதல் தகவல் அறிக்கை இருந்தால், காவல்துறை விசாரிக்கவும், விசாரணை செயல்பாட்டில் சோதனை மற்றும் பறிமுதல் செய்யவும் அதிகாரமும் அதிகார வரம்பும் இருந்தது. எனவே, முதற்கட்ட விசாரணையின் செல்லுபடியாகும் தன்மை மற்றும் சோதனை மற்றும் பறிமுதல் செல்லுபடியாகும் தன்மை குறித்த கேள்வியில் பட்டியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அதிகாரிகளை நாங்கள் கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை.

xxx செக்ஸ்

19. உயர் நீதிமன்றம் ஒரு தவறு செய்து,

ஒரு லட்சம் ரூபாய் யாரிடமிருந்து கோரப்பட்டு பெறப்பட்டது என்பது குறிப்பிடப்படாததால், குற்றச்சாட்டு தெளிவற்றதாக இருந்ததால், காவல்துறையினரால் பெறப்பட்ட தகவலை முதல் தகவல் அறிக்கையாகக் கருத முடியாது.

எந்தவொரு உத்தியோகபூர்வ செயலையும் செய்வதற்கு அல்லது செய்வதற்குத் தயங்குவதற்கு, அல்லது தனது உத்தியோகபூர்வ செயல்பாட்டைச் செயல்படுத்துவதில் எந்தவொரு நபருக்கும் சாதகமாகவோ அல்லது வெறுப்பாகவோ அல்லது எந்தவொரு நபருக்கும் எந்தவொரு சேவையையும் அல்லது அவமதிப்பையும் வழங்க முயற்சிப்பதற்காகவோ அத்தகைய கோரிக்கை அல்லது ஏற்பு நோக்கமாகவோ அல்லது வெகுமதியாகவோ செய்யப்பட்டதாகவும் கூறப்படவில்லை. எனவே, ஒரு காவல்துறை அதிகாரி குற்றச் சட்டத்தின் பிரிவு 156 இன் கீழ் விசாரிக்க அதிகாரம் பெற்ற ஒரு குற்றத்தைச் செய்ததாக சந்தேகிக்க எந்த அடிப்படையும் இல்லை.

63) எனவே FIR பதிவு செய்வது என்பது சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி தெளிவாகிறது கட்டாயமானது மற்றும் அது FIR இல் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

ஒவ்வொரு FIR-க்கும் ஒரு தனித்துவமான வருடாந்திர எண்ணைக் கொடுத்து முன்பதிவு செய்யுங்கள்.

பதிவுசெய்யப்பட்ட ஒவ்வொரு FIR-ஐயும் கண்டிப்பாகக் கண்காணிக்க உதவும்

உயர் போலீஸ் அதிகாரிகள் மற்றும் திறமையானவர்களால்

ஒவ்வொரு FIR-இன் நகல்களையும் அனுப்ப வேண்டிய நீதிமன்றத்திற்கு.

'தகவல்'

64) சட்டமன்றம் உணர்வுபூர்வமாக இந்த வெளிப்பாட்டைப் பயன்படுத்தியுள்ளது

சட்டத்தின் பிரிவு 154(1) இல் உள்ள "தகவல்" என்பதற்கு எதிராக

பிரிவு 41(1)(a) மற்றும் (g) இல் பயன்படுத்தப்படும் வெளிப்பாடு, அங்கு

வாரண்ட் இல்லாமல் ஒருவரை கைது செய்வதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் சொற்றொடர்

"நியாயமான புகார்" அல்லது "நம்பகமான தகவல்".

குறியீட்டின் பிரிவு 154(1) இன் கீழ் உள்ள வெளிப்பாடு அல்ல

"நியாயமான" அல்லது "நம்பகமான" முன்னொட்டால் தகுதி பெற்றது. அல்லாத

பிரிவு 154(1) இல் "தகவல்" என்ற வார்த்தையின் தகுதி

குறியீட்டின் பிரிவு 41(1)(a) மற்றும் (g) இல் உள்ளதைப் போலல்லாமல்,

காவல் அதிகாரி பதிவு செய்ய மறுக்கக் கூடாது என்பதற்கான காரணம்

ஒரு புலனாய்வு அதிகாரியின் ஆணையம் தொடர்பான ஏதேனும் தகவல்

அவர் திருப்தி அடையவில்லை என்ற அடிப்படையில் குற்றம் சாட்டப்பட்டது

தகவலின் நியாயத்தன்மை அல்லது நம்பகத்தன்மை. மற்றவற்றில்

சொல்லப்பட்ட வார்த்தைகள், நியாயத்தன்மை அல்லது நம்பகத்தன்மை

தகவல் என்பது ஒரு நிபந்தனை முன்னோடி அல்ல

ஒரு வழக்கு பதிவு.

65) மேற்கண்ட கருத்தை இந்த நீதிமன்றம் இதில் வெளிப்படுத்தியுள்ளது

பஜன் லால் (மேலே) இது பின்வருமாறு:-

"32. ... சட்டத்தின் பிரிவு 154(1) இல், சட்டமன்றம் அதன் கூட்டு ஞானத்தில் "தகவல்" என்ற சொற்றொடரை கவனமாகவும் எச்சரிக்கையாகவும் பயன்படுத்தியுள்ளது, இது குறியீட்டின் பிரிவு 41(1)(a) அல்லது (g) இல் உள்ளதைப் போலவே தகுதி பெறாமல் உள்ளது, இதில் "நியாயமான புகார்" மற்றும் "நம்பகமான தகவல்" என்ற வெளிப்பாடுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. வெளிப்படையாக, சட்டத்தின் பிரிவு 41(1)(a) மற்றும் (g) இல் உள்ளதைப் போலல்லாமல், பிரிவு 154(1) இல் உள்ள "தகவல்" என்ற வார்த்தையின் தகுதி இல்லாதது, காவல்துறை அதிகாரி ஒரு அறியக்கூடிய குற்றச் செயல் தொடர்பான தகவலைப் பதிவு செய்ய மறுக்கக்கூடாது என்பதாலும், தகவலின் நியாயத்தன்மை அல்லது நம்பகத்தன்மையில் அவர் திருப்தி அடையவில்லை என்ற அடிப்படையில் அதன் மீது வழக்குப் பதிவு செய்வதாலும் இருக்கலாம். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், கூறப்பட்ட தகவலின் 'நியாயத்தன்மை' அல்லது 'நம்பகத்தன்மை' என்பது ஒரு வழக்கைப் பதிவு செய்வதற்கான ஒரு முன்நிபந்தனை அல்ல. தற்போதைய பிரிவு 154 ஐ முந்தைய குறியீடுகளுடன் ஒப்பிடுவது, சட்டமன்றம் வேண்டுமென்றே "தகவல்" என்ற வார்த்தையை மட்டுமே பயன்படுத்துவது பொருத்தமானது என்று நினைத்ததைக் குறிக்கும். சொல்லைத் தகுதிப்படுத்தாமல்."

66) பிரகாஷ் சிங் பாதல் (மேல்) வழக்கில், இந்த நீதிமன்றம் இவ்வாறு தீர்ப்பளித்தது

கீழ்:-

“65. பிரிவு 154(1) இல் கூறப்பட்டுள்ள சட்டப்பூர்வ ஆணை என்னவென்றால், “அறியத்தக்க குற்றம்” தொடர்பான ஒவ்வொரு தகவலும் [குறியீட்டின் பிரிவு 2(c) இன் கீழ் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது] வாய்மொழியாக வழங்கப்பட்டால் (அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அது எழுத்துப்பூர்வமாகக் குறைக்கப்பட வேண்டும்) அல்லது “ஒரு காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பாளருக்கு” [குறியீட்டின் பிரிவு 2(o) இன் அர்த்தத்திற்குள்] எழுத்துப்பூர்வமாக வழங்கப்பட்டு, தகவல் அளிப்பவரால் கையொப்பமிடப்பட்டு, மாநில அரசு பரிந்துரைக்கும் வடிவத்தில் அத்தகைய அதிகாரியால் வைக்கப்படும் ஒரு புத்தகத்தில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும், எந்தப் படிவம் பொதுவாக “முதல் தகவல் அறிக்கை” என்று அழைக்கப்படுகிறது, மேலும் அந்த படிவத்தில் தகவலை உள்ளிடுவது குற்றம் அல்லது வழக்கின் பதிவு என்று அழைக்கப்படுகிறது.

66. குற்றவியல் சட்டத்தின் பிரிவு 154(1) இன் கட்டளைக்கு இணங்க, ஒரு குற்றத்தை வெளிப்படுத்தும் தகவலின் அடிப்படையில் ஒரு குற்றம் அல்லது வழக்கைப் பதிவு செய்யும் கட்டத்தில், தகவல் அளிப்பவர் அளித்த தகவல் நம்பகமானதா மற்றும் உண்மையானதா அல்லது வேறுவிதமாக உள்ளதா என்பது குறித்து சம்பந்தப்பட்ட காவல்துறை அதிகாரி விசாரணையைத் தொடங்க முடியாது, மேலும் அந்தத் தகவல் நம்பகமானதாகவோ அல்லது நம்பகமானதாகவோ இல்லை என்ற காரணத்திற்காக வழக்கைப் பதிவு செய்ய மறுக்க முடியாது. மறுபுறம், ஒரு காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பாளரான அதிகாரி, சட்டத்தின் பிரிவு 156 இன் கீழ் விசாரிக்க அதிகாரம் பெற்ற ஒரு குற்றத்தைச் செய்ததாக சந்தேகிக்க காரணம் இருந்தால், சட்டப்பூர்வமாக ஒரு வழக்கைப் பதிவு செய்து, பின்னர் விசாரணையைத் தொடர கடமைப்பட்டுள்ளார், அதன் பிரிவு 157 இன் விதிமுறைக்கு உட்பட்டு. ஒரு காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பாளரான அதிகாரி, தனக்கு வழங்கப்பட்ட அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்த மறுத்து, புகாரளிக்கப்பட்ட கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தின் தகவலின் பேரில் வழக்குப் பதிவு செய்ய மறுத்து, அதன் மூலம் அவர் மீது விதிக்கப்பட்ட சட்டப்பூர்வ கடமையை மீறினால், அத்தகைய மறுப்பால் பாதிக்கப்பட்ட நபர், தகவலின் சாராம்சத்தை எழுத்து மூலமாகவும் தபால் மூலமாகவும் சம்பந்தப்பட்ட காவல் கண்காணிப்பாளருக்கு அனுப்பலாம். அவருக்கு அனுப்பப்பட்ட தகவல் கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தை வெளிப்படுத்துகிறது என்று அவர் திருப்தி அடைந்தால், வழக்கை தானே விசாரிக்க வேண்டும் அல்லது சட்டத்தின் பிரிவு 154 இன் துணைப்பிரிவு (3) இல் வழங்கப்பட்ட முறையில் அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்த எந்தவொரு காவல் அதிகாரியாலும் விசாரணை நடத்த உத்தரவிட வேண்டும்.

67. சட்டத் தொகுப்பின் பிரிவு 154(1) இல், சட்டமன்றம் அதன் கூட்டு ஞானத்தில் “தகவல்” என்ற சொற்றொடரை கவனமாகவும் எச்சரிக்கையாகவும் பயன்படுத்தியுள்ளது, அதே போல் குறியீட்டின் பிரிவு 41(1)(a) அல்லது (g) இல் “நியாயமான புகார்” மற்றும் “நம்பகமான தகவல்” என்ற சொற்றொடர்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தெளிவாக, பிரிவு 154(1) இல் “தகவல்” என்ற வார்த்தையின் தகுதியற்ற தன்மை.

சட்டத்தின் பிரிவு 41(1)(a) மற்றும் (g) இல் உள்ளதைப் போலல்லாமல், காவல்துறை அதிகாரி ஒரு அறியக்கூடிய குற்றச் செயல் தொடர்பான தகவலைப் பதிவு செய்ய மறுக்கக்கூடாது என்பதற்காகவும், தகவலின் நியாயத்தன்மை அல்லது நம்பகத்தன்மையில் அவர் திருப்தி அடையவில்லை என்ற அடிப்படையில் அதன் மீது வழக்குப் பதிவு செய்யக்கூடாது என்பதற்காகவும் இருக்கலாம். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், கூறப்பட்ட தகவலின் "நியாயத்தன்மை" அல்லது "நம்பகத்தன்மை" என்பது ஒரு வழக்கைப் பதிவு செய்வதற்கான ஒரு நிபந்தனை முன்னோடி அல்ல. தற்போதைய பிரிவு 154 ஐ முந்தைய குறியீடுகளுடன் ஒப்பிடுவது, சட்டமன்றம் குறிப்பிட்ட வார்த்தையைத் தகுதிப்படுத்தாமல் "தகவல்" என்ற வார்த்தையை மட்டுமே பயன்படுத்துவது பொருத்தமானது என்று வேண்டுமென்றே நினைத்ததைக் குறிக்கும். இந்திய சட்டமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1861 ஆம் ஆண்டு குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 139 (1861 ஆம் ஆண்டின் 25 ஆம் சட்டம்), ஒரு காவல் நிலையப் பொறுப்பாளருக்கு வழங்கப்படும் "ஒவ்வொரு புகாரும் அல்லது தகவலும்" எழுத்துப்பூர்வமாகக் குறைக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறுகிறது. இந்த விதி பின்னர் 1872 ஆம் ஆண்டின் சட்டத்தின் பிரிவு 112 (1872 ஆம் ஆண்டின் 10 ஆம் சட்டம்) ஆல் திருத்தப்பட்டது. அதன் பின்னர், காவல் நிலையப் பொறுப்பாளருக்கு வழங்கப்படும் "ஒவ்வொரு புகாரும்" எழுத்துப்பூர்வமாகக் குறைக்கப்பட வேண்டும் என்று வாசிக்கப்பட்டது. 1861 மற்றும் 1872 ஆம் ஆண்டின் முந்தைய இரண்டு குறியீடுகளில் இருந்த "புகார்" என்ற சொல் நீக்கப்பட்டது, அந்த இடத்தில் "தகவல்" என்ற சொல் 1882 மற்றும் 1898 ஆம் ஆண்டின் குறியீடுகளில் பயன்படுத்தப்பட்டது, இந்த வார்த்தை இப்போது குறியீட்டின் பிரிவு 154, 155, 157 மற்றும் 190(c) இல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அனைத்து குறியீடுகளையும் ஒட்டுமொத்தமாகப் படித்தால், முதல் தகவல் அறிக்கையைப் பதிவு செய்வதற்குத் தேவையான நிபந்தனை என்னவென்றால், ஒரு தகவல் இருக்க வேண்டும், மேலும் அந்தத் தகவல் ஒரு கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது.

68. எனவே, கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தை வெளிப்படுத்தும் எந்தவொரு தகவலும், சட்டத்தின் பிரிவு 154(1) இன் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பாளரிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டால், கூறப்பட்ட காவல் அதிகாரி அதன் உள்ளடக்கத்தை பரிந்துரைக்கப்பட்ட படிவத்தில் உள்ளிடுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்பது தெளிவாகிறது, அதாவது, அத்தகைய தகவலின் அடிப்படையில் வழக்குப் பதிவு செய்வதைத் தவிர.

67) ரமேஷ் குமாரி (மேல்) வழக்கில், இந்த நீதிமன்றம் இவ்வாறு தீர்ப்பளித்தது

கீழ்:-

4. ஒரு குடிமகனின் கைது செய்யத்தக்க குற்றத்திற்கான புகாரின் பேரில், குற்றவியல் சட்டத்தின் பிரிவு 154 இன் கீழ் ஒரு காவல்துறை அதிகாரி கட்டாயமாக வழக்குப் பதிவு செய்வது இனி ஒருங்கிணைந்ததாக இருக்காது. ஹரியானா மாநிலம் எதிர் வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தால் சட்டத்தின் முக்கிய அம்சம் முடிவுக்கு வந்துள்ளது. பஜன் லால். பிரிவு 154 இன் கட்டாய இயல்பின் முழு வரம்பு மற்றும் நுணுக்கங்களை ஆராய்ந்த பிறகு இந்த நீதிமன்றம்

தீர்ப்பின் பத்திகள் 31 மற்றும் 32 இல் உள்ள முடிவுக்கு கோட் வந்துள்ளது:

"31. குற்றவியல் சட்டத்தின் பிரிவு 154(1) இன் கட்டளைக்கு இணங்க, கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தை வெளிப்படுத்தும் தகவலின் அடிப்படையில் ஒரு குற்றம் அல்லது வழக்கைப் பதிவு செய்யும் கட்டத்தில், தகவலறிந்தவரால் வழங்கப்பட்ட தகவல் நம்பகமானதா, உண்மையானதா அல்லது வேறுவிதமாக உள்ளதா என்பது குறித்து சம்பந்தப்பட்ட காவல்துறை அதிகாரி விசாரணையைத் தொடங்க முடியாது, மேலும் அந்தத் தகவல் நம்பகமானதாகவோ அல்லது நம்பகமானதாகவோ இல்லை என்ற காரணத்திற்காக வழக்கைப் பதிவு செய்ய மறுக்க முடியாது. மறுபுறம், ஒரு காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பான அதிகாரி, பிரிவு 157 இன் விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டு, குற்றவியல் சட்டத்தின் பிரிவு 156 இன் கீழ் விசாரிக்க அவருக்கு அதிகாரம் அளிக்கப்பட்ட ஒரு குற்றச் செயல் நடந்ததாக சந்தேகிக்க காரணம் இருந்தால், ஒரு வழக்கைப் பதிவு செய்து விசாரணையைத் தொடர சட்டப்பூர்வமாக கடமைப்பட்டுள்ளார். (இந்தத் தீர்ப்பின் அடுத்த பகுதியில், குற்றவியல் சட்டத்தின் பிரிவு 156 மற்றும் 157 இன் வரம்பிற்குள் கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தை விசாரிக்கும் துறையில் ஒரு காவல்துறை அதிகாரியின் அதிகாரம் குறித்து விரிவான விவாதம் நடத்த நாங்கள் முன்மொழிந்துள்ளதால், தற்போதைய சூழலில் அந்தப் பிரிவுகளை விரிவாகக் கையாள நாங்கள் முன்மொழியவில்லை.) ஒரு காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பாளரான அதிகாரி, தனக்கு வழங்கப்பட்ட அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்த மறுத்து, புகாரளிக்கப்பட்ட கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தின் தகவலின் பேரில் வழக்குப் பதிவு செய்ய மறுத்து, அதன் மூலம் அவர் மீது விதிக்கப்பட்ட சட்டப்பூர்வ கடமையை மீறினால், அத்தகைய மறுப்பால் பாதிக்கப்பட்ட நபர், தகவலின் சாராம்சத்தை எழுத்து மூலமாகவும் தபால் மூலமாகவும் சம்பந்தப்பட்ட காவல் கண்காணிப்பாளருக்கு அனுப்பலாம். அவர், தனக்கு அனுப்பப்பட்ட தகவல் கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தை வெளிப்படுத்துகிறது என்று திருப்தி அடைந்தால், வழக்கை தானே விசாரிக்க வேண்டும் அல்லது சட்டத்தின் பிரிவு 154 இன் துணைப்பிரிவு (3) இல் வழங்கப்பட்ட முறையில் அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்த எந்தவொரு காவல் அதிகாரியாலும் விசாரணை நடத்த உத்தரவிட வேண்டும்.

JUDGMENT

32. சட்டத்தின் பிரிவு 154(1) இல், சட்டமன்றம் அதன் கூட்டு ஞானத்தில் 'தகவல்' என்ற சொற்றொடரை கவனமாகவும் எச்சரிக்கையாகவும் பயன்படுத்தியுள்ளது, இது குறியீட்டின் பிரிவு 41(1)(a) அல்லது (g) இல் உள்ளதைப் போலவே தகுதி பெறாமல் உள்ளது, இதில் 'நியாயமான புகார்' மற்றும் 'நம்பகமான தகவல்' என்ற வெளிப்பாடுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. வெளிப்படையாக, சட்டத்தின் பிரிவு 41(1)(a) மற்றும் (g) இல் உள்ளதைப் போலல்லாமல், பிரிவு 154(1) இல் 'தகவல்' என்ற வார்த்தையின் தகுதி இல்லாதது, காவல்துறை அதிகாரி ஒரு அறியக்கூடிய குற்றச் செயல் தொடர்பான தகவலைப் பதிவு செய்ய மறுக்கக்கூடாது என்பதற்காகவும், தகவலின் நியாயத்தன்மை அல்லது நம்பகத்தன்மையில் அவர் திருப்தி அடையவில்லை என்ற அடிப்படையில் அதன் மீது வழக்குப் பதிவு செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகவும் இருக்கலாம். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், கூறப்பட்ட தகவலின் 'நியாயத்தன்மை' அல்லது 'நம்பகத்தன்மை'

வழக்குப் பதிவு செய்வதற்கு ஒரு நிபந்தனை அல்ல. தற்போதைய பிரிவு 154 ஐ முந்தைய குறியீடுகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், அந்த வார்த்தையைத் தகுதிப்படுத்தாமல் 'தகவல்' என்ற வார்த்தையை மட்டும் பயன்படுத்துவது பொருத்தமானது என்று சட்டமன்றம் வேண்டுமென்றே நினைத்தது என்பதைக் குறிக்கும். இந்திய சட்டமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1861 ஆம் ஆண்டு குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் (1861 ஆம் ஆண்டு சட்டம் 25) பிரிவு 139, ஒரு காவல் நிலையப் பொறுப்பாளருக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்ட 'ஒவ்வொரு புகாரும் அல்லது தகவலும்' எழுத்துப்பூர்வமாகக் குறைக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறுகிறது. இந்த விதி பின்னர் 1872 ஆம் ஆண்டு குறியீட்டின் (1872 ஆம் ஆண்டு சட்டம் 10) பிரிவு 112 ஆல் திருத்தப்பட்டது, அதன் பிறகு ஒரு காவல் நிலையப் பொறுப்பாளருக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்ட 'ஒவ்வொரு புகாரும்' எழுத்துப்பூர்வமாகக் குறைக்கப்படும் என்று வாசிக்கப்பட்டது. 1861 மற்றும் 1872 ஆம் ஆண்டுகளின் முந்தைய இரண்டு குறியீடுகளில் இடம்பெற்ற 'புகார்' என்ற சொல் நீக்கப்பட்டது, அந்த இடத்தில் 'தகவல்' என்ற சொல் 1882 மற்றும் 1898 ஆம் ஆண்டு குறியீடுகளில் பயன்படுத்தப்பட்டது, இந்த வார்த்தை இப்போது தற்போதைய 1973 ஆம் ஆண்டு குறியீட்டின் (1974 ஆம் ஆண்டு சட்டம் 2) பிரிவுகள் 154, 155, 157 மற்றும் 190(c) இல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அனைத்து குறியீடுகளையும் ஒட்டுமொத்தமாகப் படித்தால், முதல் தகவல் அறிக்கையைப் பதிவு செய்வதற்குத் தேவையான நிபந்தனை என்னவென்றால், தகவல் இருக்க வேண்டும், மேலும் அந்தத் தகவல் ஒரு அறியக்கூடிய குற்றத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது.

(அசல்
வலியுறுத்தல்)

இறுதியாக, இந்த நீதிமன்றம் பத்தி 33 இல் கூறியது:

"33. எனவே, கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தை வெளிப்படுத்தும் எந்தவொரு தகவலும், சட்டத்தின் பிரிவு 154(1) இன் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பாளரிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டால், கூறப்பட்ட காவல் அதிகாரி அதன் உள்ளடக்கத்தை பரிந்துரைக்கப்பட்ட படிவத்தில் உள்ளிடுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை, அதாவது, அத்தகைய தகவலின் அடிப்படையில் வழக்குப் பதிவு செய்வதைத் தவிர."

5. மேலே மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளபடி பத்திகள் 31, 32 மற்றும் 33 இல் இந்த நீதிமன்றம் வெளிப்படுத்தியுள்ள கருத்துக்கள், குறியீட்டின் பிரிவு 154 இன் விதி கட்டாயமானது என்பதில் எந்த சந்தேகத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை, மேலும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரி அடையாளம் காணக்கூடிய குற்றத்தை வெளிப்படுத்தும் அத்தகைய தகவலின் அடிப்படையில் வழக்கைப் பதிவு செய்யக் கடமைப்பட்டுள்ளார்.

68) ராம் லால் நாரங்கில் (மேலே), இந்த நீதிமன்றம் இவ்வாறு தீர்ப்பளித்தது

கீழ்:-

"14. குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம், 1898 இன் கீழ், காவல் நிலையப் பொறுப்பில் உள்ள ஒரு அதிகாரிக்கு இது தொடர்பான தகவல்கள் கிடைக்கும் போதெல்லாம்

கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தைச் செய்ததற்காக, அதன் சாராம்சத்தை அவர் வைத்திருந்த ஒரு புத்தகத்தில், பரிந்துரைக்கப்பட்ட படிவத்தில் (பிரிவு 154 CrPC) பதிவு செய்ய வேண்டும். குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 156, நீதிமன்றத்தின் உத்தரவு இல்லாமல் கைது செய்ய காவல்துறைக்கு அதிகாரம் அளித்தது. பெறப்பட்ட தகவல்களிலோ அல்லது வேறுவிதமாகவோ, ஒரு காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பாளர் ஒரு கைது செய்யப்பட்டுள்ளதாக சந்தேகித்தால், அவர் உடனடியாக ஒரு குற்றத்தை விசாரிக்க அதிகாரம் பெற்ற ஒரு நீதிபதிக்கு அறிக்கையை அனுப்ப வேண்டும், பின்னர் நேரில் சென்று அல்லது அவரது துணை அதிகாரிகளில் ஒருவரை அனுப்பி, சம்பவ இடத்திற்குச் சென்று, வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளை விசாரித்து, குற்றவாளியைக் கண்டுபிடித்து கைது செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் (பிரிவு 157 CrPC). தேவையற்ற தாமதமின்றி விசாரணையை முடிக்க வேண்டும், மேலும் அது முடிந்தவுடன், காவல்துறை அறிக்கையின் பேரில் குற்றத்தை விசாரிக்க அதிகாரம் பெற்ற ஒரு மாஜிஸ்திரேட்டுக்கு, கட்சிகளின் பெயர்கள், தகவலின் தன்மை மற்றும் வழக்கின் சூழ்நிலைகளை அறிந்ததாகத் தோன்றிய நபர்களின் பெயர்களைக் கொண்ட பரிந்துரைக்கப்பட்ட படிவத்தில் ஒரு அறிக்கையை அனுப்ப வேண்டும் [பிரிவு 173(1) குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம்]. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் காவலில் வைக்கப்பட்டாரா அல்லது ஜாமீனில் விடுவிக்கப்பட்டாரா என்பதையும் அவர் குறிப்பிட வேண்டும். காவல் நிலையப் பொறுப்பாளரால் பிரிவு 173(1) குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் கீழ் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அறிக்கையைப் பெற்றவுடன், காவல் அறிக்கையின் பேரில் ஒரு குற்றத்தை விசாரிக்க அதிகாரம் பெற்ற மாஜிஸ்திரேட் குற்றத்தை விசாரிக்கலாம் [பிரிவு 190(1)(b) குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம்]. அதன் பிறகு, குற்றத்தை விசாரிக்கும் மாஜிஸ்திரேட்டின் கருத்தில், நடவடிக்கைக்கு போதுமான காரணம் இருந்தால், குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் வருகையைப் பாதுகாக்க தேவையான செயல்முறையை மாஜிஸ்திரேட் வெளியிட வேண்டும் (பிரிவு 204 குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம்). எனவே, குற்றவியல் சட்டத்தின் திட்டம் என்னவென்றால், FIR ஐத் தொடர்ந்து விசாரணை நடத்தப்பட்டது, விசாரணை மாஜிஸ்திரேட்டிடம் அறிக்கை சமர்ப்பிக்க வழிவகுத்தது, காவல்துறை அறிக்கையைப் பெற்றவுடன் குற்றத்தை மாஜிஸ்திரேட் கவனத்தில் கொண்டார், இறுதியாக, குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவருக்கு மாஜிஸ்திரேட் விசாரணை நடைமுறையை வழங்கினார்.

JUDGMENT

15. இவ்வாறு, கைது செய்யக்கூடிய குற்றம் தொடர்பான ஒவ்வொரு தகவலையும் "பதிவு" செய்யும் சட்டப்பூர்வ உரிமை மற்றும் கடமை காவல்துறைக்கு இருந்தது. கைது செய்யக்கூடிய குற்றம் நடந்ததாக சந்தேகிக்கப்படும் வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளை விசாரித்து, அத்தகைய விசாரணையின் அறிக்கையை காவல்துறை அறிக்கையின் பேரில் குற்றத்தை விசாரிக்க அதிகார வரம்பைக் கொண்ட நீதிபதியிடம் சமர்ப்பிக்கும் சட்டப்பூர்வ உரிமை மற்றும் கடமையும் காவல்துறைக்கு இருந்தது. காவல்துறையின் இந்த சட்டப்பூர்வ உரிமைகள் மற்றும் கடமைகள் எந்தவொரு அதிகாரத்தாலும் வரையறுக்கப்படவில்லை.

நீதிபதியின் மேற்பார்வை அல்லது தலையீடு; ஒரு குற்றவியல் குற்றத்தை விசாரிக்க காவல்துறைக்கு அதிகாரம் அளிக்க ஒரு நீதிபதியின் எந்த அனுமதியும் தேவையில்லை. சட்டத்தின் இந்த நிலைப்பாடு நன்கு நிறுவப்பட்டது. மன்னர் பேரரசர் எதிர் குவாஜா நசீர் அகமது வழக்கில் பிரிவி கவுன்சில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டது:

“குற்றச்சாட்டு சுமத்தப்பட்ட ஒவ்வொருவரும் நீதிமன்றத்தை சுதந்திரமாக அணுகுவது அவசியம், இதனால் அவர் மீது சுமத்தப்பட்ட குற்றத்தில் குற்றவாளி இல்லை என்று நிரூபிக்கப்பட்டால் அவர் முறையாக விடுவிக்கப்படலாம், அதேபோல் நீதித்துறை அவர்களின் மாகாணத்திற்குள் உள்ள விஷயங்களிலும், சட்டம் அவர்கள் மீது விசாரணை கடமையை விதிக்கும் விஷயங்களிலும் காவல்துறையில் தலையிடக்கூடாது என்பது மிக முக்கியமானது.

இந்தியாவில், நீதித்துறை அதிகாரிகளிடமிருந்து எந்த அதிகாரமும் தேவையில்லாமல், ஒரு குற்றச்சாட்டிற்குரிய குற்றத்தின் சூழ்நிலைகளை விசாரிக்க காவல்துறைக்கு சட்டப்பூர்வ உரிமை உள்ளது, மேலும் நீதிமன்றத்தின் உள்ளார்ந்த அதிகார வரம்பைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் அந்த சட்டப்பூர்வ விதிகளில் தலையிடுவது சாத்தியமாக இருந்தால், அது துரதிர்ஷ்டவசமான விளைவாக இருக்கும் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். நீதித்துறை மற்றும் காவல்துறையின் செயல்பாடுகள் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைவதில்லை, நிரப்புத்தன்மை கொண்டவை, மேலும் சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கை முறையாகக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தின் கலவையைப் பெற முடியும், அவை ஒவ்வொன்றும் அதன் சொந்த செயல்பாட்டைச் செய்ய விட்டுவிடுவதன் மூலம் மட்டுமே, எப்போதும் நிச்சயமாக, குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 491 இன் கீழ் ஹேபியஸ் கார்பஸின் தன்மையில் வழிகாட்டுதல்களை வழங்கும்போது பொருத்தமான வழக்கில் தலையிட நீதிமன்றங்களின் உரிமைக்கு உட்பட்டது.

இருப்பினும், தற்போதைய வழக்கில், நீதிமன்றத்தின் செயல்பாடுகள் அதற்கு முன் ஒரு குற்றச்சாட்டு முன்வைக்கப்படும்போது தொடங்குகின்றன, அதுவரை அல்ல... தற்போதைய வழக்கில், குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவுகள் 154 மற்றும் 156 இன் கீழ், நீதிமன்றத்தின் அனுமதியின்றி ஒரு கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தை விசாரிக்க காவல்துறைக்கு சட்டப்பூர்வ உரிமை உள்ளது....”

சாதாரணமாக, காவல்துறையின் உரிமை மற்றும் கடமை பிரிவு 173(1) CrPC இன் கீழ் ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பிப்பதன் மூலம் முடிவடையும், அதைப் பெறுவது குற்றத்தை கவனத்தில் கொள்வது அல்லது எடுக்காதது நீதிபதியின் பொறுப்பாகும். 1898 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தில் காவல்துறை பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறையை பரிந்துரைக்கும் எந்த விதியும் இல்லை, பிரிவு 173(1) CrPC இன் கீழ் ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பித்த பிறகும், குற்றத்தை குற்றத்தை குற்றமாக எடுத்துக் கொண்ட பிறகும், மேலும் விசாரணை தேவைப்படும் புதிய உண்மைகள் வெளிச்சத்திற்கு வந்தன. பிரிவு 173(1) இன் கீழ் அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பிறகு அல்லது குற்றத்தை குற்றமாக குற்றமாக குற்றமாக எடுத்துக் கொண்ட பிறகு வெளிச்சத்திற்கு வரும் புதிய உண்மைகள் குறித்து விசாரணையைத் தொடங்குவதைத் தடைசெய்யும் வெளிப்படையான விதி எதுவும் இல்லை.

நாம் தற்போது சுட்டிக்காட்டப் போவது போல, பல உயர் நீதிமன்றங்கள் பொதுவாகக் கருதின, ஒரு சிலரால் சந்தேகிக்கப்பட்டாலும்,

பிரிவு 173(1) இன் கீழ் ஒரு அறிக்கை ஏற்கனவே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருந்ததாலும், ஒரு மாஜிஸ்திரேட் ஏற்கனவே குற்றத்தை கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டதாலும், காவல்துறையினர் மேலும் விசாரணை செய்வதிலிருந்து தடை செய்யப்படவில்லை. சட்ட ஆணையம் தனது 41வது அறிக்கையில் இந்த நிலைப்பாட்டை அங்கீகரித்து, மேலும் விசாரணை நடத்த காவல்துறையின் உரிமை சட்டப்பூர்வமாக உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தது. சட்ட ஆணையம் கூறியது:

"14.23. பிரிவு 173 இன் கீழ் ஒரு அறிக்கை பொதுவாக விசாரணையின் முடிவாகும். இருப்பினும், சில நேரங்களில், பிரிவு 173 இன் கீழ் அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்த பிறகு, காவல்துறை அதிகாரி குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் குற்றம் அல்லது நிரபராத் குறித்த ஆதாரங்களைப் பெறுகிறார். காவல்துறை அதிகாரி அந்த ஆதாரங்களைச் சேகரித்து சம்பந்தப்பட்ட நீதிபதிக்கு அனுப்ப முடியும் என்று நாம் நினைத்திருக்க வேண்டும். இருப்பினும், பிரிவு 173 இன் கீழ் இறுதி அறிக்கை அனுப்பப்பட்டவுடன், காவல்துறையினர் வழக்கை மீண்டும் தொட முடியாது மற்றும் விசாரணையை மீண்டும் திறக்க முடியாது என்ற குறுகிய பார்வையை நீதிமன்றங்கள் சில நேரங்களில் எடுத்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. இந்தக் கண்ணோட்டம் புலனாய்வு அமைப்பின் வழியில் ஒரு தடையை ஏற்படுத்துகிறது, இது வழக்குத் தொடரலுக்கும், அந்த விஷயத்தில், குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கும் கூட மிகவும் நியாயமற்றதாக இருக்கலாம். தகுதிவாய்ந்த காவல்துறை அதிகாரி அத்தகைய ஆதாரங்களை ஆராய்ந்து நீதிபதிக்கு அறிக்கையை அனுப்ப முடியும் என்பதை பிரிவு 173 இல் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். புதிய விஷயங்கள் தொடர்பான நகல்களை நிச்சயமாக குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு வழங்க வேண்டும்."

அதன்படி, 1973 ஆம் ஆண்டு CrPC-யில், பிரிவு 173(8) என்ற புதிய விதி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, அது பின்வருமாறு கூறுகிறது:

"துணைப்பிரிவு (2) இன் கீழ் ஒரு அறிக்கை மாஜிஸ்திரேட்டுக்கு அனுப்பப்பட்ட பிறகு, இந்தப் பிரிவில் உள்ள எதுவும் ஒரு குற்றம் தொடர்பான மேலும் விசாரணையைத் தடுப்பதாகக் கருதப்படாது, மேலும் அத்தகைய விசாரணையின் போது, காவல் நிலையப் பொறுப்பாளர் வாய்மொழியாகவோ அல்லது ஆவணமாகவோ கூடுதல் ஆதாரங்களைப் பெற்றால், அவர் பரிந்துரைக்கப்பட்ட படிவத்தில் அத்தகைய சான்றுகள் தொடர்பான கூடுதல் அறிக்கை அல்லது அறிக்கைகளை மாஜிஸ்திரேட்டுக்கு அனுப்ப வேண்டும்; மேலும் துணைப்பிரிவுகள் (2) முதல் (6) வரையிலான விதிகள், துணைப்பிரிவு (2) இன் கீழ் அனுப்பப்படும் அறிக்கை தொடர்பாகப் பொருந்தும் அத்தகைய அறிக்கை அல்லது அறிக்கைகள் தொடர்பாகப் பொருந்தும்."

69) லல்லன் சவுத்ரியில் (சுப்ரா), இந்த நீதிமன்றம் நடைபெற்றது

கீழ்க்கண்டவாறு:

"8. சட்டத்தின் பிரிவு 154, காவல்துறை அதிகாரி மீது வழக்கைப் பதிவு செய்வதற்கான சட்டப்பூர்வ கடமையை விதிக்கிறது, இது வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது

புகார், பின்னர் விசாரணையைத் தொடர்.

ஒரு காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பாளர் முன், கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தை வெளிப்படுத்தும் எந்தவொரு தகவலும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டால், அத்தகைய தகவலின் அடிப்படையில் வழக்கைப் பதிவு செய்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்பது பிரிவு 154 இன் கட்டளை தெளிவாகக் கூறுகிறது.

9. ரமேஷ் குமாரி எதிர் மாநிலம் (டெல்லி NCT) வழக்கில், பிரிவு 154 இன் ஏற்பாடு கட்டாயமானது என்று இந்த நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்துள்ளது. எனவே, சம்பந்தப்பட்ட காவல்துறை அதிகாரி, கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தை வெளிப்படுத்தும் தகவலைப் பெற்றவுடன் வழக்கைப் பதிவு செய்ய கடமைப்பட்டுள்ளார். தகவலின் உண்மைத்தன்மை அல்லது நம்பகத்தன்மை ஒரு வழக்கைப் பதிவு செய்வதற்கு ஒரு முன்நிபந்தனை அல்ல. அதைப் பதிவு செய்த பின்னரே பரிசீலிக்க முடியும். வழக்கு.

10. குற்றவியல் சட்டத்தின் பிரிவு 154 இன் கட்டளை என்னவென்றால், ஒரு குற்றத்தை அல்லது ஒரு குற்றத்தை வெளிப்படுத்தும் தகவலின் அடிப்படையில் ஒரு வழக்கைப் பதிவு செய்யும் கட்டத்தில், சம்பந்தப்பட்ட காவல்துறை அதிகாரி, தகவல் அளிப்பவர் அளித்த தகவல் நம்பகமானதா, உண்மையானதா அல்லது வேறுவிதமாக உள்ளதா என்பது குறித்து விசாரணையைத் தொடங்க முடியாது. மேலும், தகவல் பொருத்தமானதாகவோ அல்லது நம்பகமானதாகவோ இல்லை என்ற காரணத்திற்காக வழக்குப் பதிவு செய்ய மறுக்க முடியாது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், தகவலின் நம்பகத்தன்மை, உண்மைத்தன்மை மற்றும் நம்பகத்தன்மை ஆகியவை சட்டத்தின் பிரிவு 154 இன் கீழ் வழக்குப் பதிவு செய்வதற்கு முன்நிபந்தனைகள் அல்ல.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட தீர்ப்புகளைப் பார்த்தால்,

தகவலின் நியாயத்தன்மை அல்லது நம்பகத்தன்மை என்பது ஒரு

ஒரு வழக்கைப் பதிவு செய்வதற்கான முன்நிபந்தனை.

முதற்கட்ட விசாரணை

70) திரு. நஃபாடே பின்வரும் முடிவுகளை நம்பியிருந்தார்

காவல்துறை அதிகாரிக்கு இருந்தால் அவரது வாதங்களுக்கு ஆதரவு

குற்றச்சாட்டின் உண்மைத்தன்மை குறித்து சந்தேகம் இருந்தால், அவர்

முதற்கட்ட விசாரணை நடத்துதல், அதாவது, இ.பி. ராயப்பா எதிர் மாநிலம்.

தமிழ்நாடு (1974) 4 SCC 3, மேனகா காந்தி

(மேலே), எஸ்.எம்.டி. கிரண் பாஷா எதிராக அரசு

ஆந்திரப் பிரதேசம் (1990) 1 SCC 328, டி.கே. பாசு vs. மாநிலம்

WB (1997) 1 SCC 416, உமா சங்கர் சிதானி vs.

காவல்துறை ஆணையர், டெல்லி & பிறர் (1996) 11 SCC

714, ப்ரீத்தி குப்தா (சுப்ரா), பிரான்சிஸ் கோரலி முலின் vs.

நிர்வாகி, டெல்லி யூனியன் பிரதேசம் (1981) 1 SCC

608, காமன் காஸ், ஒரு பதிவுசெய்யப்பட்ட சங்கம் vs. யூனியன்

இந்திய அரசு (1999) 6 SCC 667, மாவட்ட பதிவாளர் மற்றும்

கலெக்டர், ஹைதராபாத் vs. கனரா வங்கி (2005) 1 SCC

496 மற்றும் ரஞ்சித்சிங் பிரம்மஜீத்சிங் சர்மா எதிர் மாநிலம்

மகாராஷ்டிராவின் (2005) 5 SCC 294.

71) மாநிலத்திற்கான மூத்த வழக்கறிஞர்

பொருத்தமான சந்தர்ப்பங்களில், அது என்று கடுமையாக வாதிட்டார்

புகார் கிடைத்தவுடன், ஒரு காவல் அதிகாரிக்கு ஏற்றதாக இருக்க வேண்டும்.

தன்னைத்தானே திருப்திப்படுத்திக் கொள்ள, முதல் பார்வையில் ஒரு குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்.

குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் மீது சுமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள்

புகார் நம்பகமானது. இது தொடர்பாக, திரு. நஃபாடே மேற்கோள் காட்டினார்

பின்வரும் முடிவுகள், அதாவது தபன் குமார் சிங்

(சுப்ரா), பகவந்த் கிஷோர் ஜோஷி (சுப்ரா), பி.

சிராஜுதீன் (சுப்ரா), செவி (சுப்ரா), ஷஷிகாந்த் (சுப்ரா),

ராஜிந்தர் சிங் கடோச் (சுப்ரா), வினீத் நரேன் vs.

இந்திய ஒன்றியம் (1998) 1 SCC 226, ஏழுமலை vs. மாநிலம்

தமிழ்நாடு 1983 LW (CRL) 121, ஏ. லட்சுமணராவ் vs.

நீதித்துறை நடுவர், பார்வதிபுரம் AIR 1971 SC 186,

உத்தரபிரதேச மாநிலம் vs. ராம் சாகர் யாதவ் & மற்றவர்கள்.

(1985) 1 SCC 552, மோனா பன்வார் எதிராக உயர் நீதிமன்றம்

அலகாபாத் நீதித்துறை (2011) 3 SCC 496, ஏப்ரன்

ஜோசப் vs. கேரள மாநிலம் (1973) 3 SCC 114, கிங்

பேரரசர் எதிராக குவாஜா நசீர் அகமது AIR 1945 PC 18 மற்றும்

சாரங்தர்சிங் ஷிவ்தாசிங் சவான் (மேற்பரப்பு).

72) விதிகள் இருக்க வேண்டும் என்று அவர் மேலும் சுட்டிக்காட்டினார்

தீங்கிழைக்கும் வழக்குத் தொடரும் கொள்கையின் வெளிச்சத்தில் படியுங்கள்.

மற்றும் பிரிவு 14 இன் கீழ் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்ட அடிப்படை உரிமைகள்,

19 மற்றும் 21. கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞரின் நிலைப்பாடு என்னவென்றால்

ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் தீங்கிழைக்கும் செயல்களுக்கு ஆளாகாமல் இருக்க உரிமை உண்டு.

வழக்குத் தொடுத்தல் மற்றும் ஒவ்வொரு காவல்துறை அதிகாரிக்கும் ஒரு உள்ளமைக்கப்பட்ட கடமை உள்ளது

ஒரு நிரபராதி குற்றவாளி அல்ல என்பதை உறுதிப்படுத்த பிரிவு 154 இன் கீழ்

ஒரு குற்றவியல் வழக்கில் பொய்யாக சிக்க வைக்கப்பட்டார். உண்மை இருந்தபோதிலும்

காவல்துறை அதிகாரி முதல் பார்வையில் திருப்தி அடையவில்லை, ஏனெனில்

கைது செய்யக்கூடிய குற்றம் மற்றும் வருமானம் குறித்து

ஒரு FIR பதிவு செய்து விசாரணை நடத்த, அது

ஒரு குடிமகனின் சுதந்திரத்தை ஆபத்தில் ஆழ்த்துவதில் விளைகிறது.

எனவே, கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர் கடுமையாக வாதிட்டார்

எஃப்.ஐ.ஆர் பதிவு செய்வதற்கு முன் ஒரு முதற்கட்ட விசாரணை.

73) பிரிவு 154 இல் பயன்படுத்தப்படும் மொழியின் அடிப்படையில்

விதிகளின்படி, காவல்துறையினர் தொடர்ந்து செயல்பட வேண்டிய கடமை உள்ளது.

விசாரணை இல்லாமல் கூட ஒரு குற்றத்தை விசாரிக்க முடியும்

அத்தகைய கமிஷன் பற்றிய தகவல்களைப் பெறுதல் (அதாவது FIR)

காவல் நிலையப் பொறுப்பாளர் என்றால், ஒரு குற்றம்

இல்லையெனில் அத்தகைய குற்றத்தைச் சந்தேகிக்கிறது.

எனவே சட்டமன்ற நோக்கம் மிகவும் தெளிவாக உள்ளது, அதாவது,

ஒவ்வொரு கைது செய்யக்கூடிய குற்றமும் உடனடியாக செய்யப்படுவதை உறுதி செய்தல்.

சட்டத்தின்படி விசாரிக்கப்பட்டது. இது சட்டபூர்வமானது

நிலை, அப்படி எதுவும் இருக்க எந்த காரணமும் இல்லை

பதிவு செய்யலாமா வேண்டாமா என்பது காவல்துறையினரின் விருப்பப்படி அல்லது விருப்பத்தேர்வாகும்.

தகவல் கொடுக்கப்பட்டால் FIR பதிவு செய்யவும்

ஒரு குற்றச் செயல். ஒவ்வொரு குற்றச் செயலும்

குற்றம் உடனடியாக விசாரிக்கப்பட வேண்டும்

சட்டம் மற்றும் பிரிவு 154 இன் கீழ் வழங்கப்பட்ட அனைத்து தகவல்களும்

கைது செய்யக்கூடிய குற்றச் செயல்கள் குறித்த குறியீடு அவசியம்

ஒரு குற்றத்தைத் தொடங்க எஃப்.ஐ.ஆராகப் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

குறியீட்டின் பிரிவு 154 இன் தேவை என்னவென்றால்

அறிக்கை ஒரு அடையாளம் காணக்கூடிய ஆணையத்தின் ஆணையத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும்

குற்றம் மற்றும் அது விசாரணையை அமைக்க போதுமானது

இயந்திரங்கள் செயல்பாட்டில்.

74) பிரிவு 154 இன் துணைப்பிரிவு (3) இன் செருகல்,

திருத்தத்தின் வழி, நோக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறது

ஆணையத்தின் எந்த தகவலும் இல்லை என்பதை சட்டமன்றம் உறுதி செய்ய வேண்டும்

ஒரு குற்றத்தை புறக்கணிக்க வேண்டும் அல்லது நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது.

இது குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு நியாயமற்ற பாதுகாப்பை ஏற்படுத்தும்

குற்றவாளி/குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்.

75) அதிகபட்ச வெளிப்பாடு யூனியஸ் எஸ்ட் எக்ஸ்க்ளூஷன் அல்டெரியஸ்

(ஒரு விஷயத்தின் வெளிப்பாடு மற்றொன்றை விலக்குவதாகும்)

குறியீட்டின் பிரிவு 154 இன் விளக்கத்தில் பொருந்தும்,

தகவலை எழுத்துப்பூர்வமாகப் பதிவு செய்யும் ஆணை எங்கே

தகவலைப் பதிவு செய்யாமல் இருப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகளை விலக்குகிறது

சிறப்புப் பதிவேட்டில் அடையாளம் காணக்கூடிய குற்றத்தைச் செய்தல்.

76) எனவே, ஒரு விசாரணை நடத்துதல்

பிரிவு 154 இன் கீழ் FIR பதிவு செய்த பிறகு குற்றம்

குறியீடு என்பது "சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட நடைமுறை" ஆகும், எனவே, இது

அரசியலமைப்பின் 21வது பிரிவின்படி.

அதன்படி, பிரிவு 21 இன் கீழ் குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் உரிமை

முதலில் எஃப்.ஐ.ஆர் பதிவு செய்யப்பட்டால் அரசியலமைப்புச் சட்டம் பாதுகாக்கப்படும்.

பின்னர் விசாரணை அதன்படி நடத்தப்படுகிறது

சட்ட விதிகளுடன்.

77) குறியீட்டின் பிரிவு 2(g) இன் படி விசாரணை என்ற சொல்

கீழ்க்கண்டவாறு படிக்கப்படுகிறது:

'2(g) - "விசாரணை" என்பது ஒரு நீதிபதி அல்லது நீதிமன்றத்தால் இந்த சட்டத்தின் கீழ் நடத்தப்படும் விசாரணையைத் தவிர மற்ற ஒவ்வொரு விசாரணையையும் குறிக்கிறது."

எனவே, குறியீட்டின் கீழ் விசாரணை தொடர்புடையது என்பது தெளிவாகிறது காவல்துறை எடுத்த நடவடிக்கைகளுக்கு அல்ல, ஒரு நீதித்துறை நடவடிக்கைக்கு அவை பிரிவு கட்டத்திற்குப் பிறகு விசாரணை ஆகும் சட்டத்தின் 154 அல்லது 'பூர்வாங்க விசாரணை' என்று அழைக்கப்படுகிறது மற்றும் FIR பதிவு செய்வதற்கு முந்தையவை, இல்லை என்றாலும் பொது நாட்குறிப்பு/நிலைய நாட்குறிப்பு/தினசரி நாட்குறிப்பில் உள்ள பதிவுகள் செய்யப்பட்டது.

78) 'பூர்வாங்க' என்ற சொல்லுக்கு குறிப்பு இருந்தாலும்

பிரிவுகள் 159 மற்றும் பிரிவுகள் 202 இன் கீழ் விசாரணை' மற்றும் 'விசாரணை' மற்றும் குறியீட்டின் 340, இது ஒரு நீதித்துறைப் பயிற்சியாகும் நீதிமன்றத்தால் அல்ல, காவல்துறையால் அல்ல, மேலும் இது பொருத்தமானதல்ல தற்போதைய குறிப்பின் நோக்கம்.

79) தவிர, கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர் சிறப்பு நீதிமன்றத்தை நம்பியிருந்தார்.

CBI கையேட்டின் கீழ் பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடைமுறைகளைப் படிக்க வேண்டும்.

பிரிவு 154 இல். "பூர்வாங்க" என்ற கருத்து உண்மைதான்.

"விசாரணை" என்பது குற்றவியல் கையேட்டின் IX அத்தியாயத்தில் உள்ளது.

சிபிஐ. இருப்பினும், இந்த குற்றவியல் கையேடு ஒரு சட்டம் அல்ல மற்றும்

சட்டமன்றத்தால் இயற்றப்படவில்லை. இது ஒரு தொகுப்பாகும்

உள் வழிகாட்டுதலுக்காக வெளியிடப்பட்ட நிர்வாக உத்தரவுகள்

சிபிஐ அதிகாரிகள். இது குறியீட்டை மீற முடியாது. மேலும், இல்

சட்டத் தொகுப்பில் இதற்கு முரணான எந்த அறிகுறியும் இல்லாதது

சிபிஐ குற்ற கையேட்டின் விதிகள் அப்படியே இருக்க முடியாது

பூர்வாங்கத்தை வைத்திருப்பது என்ற கருத்தை இறக்குமதி செய்ய நம்பியிருந்தது

குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் திட்டத்தில் விசாரணை.

இந்த சூழ்நிலையில், சிபிஐ

ஒரு சிறப்புச் சட்டத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்டது, அதாவது டெல்லி

சிறப்பு காவல் நிறுவனச் சட்டம், 1946 மற்றும் அது அதன்

இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் விசாரிக்கும் அதிகாரம்.

80) பிரிவுகள் 4(2) மற்றும் 5 ஐ சமர்ப்பிக்கலாம்

சிறப்புப் பிரிவுகளுக்குப் பின்பற்ற சிறப்பு நடைமுறைகளை குறியீடு அனுமதிக்கிறது.

சட்டங்கள். குறியீட்டின் பிரிவு 4 பின்வருமாறு கூறுகிறது:

"பிரிவு 4. இந்திய தண்டனைச் சட்டம் மற்றும் பிற சட்டங்களின் கீழ் குற்றங்களை விசாரித்தல். (1) இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் (1860 இன் 45) கீழ் உள்ள அனைத்து குற்றங்களும் இனிமேல் உள்ள விதிகளின்படி விசாரிக்கப்படும், விசாரிக்கப்படும், விசாரிக்கப்படும் மற்றும் வேறுவிதமாகக் கையாளப்படும்.

(2) வேறு எந்தச் சட்டத்தின் கீழும் உள்ள அனைத்து குற்றங்களும் அதே விதிகளின்படி விசாரிக்கப்படும், விசாரிக்கப்படும், விசாரிக்கப்படும் மற்றும் வேறுவிதமாகக் கையாளப்படும், ஆனால் அத்தகைய குற்றங்களை விசாரிக்கும், விசாரிக்கும், முயற்சிக்கும் அல்லது வேறுவிதமாகக் கையாளும் விதம் அல்லது இடத்தை ஒழுங்குபடுத்தும் தற்போதைக்கு நடைமுறையில் உள்ள எந்தவொரு சட்டத்திற்கும் உட்பட்டது.

எனவே ஐபிசி தவிர வேறு சட்டங்களின் கீழ் உள்ள குற்றங்களுக்கு,

ஒரு சிறப்புச் சட்டத்தின் கீழ் வெவ்வேறு விதிகளை வகுக்க முடியும்.

விசாரணை, விசாரணை, விசாரணை போன்றவற்றை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு,

குற்றங்கள். குறியீட்டின் பிரிவு 4(2) அத்தகைய சிறப்புப் பிரிவுகளைப் பாதுகாக்கிறது.

விதிகள்.

81) மேலும், குறியீட்டின் பிரிவு 5 பின்வருமாறு கூறுகிறது:

"பிரிவு 5. சேமிப்பு - இந்த குறியீட்டில் உள்ள எதுவும், அதற்கு மாறாக ஒரு குறிப்பிட்ட ஏற்பாடு இல்லாத நிலையில், தற்போதைக்கு நடைமுறையில் உள்ள எந்தவொரு சிறப்பு அல்லது உள்ளூர் சட்டத்தையும், அல்லது தற்போதைக்கு நடைமுறையில் உள்ள வேறு எந்த சட்டத்தாலும் வழங்கப்பட்ட எந்தவொரு சிறப்பு அதிகார வரம்பையும் அல்லது அதிகாரத்தையும், அல்லது தற்போதைக்கு நடைமுறையில் உள்ள வேறு எந்த சட்டத்தாலும் பரிந்துரைக்கப்பட்ட எந்தவொரு சிறப்பு நடைமுறை வடிவத்தையும் பாதிக்காது."

எனவே, DSPE சட்டத்தில் உள்ள சிறப்பு விதிகள்

CBI இன் அதிகாரங்கள் பிரிவு 5 ஆல் பாதுகாக்கப்படுகின்றன

குறியீடு.

82) குறியீட்டில் உள்ள மேற்கண்ட குறிப்பிட்ட விதிகளின் பார்வையில்,

DSPE சட்டத்தின் கீழ் CBI இன் அதிகாரங்கள், இருக்க முடியாது

வழக்கமான மாநில காவல்துறையின் அதிகாரங்களுடன் சமப்படுத்தப்பட்டது

குறியீடு.

விரைவில் FIR பதிவு செய்வதற்கான முக்கியத்துவம் மற்றும் கட்டாய காரணங்கள்

83) பதிவு செய்வதன் மூலம் அடைய வேண்டிய நோக்கம்

FIR ஆக ஆரம்பகால தகவல்கள் இரண்டு மடங்குகளாகும்: ஒன்று, அது

குற்றவியல் செயல்முறை தொடங்கப்பட்டு நன்றாக உள்ளது.

ஆரம்பத்திலிருந்தே ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது; இரண்டாவதாக,

கமிஷன் தொடர்பாக முதன்முதலில் பெறப்பட்ட தகவல்

ஒரு குற்றவியல் குற்றம் பதிவு செய்யப்படுவதால், அது இருக்க முடியாது

பின்னர் ஏதேனும் அலங்காரம் போன்றவை.

84) ஜனநாயகம் மற்றும் சுதந்திரத்தின் கொள்கைகள் ஒரு வழக்கமான தன்மையைக் கோருகின்றன

மற்றும் காவல்துறை அதிகாரங்களை திறம்பட சரிபார்த்தல். தக்கவைத்துக்கொள்வதற்கான ஒரு வழி

அத்தகைய அதிகாரங்களைக் கொண்ட அதிகாரிகளை ஆவணப்படுத்துவதன் மூலம் சரிபார்க்கலாம்

அவர்களின் ஒவ்வொரு செயலும். அதன்படி, குறியீட்டின் கீழ்,

காவல்துறையின் நடவடிக்கைகள் போன்றவை எழுதப்பட வேண்டும் மற்றும்

ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக, பிரிவின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டால்

சட்டத்தின் 41(1)(b), கைது குறிப்பு மற்றும் காரணங்களுடன்

பிரிவு 55 இன் கீழ், எழுத்துப்பூர்வமாக இருக்க வேண்டும்.

குறியீடு, ஒரு அதிகாரி கைது செய்ய நியமிக்கப்பட்டால், பின்னர்

உயர் அதிகாரி குற்றத்தை எழுதி பதிவு செய்ய வேண்டும்.

முதலியன, அதற்காக நபர் கைது செய்யப்பட வேண்டும்; பிரிவின் கீழ்

சட்டத்தின் 91, ஒரு எழுத்துப்பூர்வ உத்தரவை நிறைவேற்ற வேண்டும்

பிரிவு 160 இன் கீழ், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரி ஆவணங்களைப் பெற வேண்டும்.

குறியீட்டின்படி, எழுத்துப்பூர்வ அறிவிப்பு வெளியிடப்பட வேண்டும்

சாட்சியாக இருங்கள், இதனால் அவர் தனது பதிவுக்காக அழைக்கப்படலாம்.

அறிக்கை, பறிமுதல் குறிப்பு/பஞ்சநாமா எடுக்கப்பட வேண்டும்.

கைப்பற்றப்பட்ட ஒவ்வொரு பொருளும் போன்றவை.

85) காவல்துறை பல பதிவுகளை பராமரிக்க வேண்டும்.

பிரிவு 172 இன் கீழ் வழங்கப்பட்டுள்ள வழக்கு நாட்குறிப்பு உட்பட

பிரிவு 44 இன் கீழ் வழங்கப்பட்டுள்ளபடி குறியீடு, பொது நாட்குறிப்பு

காவல் சட்டம் போன்றவை, ஒவ்வொன்றையும் ஆவணப்படுத்த உதவுகின்றன

சேகரிக்கப்பட்ட தகவல்கள், பார்வையிட்ட இடங்கள் மற்றும் அனைத்து நடவடிக்கைகளும்

காவல்துறை அதிகாரிகள் தங்கள் செயல்பாடுகளைச் செய்ய முடியும் என்பதற்காக

ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும், பெறப்பட்ட ஒவ்வொரு தகவலும்

அடையாளம் காண முடியாத குற்றத்தைச் செய்வது தொடர்பாகவும்

குறியீட்டின் பிரிவு 155 இன் கீழ் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

86) கட்டாய FIR பதிவு செய்வதற்கான அடிப்படைகள்

குற்றவியல் நீதித்துறையில் வெளிப்படைத்தன்மையை உறுதி செய்வது மட்டுமல்ல

விநியோக முறை மட்டுமல்லாமல் 'நீதித்துறை மேற்பார்வையை' உறுதி செய்வதற்கும்.

பிரிவு 157(1) 'உடனடியாக' என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகிறது. எனவே, ஏதேனும்

பிரிவு 154(1) இன் கீழ் பெறப்பட்ட தகவல் அல்லது வேறுவிதமாக

அறிக்கை வடிவில் முறையாகத் தெரிவிக்கப்பட வேண்டும்.

நீதிபதி. எனவே, ஒரு குற்றவியல் குற்றம்

விசாரணை செய்பவர்களுக்கு மட்டும் தெரியப்படுத்தப்படவில்லை.

நிறுவனம் மட்டுமல்ல, துணை நீதித்துறைக்கும்.

87) சட்டத் தொகுப்பு இரண்டு வகையான FIRகளைப் பற்றி விவாதிக்கிறது.

பிரிவு 154(1) இன் கீழ் கையொப்பமிடப்பட்ட FIR, தகவல் அளிப்பவரால் கையொப்பமிடப்பட்டது.

காவல் நிலையத்தில் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரி. இரண்டாவது வகை

காவல்துறையினரால் பதிவு செய்யப்படும் FIR ஆக இருக்கலாம்.

தகவல் அளிப்பவர் மூலமாகவோ அல்லது வேறு வழியிலோ பெறப்பட்ட தகவல்.

[பிரிவு 157(1)] மேலும் இந்தத் தகவல் கூட முறையாக இருக்க வேண்டும்

பதிவு செய்யப்பட்டு, நகலை மாஜிஸ்திரேட்டுக்கு அனுப்ப வேண்டும்.

உடனடியாக.

88) எஃப்.ஐ.ஆர் பதிவு செய்தல்,

பிரிவின் கீழ் தகவலளிப்பவரால் வழங்கப்பட்ட தகவல்

குறியீட்டின் 154(1) அல்லது பிரிவு 157(1) இன் கீழ்

இந்த விதிக் குறியீடு கட்டாயமானது. FIR பதிவு செய்வதற்கான கடமை

உள்ளார்ந்த நன்மைகள்:

அ) பாதிக்கப்பட்டவருக்கு 'நீதி கிடைப்பதற்கான' முதல் படியாகும்.

ஆ) இது 'சட்டத்தின் ஆட்சியை' நிலைநிறுத்துகிறது, ஏனெனில்

சாதாரண மனிதர் ஒருவரின் ஆணையை முன்வைக்கிறார்

அரசின் அறிவுக்குள் அறியக்கூடிய குற்றம்.

இ) இது விரைவான விசாரணையையும் எளிதாக்குகிறது, சில சமயங்களில்

குற்றத்தைத் தடுப்பது கூட. இரண்டு நிகழ்வுகளிலும், அது

சட்டத்தின் ஆட்சியை மட்டுமே செயல்படுத்துகிறது.

ஈ) இது குற்றவியல் வழக்குகளில் குறைவான கையாளுதலுக்கு வழிவகுக்கிறது மற்றும்

'முன்னதாக' FIR அல்லது வேண்டுமென்றே பதிவு செய்யப்படும் சம்பவங்களைக் குறைக்கிறது

தாமதமான FIR.

89) துலியா காளி vs. தமிழ்நாடு மாநிலம் (1972) 3 இல்

SCC 393, இந்த நீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தது:-

"12... ஒரு குற்றவியல் வழக்கில் முதல் தகவல் அறிக்கை என்பது விசாரணையில் சேர்க்கப்பட்ட வாய்மொழி சாட்சியங்களை உறுதிப்படுத்தும் நோக்கத்திற்காக மிகவும் முக்கியமான மற்றும் மதிப்புமிக்க ஆதாரமாகும். குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் பார்வையில் இருந்து மேற்கண்ட அறிக்கையின் முக்கியத்துவத்தை மிகைப்படுத்தி மதிப்பிட முடியாது. குற்றம் நடந்த சூழ்நிலைகள், உண்மையான குற்றவாளிகளின் பெயர்கள் மற்றும் அவர்கள் வகித்த பங்கு மற்றும் சம்பவ இடத்தில் இருந்த நேரில் கண்ட சாட்சிகளின் பெயர்கள் பற்றிய ஆரம்ப தகவல்களைப் பெறுவதே குற்றம் தொடர்பாக காவல்துறையிடம் உடனடியாக புகாரை தாக்கல் செய்ய வலியுறுத்துவதன் நோக்கமாகும். முதல் தகவல் அறிக்கையை தாக்கல் செய்வதில் ஏற்படும் தாமதம் பெரும்பாலும் அலங்காரத்திற்கு வழிவகுக்கிறது, இது பின்னோக்கி சிந்திக்கப்படுவதன் ஒரு உருவாக்கம். தாமதத்தின் காரணமாக, அறிக்கை தன்னிச்சையான நன்மையை இழக்கிறது, வண்ண பதிப்பு, மிகைப்படுத்தப்பட்ட கணக்கு அல்லது கற்பனை மற்றும் ஆலோசனையின் விளைவாக இட்டுக்கட்டப்பட்ட கதையின் அறிமுகம் போன்ற ஆபத்து ஊர்ந்து செல்கிறது. எனவே, முதல் தகவல் அறிக்கையை தாக்கல் செய்வதில் ஏற்படும் தாமதத்தை திருப்திகரமாக விளக்குவது அவசியம்..."

90) தபன் குமார் சிங் (மேலே) இல் , இது இவ்வாறு நடைபெற்றது

கீழ்:-

"20. முதல் தகவல் அறிக்கை என்பது ஒரு கலைக்களஞ்சியம் அல்ல என்பது நன்கு தீர்மானிக்கப்படுகிறது, இது புகாரளிக்கப்பட்ட குற்றம் தொடர்பான அனைத்து உண்மைகளையும் விவரங்களையும் வெளியிட வேண்டும். ஒரு தகவல் அளிப்பவர் ஒரு குற்றம் நடந்ததைப் பற்றி ஒரு அறிக்கையை தாக்கல் செய்யலாம், இருப்பினும் அவருக்கு பாதிக்கப்பட்டவரின் பெயர் அல்லது அவரைத் தாக்கியவரின் பெயர் தெரியாது. நிகழ்வு எப்படி நடந்தது என்பது கூட அவருக்குத் தெரியாது. முதல் தகவல் அளிப்பவர் ஒரு நேரில் கண்ட சாட்சியாக இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை, இதனால் குற்றத்தின் அனைத்து அம்சங்களையும் மிக விரிவாக வெளிப்படுத்த முடியும். கொடுக்கப்பட்ட தகவல்கள் ஒரு கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தின் குற்றத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும், மேலும் அவ்வாறு பதிவு செய்யப்பட்ட தகவல்கள் ஒரு கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தின் குற்றத்தை காவல்துறை அதிகாரி சந்தேகிக்க ஒரு அடிப்படையை வழங்க வேண்டும் என்பது முக்கியம். இந்த கட்டத்தில், கொடுக்கப்பட்ட தகவலின் அடிப்படையில் காவல்துறை அதிகாரி ஒரு கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தை சந்தேகித்தால் போதும், ஆனால் அவர் ஒரு கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தை நம்பவோ அல்லது திருப்தி அடையவோ கூடாது.

குற்றம் நடந்துள்ளது. பெறப்பட்ட தகவலின் அடிப்படையில், கைது செய்யக்கூடிய குற்றம் நடந்திருக்கலாம் என்று சந்தேகிக்க அவருக்கு காரணங்கள் இருந்தால், அவர் தகவலைப் பதிவுசெய்து விசாரணை நடத்த வேண்டிய கட்டாயம் உள்ளது. இந்த கட்டத்தில், தகவலின் உண்மைத்தன்மை குறித்து அவர் திருப்தி அடைய வேண்டிய அவசியமில்லை. முழுமையான விசாரணைக்குப் பிறகுதான், தகவலின் உண்மைத்தன்மை அல்லது வேறுவிதமாக அவர் அறிக்கை செய்ய முடியும்.

அதேபோல், தகவல் அனைத்து விவரங்களையும் வழங்காவிட்டாலும், விசாரணையின் போது அந்த விவரங்களைக் கண்டுபிடித்து தேவையான அனைத்து ஆதாரங்களையும் சேகரிக்க வேண்டும். கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தை வெளிப்படுத்தும் தகவல், தேவையான அனைத்து ஆதாரங்களையும் சேகரிக்கும் நோக்கில், புலனாய்வு இயந்திரத்தை இயக்குகிறது, அதன் பிறகு சட்டத்தின்படி நடவடிக்கை எடுக்கிறது. உண்மையான சோதனை என்னவென்றால், வழங்கப்பட்ட தகவல் ஒரு குற்றத்தைச் சந்தேகிக்க ஒரு காரணத்தை வழங்குகிறதா என்பதுதான், சம்பந்தப்பட்ட காவல்துறை அதிகாரி குற்றச் சட்டத்தின் பிரிவு 156 இன் கீழ் விசாரிக்க அதிகாரம் பெற்றுள்ளார். அவ்வாறு செய்தால், தகவலைப் பதிவுசெய்து, தானே வழக்கை விசாரிக்கத் தொடங்குவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை அல்லது விசாரணையை நடத்த வேறு எந்த திறமையான அதிகாரியையும் நியமிப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. அறிக்கை உண்மையா, அது நடந்த விதம் குறித்த முழு விவரங்களையும் வெளியிடுகிறதா, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் பெயரிடப்பட்டுள்ளதா, குற்றச்சாட்டுகளை ஆதரிக்க போதுமான ஆதாரங்கள் உள்ளதா போன்ற கேள்விகள் அனைத்தும் அறிக்கை ஒரு அறியக்கூடிய குற்றத்தை வெளிப்படுத்துகிறதா என்ற கேள்வியைக் கருத்தில் கொள்ள முடியாதவை. இந்த விஷயங்கள் தொடர்பான முழு விவரங்களையும் தகவல் அளிக்காவிட்டாலும், விசாரணை அதிகாரி, முடிந்தால், வழக்கை விசாரித்து உண்மையான உண்மைகளைக் கண்டறியும் கடமையிலிருந்து விடுபடவில்லை.

91) மது பாலாவில் (மேலே), இந்த நீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தது:

"6. குறியீட்டின் தொடர்புடைய விதிகளுக்கு முதலில் வரும்போது, பிரிவு 2(d) "புகார்" என்பதை வரையறுக்கிறது, இது ஒரு மாஜிஸ்திரேட்டுக்கு வாய்மொழியாகவோ அல்லது எழுத்து மூலமாகவோ கூறப்படும் எந்தவொரு குற்றச்சாட்டையும் குறிக்கிறது, அவர் குறியீட்டின் கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கும் நோக்கில், தெரிந்தோ தெரியாதோ யாரோ ஒருவர் ஒரு குற்றத்தைச் செய்துள்ளார், ஆனால் அது ஒரு போலீஸ் அறிக்கையை உள்ளடக்குவதில்லை. பிரிவு 2(c) இன் கீழ் "அறியக்கூடிய குற்றம்" என்பது ஒரு குற்றமாகும், மேலும் "அறியக்கூடிய வழக்கு" என்பது ஒரு போலீஸ் அதிகாரி முதல் அட்டவணை (குறியீட்டின்) படி அல்லது தற்போது நடைமுறையில் உள்ள வேறு எந்த சட்டத்தின் கீழும், வாரண்ட் இல்லாமல் கைது செய்யக்கூடிய ஒரு வழக்கைக் குறிக்கிறது. பிரிவு 2(r) இன் கீழ் "காவல்துறை அறிக்கை" என்பது ஒரு அறிக்கையைக் குறிக்கிறது.

ஒரு காவல் அதிகாரியால் குற்றவியல் சட்டத்தின் பிரிவு 173 இன் துணைப்பிரிவு (2) இன் கீழ் ஒரு மாஜிஸ்திரேட்டுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. பிரிவு 154 முதல் 176 வரையிலான குறியீட்டின் XII அத்தியாயம் காவல்துறையினருக்கான தகவல் மற்றும் அவர்களின் விசாரணை அதிகாரங்களுடன் தொடர்புடையது. பிரிவு 154, மற்றவற்றுடன், காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பாளரான அதிகாரி, வாய்மொழியாக அவருக்கு வழங்கப்படும் ஒரு அறியக்கூடிய குற்றச் செயல் தொடர்பான ஒவ்வொரு தகவலையும் எழுத்துப்பூர்வமாகக் குறைக்க வேண்டும் என்றும், எழுத்துப்பூர்வமாக வழங்கப்பட்டால், அத்தகைய ஒவ்வொரு தகவலும் அதை வழங்குபவரால் கையொப்பமிடப்பட வேண்டும் என்றும், அதன் சாராம்சம் மாநில அரசு இதற்காக பரிந்துரைக்கக்கூடிய வடிவத்தில் அத்தகைய அதிகாரியால் வைக்கப்படும் ஒரு புத்தகத்தில் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்றும் வழங்குகிறது.

இந்த மேல்முறையீடுகளில் நாங்கள் முதன்மையாக அக்கறை கொண்டுள்ள குறியீட்டின் பிரிவு 156 பின்வருமாறு கூறுகிறது:....

9. இதுபோன்ற வழக்குகளைப் பதிவு செய்யும் முறை மற்றும் முறை, 1861 ஆம் ஆண்டு இந்திய காவல் சட்டத்தின் கீழ் பல்வேறு மாநில அரசுகளால் உருவாக்கப்பட்ட விதிகளில் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. தற்போதைய வழக்கைப் போலவே, 1934 ஆம் ஆண்டு பஞ்சாப் காவல் விதிகள் (பஞ்சாப், ஹரியானா, இமாச்சலப் பிரதேசம் மற்றும் டெல்லிக்கு பொருந்தும்) இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்டதைப் போலவே, அந்த விதிகளின் தொடர்புடைய விதிகளை இப்போது நாம் பார்க்கலாம். இந்த விதிகளின் XXIV ஆம் அத்தியாயம், ஒரு காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பில் உள்ள அதிகாரி குற்றம் பற்றிய தகவலைப் பெறும்போது பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறையை வகுக்கிறது. அத்தியாயத்தில் தோன்றும் விதி 24.1 ஆம் அத்தியாயத்தின் கீழ், குறியீட்டின் பிரிவு 154 இன் கீழ் உள்ள ஒவ்வொரு தகவலும் முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவேட்டிலும், அதன் உள்ளடக்கத்தை தினசரி நாட்குறிப்பிலும் உள்ளிட வேண்டும். விதி 24.5, முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவேடு படிவம் 24.5(1) இல் 200 பக்கங்களைக் கொண்ட அச்சிடப்பட்ட புத்தகமாக இருக்க வேண்டும் என்றும், புதியது தொடங்குவதற்கு முன்பு முழுமையாக நிரப்பப்பட வேண்டும் என்றும் கூறுகிறது. மேலும், வழக்குகள் ஒவ்வொரு காலண்டர் ஆண்டிற்கும் ஒவ்வொரு காவல் நிலையத்திலும் வருடாந்திர வரிசை எண்ணைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று இது கோருகிறது. இந்த விதிகளின் பிற தேவைகள், விவாதிக்கப்படும் விஷயத்திற்கு எந்த சம்பந்தமும் இல்லாததால், அவற்றை விரிவாகக் கூற வேண்டியதில்லை.

10. மேற்கூறிய விவாதத்திலிருந்து, ஒரு "புகார்" மீது ஒரு நீதிபதி விசாரணையை இயக்கும் போதெல்லாம், காவல்துறை அந்த புகாரின் மீது ஒரு விசாரணை வழக்கை FIR போலவே பதிவு செய்து, மேற்கண்ட விதிகளின் தேவைகளுக்கு இணங்க வேண்டும் என்பது தெளிவாகிறது. எனவே, காவல்துறையிடம் "வழக்கைப் பதிவு செய்ய" ஒரு நீதிபதியின் உத்தரவு எவ்வாறு சட்டப்பூர்வமாக நிலைத்திருக்க முடியாதது என்பது பற்றிய நமது புரிதலை இது மீறுகிறது. உண்மையில், ஒரு நீதிபதி ஒரு வழக்கைப் பதிவு செய்ய உத்தரவிடவில்லை என்றாலும், சட்டத்தின் பிரிவு 156(1) இன் விதிகள் மற்றும் இந்திய காவல் சட்டம், 1861 இன் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட விதிகளைக் கருத்தில் கொண்டு, காவல்துறை ஒரு விசாரணை நடத்த அதிகாரம் அளிக்கிறது.

அதேதான். எனவே, குற்றவியல் சட்டத்தின் விதிகள், காவல் நிலையத்தில் வழக்குப் பதிவு செய்து, பின்னர் அதை விசாரிக்க காவல்துறையினரை உத்தரவிட ஒரு நீதிபதிக்கு எந்த வகையிலும் தடையாக இல்லை. எங்கள் கருத்துப்படி, குற்றவியல் சட்டத்தின் பிரிவு 156(3) இன் கீழ் விசாரணைக்கான உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படும்போது, "புகாரைப் முதல் தகவல் அறிக்கையாகக் கருதி, காவல் நிலையத்தில் வழக்குப் பதிவு செய்து, அதை விசாரிக்க வேண்டும்" என்பது காவல்துறைக்கு சரியான வழிகாட்டுதலாக இருக்கும்.

92) பொருள்கள் மற்றும் காரணங்களின் அறிக்கையின்படி,

ஏழைகளின் நலன்களைப் பாதுகாப்பது என்பது தெளிவாக ஒன்று

குறியீட்டின் முக்கிய நோக்கங்கள். பதிவு செய்தல்

கைது செய்யக்கூடிய குற்றம் தொடர்பான தகவல்

கட்டாயம் சமூகத்திற்கு, குறிப்பாக ஏழைகளுக்கு உதவும்

நாட்டின் கிராமப்புற மற்றும் தொலைதூரப் பகுதிகள்.

93) குற்றவியல் நீதி சீர்திருத்தக் குழு

டாக்டர் நீதிபதி வி.எஸ். மாலிமத் தலைமையிலான அமைப்பும் கவனித்தது

பதிவு செய்யாததால் பலர் எதிர்கொள்ளும் அவலநிலை

எஃப்.ஐ.ஆர்.கள் பதிவு செய்யப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று பரிந்துரைக்கப்பட்டது.

பதிவு செய்ய மறுக்கும் காவல்துறை அதிகாரிகளுக்கு எதிராக

தகவல். குழு கவனித்தது:-

"7.19.1 குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 154 இன் படி, ஒரு காவல் நிலையத்தின் பொறுப்பாளர், ஒரு புலனாய்வுக் குற்றச் செயல் தொடர்பான ஒவ்வொரு தகவலையும் வாய்மொழியாகவோ அல்லது எழுத்துப்பூர்வமாகவோ பதிவு செய்ய வேண்டும். வழக்குகளைப் பதிவு செய்யாதது காவல்துறையினருக்கு எதிரான ஒரு கடுமையான புகாராகும். தேசிய காவல் ஆணையம் தனது 4வது அறிக்கையில், காவல் நிலையங்களில் குறிப்பிட்ட புகார்கள் பதிவு செய்யப்படும்போது விசாரணையை மேற்கொள்வதற்காக காவல்துறையினர் வழக்குகளைப் பதிவு செய்வதைத் தவிர்க்கிறார்கள்" என்று புலம்பியுள்ளது. இது இந்திய பொது நிறுவனம் நடத்திய ஆய்வைக் குறிப்பிடுகிறது.

"இந்தியாவில் காவல்துறையின் பிம்பம்" தொடர்பான புது தில்லி கருத்து, பதிலளித்தவர்களில் 50% க்கும் அதிகமானோர் காவல் நிலையங்களில் புகார்களைப் பதிவு செய்யாதது ஒரு பொதுவான நடைமுறையாகக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

7.19.2 அனைத்து புகார்களும் உடனடியாகப் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும் என்றும், தவறினால் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் குழு பரிந்துரைக்கிறது. இது அரசியல் நிர்வாகிகள் மற்றும் மூத்த அதிகாரிகளின் மனநிலையில் மாற்றத்தை அவசியமாக்கும்.

7.19.4 பதிவு தொடர்பாக மேலும் இரண்டு அம்சங்கள் உள்ளன. முதலாவது, பொருத்தமான சட்டப் பிரிவுகளைப் பயன்படுத்தாமல் காவல்துறையினரால் குற்றங்களைக் குறைப்பதாகும். இந்தப் போக்கை நாங்கள் ஏற்கவில்லை. சம்பந்தப்பட்ட குற்றங்களின் தீவிரத்தை பொருட்படுத்தாமல் ஒவ்வொரு வழக்கிலும் பொருத்தமான சட்டப் பிரிவுகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

இரண்டாவது பிரச்சினை எழுத்துப்பூர்வ புகார்களைப் பதிவு செய்வது தொடர்பானது. வாய்மொழி புகார்களை வழங்க வரும் தகவல் அளிப்பவர்களை எழுத்துப்பூர்வ புகார்களைக் கொண்டுவருமாறு காவல் நிலைய அதிகாரிகள் அறிவுறுத்தும் போக்கு அதிகரித்து வருகிறது. இது தவறு. பதிவு தாமதமாகி, விசாரணையைத் தொடங்குவதிலும் குற்றவாளிகளைப் பிடிப்பதிலும் மதிப்புமிக்க நேரத்தை இழக்கச் செய்கிறது. மேலும், புகார்தாரர் தனது நண்பர்கள், உறவினர்கள் மற்றும் சில சமயங்களில் வழக்கறிஞர்களைக் கூட கலந்தாலோசிக்க வாய்ப்பு கிடைக்கிறது, மேலும் பெரும்பாலும் குற்றத்தை மிகைப்படுத்தி அப்பாவி நபர்களை சிக்க வைக்க முனைகிறார். இது இறுதியில் விசாரணையில் பாதகமான விளைவை ஏற்படுத்துகிறது.

வாய்மொழியாக வழங்கப்பட்டால், எந்த நேர இழப்பும் இல்லாமல், SH ஆல் எழுத்துப்பூர்வமாக தகவல் குறைக்கப்பட வேண்டும், இதனால் குற்றச்சாட்டின் முதல் பதிப்பு பதிவு செய்யப்படும்.

7.20.11 விசாரணைக்கு உட்படுத்தக்கூடிய வழக்குகளில் கூட, பெரும்பாலும் காவல்துறை அதிகாரிகள் புகாரை ஏற்காமல், புகார்தாரரை விசாரணைக்கு உட்படுத்தக்கூடிய குற்றம் இல்லை என்று கூறி அனுப்பிவிடுவது குழுவின் கவனத்திற்கு வந்துள்ளது. சில சமயங்களில், அரசியல் அல்லது பிற அழுத்தங்கள் அல்லது ஊழல் காரணமாக, வழக்கு விசாரணைக்கு உட்படுத்தக்கூடியதாக இல்லாவிட்டாலும், விசாரணைக்கு உட்படுத்தக்கூடிய வகைக்குள் கொண்டு வர காவல்துறை உண்மைகளைத் திரிக்கிறது. காவல்துறை அதிகாரி தனக்கு வரும் ஒவ்வொரு புகாரையும் பதிவு செய்வதை கட்டாயமாக்குவதன் மூலம் இந்த அச்சுறுத்தலை நிறுத்த முடியும். காவல்துறை அதிகாரி அதிகாரத்தை தவறாகப் பயன்படுத்துவதைத் தடுக்க, இந்தக் கடமையை மீறுவது சட்டத்தில் தண்டனைக்குரிய குற்றமாக மாற வேண்டும்.

94) அதாவது பதிவு செய்யப்படாத FIR களின் எண்ணிக்கை

உண்மையில் FIRகளின் எண்ணிக்கைக்கு தோராயமாக சமம்.

பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. NCRB புள்ளிவிவரங்களைக் கருத்தில் கொண்டு,

சுமார் 60 லட்சம் கைது செய்யக்கூடிய குற்றங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

2012 ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவில் குற்றங்கள் பெருமளவில் குறையக்கூடும்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் சுமார் 60 லட்சம் வரம்பில் இருக்கும். எனவே, அது

இவ்வளவு பெரிய எண்ணிக்கையிலான எஃப்.ஐ.ஆர்.கள் பதிவு செய்யப்படவில்லை என்பதைக் காண்கிறோம்.

ஒவ்வொரு ஆண்டும், இது உரிமைகளை தெளிவாக மீறுவதாகும்

இவ்வளவு பெரிய எண்ணிக்கையிலான குற்றங்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள்.

95) குற்றங்களை மறைப்பது சட்டத்தின் ஆட்சியை நீர்த்துப்போகச் செய்கிறது

குறுகிய காலம்; மேலும் இது மிகவும் எதிர்மறையான தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது

மக்கள் சட்டத்தை மீறுவதை நிறுத்தியதிலிருந்து நீண்ட காலத்திற்கு சட்டத்தின் ஆட்சி

சட்டத்தின் ஆட்சிக்கு மரியாதை. எனவே, அத்தகைய ஒரு

அதிக எண்ணிக்கையிலான எஃப்.ஐ.ஆர்.கள் ஒரு திட்டவட்டமான சட்டவிரோதத்திற்கு வழிவகுக்கிறது.

சமூகம்.

96) எனவே, பிரிவு 154 ஐ வேறு எந்த வடிவத்திலும் படிக்கவும்

குறியீட்டின் திட்டத்திற்கு தீங்கு விளைவிப்பது மட்டுமல்லாமல்

ஆனால் ஒட்டுமொத்த சமூகத்திற்கும். இதனால் இது காணப்படுகிறது

பல்வேறு முடிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகளில் நீதிமன்றம் பலமுறை தீர்ப்பளித்துள்ளது,

தகவல் வழங்கப்பட்டால் எஃப்.ஐ.ஆர் பதிவு செய்வது கட்டாயமாகும்

சட்டத்தின் பிரிவு 154 இன் கீழ் காவல்துறை வெளிப்படுத்துகிறது

கைது செய்யக்கூடிய குற்றம்.

இந்த விதி தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுவதற்கான வாய்ப்பு உள்ளதா?

97) மற்றொரு, ஊக்கமளிக்கும் வாதம், ஆதரவாக எழுப்பப்பட்டது

முதற்கட்ட விசாரணை என்பது FIR பதிவு கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது.

தன்னிச்சையான கைதுக்கு வழிவகுக்கும், இது நேரடியாக இருக்கும்
அரசியலமைப்பின் 21வது பிரிவை மீறுதல்.

98) முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்வது கட்டாயம் என்றாலும், கைது செய்வது

FIR பதிவு செய்யப்பட்ட உடனேயே குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் இல்லை.

கட்டாயம். உண்மையில், FIR பதிவு செய்து கைது செய்ய வேண்டும்

குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர் என்பவர்கள் முற்றிலும் மாறுபட்ட இரண்டு கருத்துக்கள்.

சட்டம், மற்றும் பல பாதுகாப்புகள் உள்ளன

கைதுக்கு எதிராக. மேலும், குறிப்பிடுவதும் பொருத்தமானது.

குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபருக்கு விண்ணப்பிக்க உரிமை உண்டு.

பிரிவு 438 இன் விதிகளின் கீழ் "முன்கூட்டியே ஜாமீன்"

அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நிபந்தனைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டால் குறியீடு.

இதனால், பொருத்தமான சந்தர்ப்பங்களில், அவர் கைது செய்யப்படுவதைத் தவிர்க்கலாம்

நீதிமன்றத்திடமிருந்து ஒரு உத்தரவைப் பெறுவதன் மூலம் அந்த விதியை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

99) ஜோகிந்தர் குமார் எதிர் என்பதை கவனத்தில் கொள்வதும் பொருத்தமானது.

உ.பி. & பிற மாநிலங்கள். (1994) 4 SCC 260, இந்த நீதிமன்றம்

காவல்துறையினரால் வழக்கமான முறையில் கைது செய்ய முடியாது என்று கூறியது.

சில முக்கியமான அவதானிப்புகள் பின்வருமாறு மீண்டும் உருவாக்கப்படுகின்றன.

கீழ்:-

"20... ஒரு நபருக்கு எதிராக குற்றம் செய்ததாக வெறும் குற்றச்சாட்டின் பேரில் வழக்கமான முறையில் கைது செய்ய முடியாது. ஒரு குடிமகனின் அரசியலமைப்பு உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காகவும், ஒருவேளை அவரது சொந்த நலனுக்காகவும், ஒரு புகாரின் உண்மைத்தன்மை மற்றும் நேர்மை குறித்து சில விசாரணைகளுக்குப் பிறகு நியாயமான திருப்தி அடையாமல், அந்த நபரின் உடந்தை மற்றும் கைது செய்ய வேண்டிய அவசியம் குறித்து நியாயமான நம்பிக்கை இல்லாமல் எந்த கைதும் செய்யப்படக்கூடாது என்பது ஒரு காவல்துறை அதிகாரிக்கு விவேகமானதாக இருக்கும். ஒரு நபரின் சுதந்திரத்தை மறுப்பது ஒரு தீவிரமான விஷயம். காவல் ஆணையத்தின் பரிந்துரைகள் தனிப்பட்ட சுதந்திரம் மற்றும் சுதந்திரத்திற்கான அடிப்படை உரிமையின் அரசியலமைப்பு இணக்கங்களை மட்டுமே பிரதிபலிக்கின்றன. ஒரு குற்றத்தில் உடந்தையாக இருந்ததாக சந்தேகித்தால் மட்டுமே ஒருவர் கைது செய்யப்படக்கூடாது.

கைது நடவடிக்கையை மேற்கொண்ட அதிகாரியின் கருத்தில், அத்தகைய கைது அவசியமானது மற்றும் நியாயமானது என்று சில நியாயமான நியாயங்கள் இருக்க வேண்டும். கொடூரமான குற்றங்களைத் தவிர, ஒரு போலீஸ் அதிகாரி ஒரு நபருக்கு ஸ்டேஷன் ஹவுஸில் ஆஜராகவும், அனுமதியின்றி ஸ்டேஷனை விட்டு வெளியேறக்கூடாது என்றும் நோட்டீஸ் அனுப்பினால் கைது தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

100) சட்டத்தின் பிரிவு 154 இன் கீழ் எஃப்.ஐ.ஆர் பதிவு செய்தல்

மற்றும் பிரிவு 41 இன் கீழ் குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபரைக் கைது செய்தல் இரண்டு

முற்றிலும் மாறுபட்ட விஷயங்கள். அது சரியல்ல.

FIR பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பதால், குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபர்

உடனடியாக கைது செய்யப்பட்டார். அது கற்பனை பயம் தான்

"எஃப்.ஐ.ஆர் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதால், அது தேவைப்படும்

குற்றம் சாட்டப்பட்டவரை கைது செய்து, அதன் மூலம் அவரது உரிமையை இழக்கச் செய்தல்

நற்பெயர்" மற்றும் அதை இந்த நீதிமன்றம் அனுமதிக்கக்கூடாது

தவிர்க்க எஃப்.ஐ.ஆர் பதிவு செய்வது கட்டாயமில்லை என்று கூறுங்கள்.

சிலருக்கு இதுபோன்ற சிரமம். தீர்வு இதில் உள்ளது

கிடைக்கக்கூடிய பாதுகாப்புகளை கண்டிப்பாக செயல்படுத்துதல்

காவல்துறையினரால் செய்யப்பட்ட தன்னிச்சையான கைதுகள் மற்றும் அனுமதிக்காமல்

கட்டாயமாக FIR பதிவு செய்வதைத் தவிர்க்க காவல்துறையினர்

தகவல் என்பது ஒரு கைது செய்யத்தக்க குற்றத்தைச் செய்ததை வெளிப்படுத்துகிறது.

101) பிரிவு 151 என்பதிலிருந்தும் இதைக் காணலாம்

இந்தச் சட்டத்தின்படி, ஒரு காவல்துறை அதிகாரி ஒரு நபரைக் கைது செய்ய அனுமதிக்கப்படுகிறது,

கைது செய்யக்கூடிய குற்றம் செய்வதற்கு முன்,

அந்தக் குற்றத்தைத் தடுக்க முடியாவிட்டால்,

இல்லையெனில் தடுக்கப்படும். இத்தகைய தடுப்பு கைதுகள் செல்லுபடியாகும்.

24 மணி நேரத்திற்கு. இருப்பினும், மகாராஷ்டிரா மாநில திருத்தம்

பிரிவு 151 அந்த மாநிலத்தில் ஒரு நபரை காவலில் வைக்க அனுமதிக்கிறது

30 நாட்கள் வரை கூட (வரிசைப்படி

நீதித்துறை மாஜிஸ்திரேட்) ஒரு கைது செய்யக்கூடிய குற்றம் செய்யப்படுவதற்கு முன்பே

அத்தகைய நடவடிக்கைகளைத் தடுப்பதற்காக உறுதியளிக்கப்பட்டது

குற்றம். இவ்வாறு, ஒரு நபரைக் கைது செய்து பதிவு செய்தல்

FIR நேரடியாகவும்/அல்லது மீளமுடியாத வகையிலும் இணைக்கப்படவில்லை, மேலும் அவை

முற்றிலும் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் முற்றிலும் கீழ் செயல்படுகின்றன

வெவ்வேறு அளவுருக்கள். மறுபுறம், ஒரு போலீஸ் அதிகாரி என்றால்

கைது செய்யும் அதிகாரத்தை தவறாகப் பயன்படுத்தினால், அவர் மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டு தண்டிக்கப்படலாம்.

பிரிவு 166 இன் கீழ்.

102) தவிர, சட்டத் தொகுப்பு காவல்துறைக்கு மூட அதிகாரம் அளிக்கிறது

விசாரணைக்கு முன்னும் பின்னும் ஒரு விஷயம். ஒரு போலீஸ்

விசாரணைக்கு முன்னர் அதிகாரி ஒரு FIR ஐ முன்கூட்டியே முடித்து வைக்க முடியும்

குறியீட்டின் பிரிவு 157, அவருக்கு இருப்பதாகத் தோன்றினால்

அதை விசாரிக்க போதுமான காரணம் இல்லை. பிரிவு

ஒரு போலீஸ் அதிகாரி விசாரணையைத் தொடங்கலாம் என்று அதுவே கூறுகிறது.

ஒருவரின் ஆணையத்தை சந்தேகிக்க அவருக்கு ஒரு காரணம் இருக்கும்போது

குற்றம்'. எனவே, ஒரு

சட்டத்தின் பிரிவு 157 இன் கீழ் விசாரணை அதிகமாக உள்ளது

குறியீட்டின் பிரிவு 154 இன் கீழ் உள்ள தேவையை விட.

ஒரு குறிப்பிட்ட வழக்கில், காவல்துறை அதிகாரியும் விசாரிக்கலாம்

பிரிவு 173 இன் கீழ் வழக்குத் தொடுத்து இறுதி அறிக்கையை தாக்கல் செய்யுங்கள்.

இந்த விஷயத்தை முடிக்கக் கோரும் சட்டம். எனவே, காவல்துறை

ஒவ்வொரு FIR-லும் விசாரணையைத் தொடங்க வேண்டிய அவசியமில்லை, அதாவது

தொடர்பான தகவல்களைப் பெறும்போது கட்டாயமாகப் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்

கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தைச் செய்ய.

103) அதேபோல், காவல்துறைக்கு ஒரு கடையை மூட அதிகாரம் அளித்தல்.

விசாரணையில், குறியீட்டின் பிரிவு 157 மேலும் செயல்படுகிறது a

காவல்துறையினர் அதை வழங்குகிறார்களா என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்

கைது செய்யக்கூடிய குற்றங்களை விசாரிக்கும் செயல்பாடு. இது

சட்ட ஆணையத்தின் 41வது அறிக்கையில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது

1898 ஆம் ஆண்டு குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் குறித்த இந்தியாவின் கருத்து பின்வருமாறு:

"14.1..... குற்றம் தீவிரமானதாகத் தெரியவில்லை என்றால்

மேலும், விசாரணையைத் தொடங்க போதுமான காரணம் இல்லை என்று காவல் நிலைய அதிகாரி நினைத்தால், அவர் விசாரிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை, ஆனால், இங்கேயும், அவர் காவல்துறையினரை விசாரிக்க உத்தரவிடக்கூடிய ஒரு அறிக்கையை மாஜிஸ்திரேட்டுக்கு அனுப்ப வேண்டும், அல்லது மாஜிஸ்திரேட் பொருத்தமாக நினைத்தால், தானே விசாரணை நடத்த முடியும்.

"14.2. மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, திட்டத்தின் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் என்னவென்றால், காவல்துறை விசாரணையின் அனைத்து நிலைகளிலும் ஒரு மாஜிஸ்திரேட் படத்தில் வைக்கப்படுகிறார், ஆனால் உண்மையான விசாரணையில் தலையிடவோ அல்லது அந்த விசாரணை எவ்வாறு நடத்தப்பட வேண்டும் என்பதை காவல்துறைக்கு வழிநடத்தவோ அவருக்கு அதிகாரம் இல்லை."

எனவே, குறியீட்டின் திட்டம் அதை மட்டும் உறுதி செய்யவில்லை
காவல்துறையினரின் நேரத்தை பொய்யான மற்றும்
அற்பமான தகவல்கள் ஆனால் காவல்துறை செய்யக்கூடாதவை
விசாரணை செய்யும் தங்கள் கடமையைச் செய்வதை வேண்டுமென்றே தவிர்ப்பது
அறியக்கூடிய குற்றங்கள். இதன் விளைவாக,
கட்டாய FIR பதிவு விதியை தவறாகப் பயன்படுத்துவது
ஆதாரமற்றது மற்றும் ஊக இயல்புடையது.

104) இது மூத்த வழக்கறிஞர் திரு. நஃபாடேவின் நிலைப்பாடு.

மகாராஷ்டிரா மாநிலத்திற்கு, ஒரு அப்பாவி நபர்
பொய்யாக சிக்க வைக்கப்படுகிறார், அவர் இழப்பால் பாதிக்கப்படுவது மட்டுமல்லாமல்
நற்பெயர் ஆனால் மன அழுத்தம் மற்றும் அவரது தனிப்பட்ட காரணங்களால் கூட
சுதந்திரம் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. அவர் மேனகாவை நம்பியிருந்தார் .
காந்தி (மேலே), இது சட்டம் என்ற கருத்தைக் கொண்டிருந்தது
ஒரு நபரின் தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தைப் பறிப்பது எதுவாக இருக்க வேண்டும்

பொருள் சார்ந்த நிலைப்பாட்டில் இருந்து இரண்டும் நியாயமானவை

அத்துடன் நடைமுறை அம்சமும் இப்போது நம்மில் உறுதியாக நிறுவப்பட்டுள்ளது

அரசியலமைப்புச் சட்டம். எனவே, அவர் ஒரு புதிய பார்வைக்கு மன்றாடினார்.

பிரிவு 154 ஐ விளக்கும் குறியீட்டின் பிரிவு 154 இல்

பிரிவு 21 இன் கட்டளைக்கு இணங்க குறியீட்டின்.

105) ஒரு நுட்பமான சமநிலை இருக்க வேண்டும் என்பது உண்மைதான்

சமூகத்தின் நலனுக்கும்

ஒரு தனிநபரின் சுதந்திரத்தைப் பாதுகாத்தல். ஏற்கனவே

மேலே விவாதிக்கப்பட்டபடி, ஏற்கனவே போதுமான பாதுகாப்புகள் உள்ளன.

ஒருவரின் சுதந்திரத்தை முறையாகப் பாதுகாக்கும் குறியீட்டில் வழங்கப்பட்டுள்ள

தவறான FIR பதிவு செய்யப்பட்டால் தனிநபர். அதே நேரத்தில்

அந்த நேரத்தில், பிரிவு 154 ஆர்வத்தை மனதில் கொண்டு வரைவு செய்யப்பட்டது

பாதிக்கப்பட்டவர் மற்றும் சமூகத்தின். எனவே, நாங்கள்

FIR-களை கட்டாயமாகப் பதிவு செய்வது கட்டாயம் என்ற தெளிவான கருத்து

குறியீட்டின் பிரிவு 154 மீறலாக இருக்காது

பல்வேறு தரப்பினரால் கூறப்படும் அரசியலமைப்பின் பிரிவு 21

ஆலோசனை.

விதிவிலக்குகள்:

106) இருப்பினும், நாங்கள், சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, அந்தப் பிரிவை வைத்திருக்கிறோம்

குறியீட்டின் 154 கட்டாயப் பதிவை முன்வைக்கிறது

அனைத்து கைது செய்யக்கூடிய குற்றங்களுக்கும் FIRகள் பதிவு செய்யப்பட்டாலும்,

ஆரம்ப விசாரணை தேவைப்படக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள்

குற்றங்களின் தோற்றம் மற்றும் புதுமையில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தின் காரணமாக

காலப்போக்கில். அத்தகைய ஒரு உதாரணம்

மருத்துவ அலட்சியம் தொடர்பான குற்றச்சாட்டுகள்

மருத்துவர்கள். ஒரு மருத்துவர் மீது வழக்குத் தொடுப்பது நியாயமற்றதாகவும் சமத்துவமற்றதாகவும் இருக்கும்.

குற்றச்சாட்டுகளின் அடிப்படையில் மட்டுமே மருத்துவ நிபுணர்

புகார்.

107) மருத்துவ அலட்சியம் வழக்குகளின் சூழலில், ஜேக்கப்பில்

மேத்யூ (மேலே), இந்த நீதிமன்றத்தால் பின்வருமாறு தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது:

"51. அவசரம் அல்லது அலட்சியம் ஒரு முக்கிய அங்கமாக இருக்கும் ஒரு குற்றத்திற்காக மருத்துவர்கள் மீது ஒருபோதும் வழக்குத் தொடர முடியாது என்று நாங்கள் கூறுவதைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. சமூகத்தின் நலனுக்காக கவனிப்பு மற்றும் எச்சரிக்கையின் அவசியத்தை வலியுறுத்துவதே நாங்கள் செய்கிறோம்; ஏனெனில், மருத்துவத் தொழில் மனிதர்களுக்கு வழங்கும் சேவை அநேகமாக எல்லாவற்றிலும் உன்னதமானது, எனவே மருத்துவர்களை அற்பமான அல்லது நியாயமற்ற வழக்குகளில் இருந்து பாதுகாக்க வேண்டிய அவசியம் உள்ளது.

பல புகார்தாரர்கள், மருத்துவ நிபுணரை அழுத்தம் கொடுத்து தேவையற்ற அல்லது நியாயமற்ற இழப்பீடு பெறுவதற்கு குற்றவியல் நடைமுறையை நாட விரும்புகிறார்கள். இத்தகைய தீங்கிழைக்கும் நடவடிக்கைகள் குறித்து எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும்.

52. சில வழிகாட்டுதல்களை உள்ளடக்கிய சட்டரீதியான விதிகள் அல்லது நிர்வாக அறிவுறுத்தல்கள் இந்திய அரசு மற்றும்/அல்லது மாநில அரசுகளால் இந்திய மருத்துவ கவுன்சிலுடன் கலந்தாலோசித்து உருவாக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட வேண்டும். அது செய்யப்படாவிட்டால், குற்றவியல் அவசரம் அல்லது குற்றவியல் அலட்சியம் ஒரு அங்கமாக இருக்கும் குற்றங்களுக்காக மருத்துவர்கள் மீது வழக்குத் தொடர வேண்டிய எதிர்காலத்திற்கான சில வழிகாட்டுதல்களை வகுக்க நாங்கள் முன்மொழிகிறோம். புகார்தாரர் நீதிமன்றத்தில் முதன்மையான ஆதாரத்தை நம்பகமான கருத்து வடிவில் சமர்ப்பித்திருக்காவிட்டால், ஒரு தனிப்பட்ட புகாரை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

குற்றம் சாட்டப்பட்ட மருத்துவரின் கவனக்குறைவு அல்லது அலட்சியம் தொடர்பான குற்றச்சாட்டை ஆதரிக்க மற்றொரு திறமையான மருத்துவர். விசாரணை அதிகாரி, கவனக்குறைவு அல்லது அலட்சியச் செயல் அல்லது தவறியதாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்ட மருத்துவருக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முன், அரசுப் பணியில் உள்ள ஒரு மருத்துவரிடமிருந்து சுயாதீனமான மற்றும் திறமையான மருத்துவக் கருத்தைப் பெற வேண்டும், அவர் அந்த மருத்துவப் பிரிவில் தகுதி பெற்றவர், விசாரணையில் சேகரிக்கப்பட்ட உண்மைகளுக்கு Bolam9 சோதனையைப் பயன்படுத்தி பாரபட்சமற்ற மற்றும் பாரபட்சமற்ற கருத்தை வழங்குவார் என்று பொதுவாக எதிர்பார்க்கலாம். கவனக்குறைவு அல்லது அலட்சியம் என்று குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஒரு மருத்துவரை வழக்கமான முறையில் கைது செய்யக்கூடாது (அவர் மீது ஒரு குற்றச்சாட்டு சுமத்தப்பட்டுள்ளதால்). விசாரணையை மேற்கொள்வதற்கு அல்லது ஆதாரங்களைச் சேகரிப்பதற்காக அவரது கைது அவசியமானால் அல்லது விசாரணை அதிகாரி திருப்தி அடைந்தால், மருத்துவர் கைது செய்யப்படாவிட்டால், வழக்குத் தொடரத் தயாராக இருக்க மாட்டார் என்று திருப்தி அடையாவிட்டால், கைது நிறுத்தப்படலாம்.

108) ஊழல் தொடர்பான குற்றங்களின் சூழலில், இது

மேல் உள்ள பி. சிராஜுதீன் நீதிமன்றம் ஒரு தேவையை வெளிப்படுத்தியது

பொதுமக்களுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முன் ஆரம்ப விசாரணை

வேலைக்காரர்கள்.

109) இதேபோல், தபன் குமார் சிங்கில் (மேலே), இது

நீதிமன்றம் இதற்கு முன் ஒரு ஆரம்ப விசாரணையை உறுதி செய்துள்ளது

அந்த நேரத்தில் அந்த அடிப்படையில் மட்டுமே FIR பதிவு செய்தல்

முதல் தகவல் பெறப்பட்டதும், அது ஒரு தகவலை வெளியிட்டது.

கைது செய்யக்கூடிய குற்றம்.

110) எனவே, பல்வேறு எதிர் கூற்றுக்களின் பார்வையில்

பதிவு செய்தல் அல்லது பதிவு செய்யாதது தொடர்பாக, என்ன

காவல்துறைக்கு வழங்கப்பட்ட தகவல்கள் மட்டுமே அவசியம்.

கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

அத்தகைய சூழ்நிலையில், FIR பதிவு செய்வது கட்டாயமாகும்.

இருப்பினும், எந்தவொரு கைது செய்யக்கூடிய குற்றமும் செய்யப்படாவிட்டால்

தகவல் கொடுக்கப்பட்டால், FIR பதிவு செய்ய வேண்டியதில்லை.

உடனடியாக, ஒருவேளை காவல்துறையினர் ஒருவித நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

வரையறுக்கப்பட்ட நோக்கத்திற்காக ஆரம்ப சரிபார்ப்பு அல்லது விசாரணை

ஒரு கைது செய்யக்கூடிய குற்றம் உள்ளதா என்பதை உறுதி செய்தல்

உறுதியளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், தகவல் தெளிவாகக் கொடுக்கப்பட்டால்

ஒரு குற்றத்தை அடையாளம் காணக்கூடியதாகக் குறிப்பிடுகிறது, அங்கு

வேறு வழியில்லை, உடனடியாக ஒரு எஃப்.ஐ.ஆர் பதிவு செய்வதைத் தவிர. மற்றவை

பதிவு செய்யும் கட்டத்தில் பரிசீலனைகள் பொருந்தாது.

தகவல் தவறாக வழங்கப்பட்டதா என்பது போன்ற FIR இன்,

தகவல் உண்மையானதா, இல்லையா

தகவல் நம்பகமானது போன்றவை. இவைதான் பிரச்சினைகள்

FIR விசாரணையின் போது சரிபார்க்கப்பட வேண்டும்.

FIR பதிவு செய்யும் நிலை, பார்க்க வேண்டியது வெறும்

வெளிப்படையாகக் கொடுக்கப்பட்ட தகவல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றனவா?

விசாரணைக்குப் பிறகு,

கொடுக்கப்பட்ட தகவல் தவறானது எனக் கண்டறியப்பட்டால், எப்போதும் இருக்கும்

தவறான புகாரைப் பதிவு செய்ததற்காக புகார்தாரரைத் தண்டிக்க ஒரு விருப்பம்

முடிவு/வழிமுறைகள்:

111) மேற்கூறிய விவாதத்தின் அடிப்படையில், நாங்கள் இவ்வாறு கருதுகிறோம்:

(i) பிரிவு 154 இன் கீழ் FIR பதிவு செய்வது கட்டாயமாகும்.

தகவல் வெளிப்படுத்தினால், குறியீட்டின்

கைது செய்யக்கூடிய குற்றம் மற்றும் இல்லை

அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் ஆரம்ப விசாரணை அனுமதிக்கப்படுகிறது

நிலைமை.

(iii) (ஆ)

பெறப்பட்ட தகவல் வெளிப்படுத்தவில்லை என்றால் ஒரு

கைது செய்யக்கூடிய குற்றம் ஆனால் அதன் அவசியத்தைக் குறிக்கிறது

ஒரு விசாரணை, ஒரு ஆரம்ப விசாரணை நடத்தப்படலாம்

கைது செய்யக்கூடிய குற்றமாக என்பதை உறுதிப்படுத்த மட்டுமே

வெளிப்படுத்தப்பட்டதா இல்லையா.

00000000

விசாரணையில் ஒருவரின் கமிஷன் வெளிப்படுத்தப்பட்டால்

கைது செய்யக்கூடிய குற்றமாக இருந்தால், FIR பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

முதற்கட்ட விசாரணை முடிவடையும் வழக்குகள்

புகார், அத்தகைய மூடல் பதிவின் நகல்

முதலில் தகவல் அளிப்பவருக்கு உடனடியாக வழங்கப்பட வேண்டும்.

மேலும் ஒரு வாரத்திற்குப் பிறகு அல்ல. அது வெளியிடப்பட வேண்டும்

புகாரை முடிப்பதற்கான காரணங்கள் சுருக்கமாக மற்றும் இல்லை

மேலும் தொடர்கிறது.

(iv) காவல் அதிகாரி தனது கடமையைத் தவிர்க்க முடியாது

கைது செய்யக்கூடிய குற்றம் என்றால் குற்றத்தைப் பதிவு செய்தல்

வெளிப்படுத்தப்பட்டது. தவறு செய்தவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும்.

தகவல் இருந்தால் எஃப்.ஐ.ஆர் பதிவு செய்யாத அதிகாரிகள்

அவரால் பெறப்பட்ட ஒரு குற்றத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

(v) முதற்கட்ட விசாரணையின் நோக்கம் சரிபார்ப்பது அல்ல

பெறப்பட்ட தகவலின் உண்மைத்தன்மை அல்லது வேறுவிதமாக

ஆனால் தகவல் உள்ளதா என்பதை உறுதிப்படுத்த மட்டுமே

எந்தவொரு கைது செய்யக்கூடிய குற்றத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

(vi) எந்த வகை மற்றும் எந்த சந்தர்ப்பங்களில் முதற்கட்டம் என்பது குறித்து

உண்மைகளைப் பொறுத்து விசாரணை நடத்தப்படும்.

மற்றும் ஒவ்வொரு வழக்கின் சூழ்நிலைகள். வகை

ஆரம்ப விசாரணை செய்யக்கூடிய வழக்குகள்

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன:

(அ) திருமண தகராறுகள்/ குடும்ப தகராறுகள்

(ஆ) வணிக குற்றங்கள்

(இ) மருத்துவ அலட்சியம் தொடர்பான வழக்குகள்

(ஈ) ஊழல் வழக்குகள்

(இ) அசாதாரண தாமதம்/தாமதம் ஏற்படும் சந்தர்ப்பங்கள்

குற்றவியல் வழக்குத் தொடருதல், எடுத்துக்காட்டாக,

வழக்குப் பதிவு செய்யாமல் 3 மாத கால தாமதம்.

தாமதத்திற்கான காரணங்களை திருப்திகரமாக விளக்குதல்.

மேற்கூறியவை வெறும் எடுத்துக்காட்டுகள் மட்டுமே,

உத்தரவாதமளிக்கக்கூடிய அனைத்து நிபந்தனைகளையும் உள்ளடக்கியது

முதற்கட்ட விசாரணை.

(vii) உரிமைகளை உறுதிசெய்து பாதுகாக்கும் போது

குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மற்றும் புகார்தாரர், முதற்கட்ட விசாரணை

விசாரணை காலக்கெடுவிற்குள் செய்யப்பட வேண்டும், எந்த வகையிலும்

7 நாட்களுக்கு மிகாமல் இருக்க வேண்டும். அத்தகைய உண்மை

தாமதம் மற்றும் அதற்கான காரணங்கள் இதில் பிரதிபலிக்கப்பட வேண்டும்

பொது நாட்குறிப்புப் பதிவு.

(viii) பொது நாட்குறிப்பு/நிலைய நாட்குறிப்பு/தினசரி நாட்குறிப்பு என்பது

ஒரு காவல்துறையில் பெறப்பட்ட அனைத்து தகவல்களின் பதிவு.

நிலையம், தொடர்புடைய அனைத்து தகவல்களையும் நாங்கள் இயக்குகிறோம்

அடையாளம் காணக்கூடிய குற்றங்கள், இதன் விளைவாகவோ அல்லது

FIR பதிவு செய்தல் அல்லது விசாரணைக்கு வழிவகுத்தல், கண்டிப்பாக

கட்டாயமாகவும் கவனமாகவும் கூறப்பட்டதில் பிரதிபலிக்கிறது

டைரி மற்றும் முதற்கட்ட தேர்வை நடத்துவதற்கான முடிவு

குறிப்பிட்டுள்ளபடி, விசாரணையும் பிரதிபலிக்கப்பட வேண்டும்

மேலே.

112) மேற்கண்ட வழிமுறைகளின்படி, நாம்

எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட குறிப்பு. முன் உள்ள அனைத்து விஷயங்களையும் பட்டியலிடுங்கள்

தகுதியின் அடிப்படையில் தீர்ப்பளிக்க பொருத்தமான அமர்வு.

..... சி.ஜே.ஐ.

(பி. சதாசிவம்)

.....ஜே.

(டாக்டர் பி.எஸ். செளஹான்)

.....ஜே.

(ரஞ்சனா பிரகாஷ்

தேசாய்)

..... ஜே.

(ரஞ்சன் கோகோய்)

.....ஜே.

(எஸ்.ஏ. போப்டே)

புது தில்லி;

நவம்பர் 12, 2013.